

ஸ்ரீராமஜெயம்

புராண விமர்சனம்.

ஜோதிஷம், ஆருடம்,
வால்மீகி ராமாயண ப்ரஸங்க ரத்னாகரம்,
புராண ரத்னம், வால்மீகி வாக் விலாஸம்,
அபிநவ வால்மீகி பெளராணிக சிரோமணி
இன்னும் பல பட்டங்கள் பெற்ற
பிரும்மஸ்ரீ முல்லக்குடி.

M. R. ஸுந்தரேச சாஸ்திரிகள்.

இயற்றியது.

Printed at
The Sri Janardana Printing works Ltd.,
Town High School Road,
KUMBAKONAM.

1952

Copy Rights Reserved]

[Price Re

முகவுரை.

உலகத்தில் எல்லோரும் விரும்புவது நல்ல விஷயம் தான். அப்படியிருக்கும் போது எல்லா விஷயத்திலும், நல்லது தெரிந்து கொள்ள ஆவல் உள்ளவர்கள் என்கும் எந்த தேசத்திலும் இருப்பார்கள். ஆனால் சிலராக ஜனங்கள் பழய பெருமை பேசி காலத்தைப் போக்குவார்களே தவிர நல்லது கெட்டது எவை என்று கவனித்து பார்க்கிறதில்லை. வேறு சிலர் தாங்கள் கற்றபடிப்பு, அல்லது படித்த நூல்கள் எவையோ அது தான் சரி. பாக்கி, புதிதாகவோ அல்லது, ஆராய்ச்சி, செய்து, தெரியப்படுத்தினாலும், ஒப்புக் கொள்வது கடினம். ஆகையால் ஒருவன் மனதில் தேர்ன்றின விஷயத்தை எப்படி வெளிப்படுத்திவது, சொன்னால் கேட்கிறதில்லை. ஆகையினால்தான் சொல்லுங்கள் என்றாலும், நேரில் சொல்லாமல், மறைவிடம் சென்று எனக்கு இதுபிடிக்கவில்லை என்றும், இன்னும் அநேக விதங்களாய் எதிர்ப்புகளை மறைமுகமாய் செய்கிறார்கள். ஆகையால் தான், நான் புராணங்களில் உள்ள கட்டுக்கதைகளை கூடிய மட்டில்விடக்கி அதுவும் காரணத்துடன் எவ்வித ஆகையம் செய்தாலும், தக்க ஸமாதானத்துடனும், ஒப்புக்கொள்ள தக்கதாய் தனியாக ஒரு புஸ்தகம் எழுதி பிரசுரப்படுத்தினாலொழிய என் அபிப்பிராயம் வெளியில் தெரியாது என்கிர எண்ணத்துடன் இந்தப் புராண விமர்சனம் என்ற நூலை எழுதத்துணிந்தேன்.

இப்படிக்கு,

முல்லக்குடி ராமாயணம்

104, எடச்செரு, } M. R. ஸுந்தரேச சாஸ்திரிகள்.
கொரநாடு, மாயவரம்.

ஜ்யோதிஷம், ஆரூடம். ஜாதகம் பார்த்து, சொல்லக்கூடியவர்.

குறிப்பு:- அரசியலில் கூட ஓர் கஷ்டி ஏற்படுத்தினால் பத்திரிகை ஒன்று வெளியிடுகிறார்கள் அல்லவா, அதுபோல் நானும் தனி நூல் எழுதுகிறேன்.

உ
ஸ்ரீராமஜயம்.

புருணாவிமர்சனம்.

சுமார் 40 வருஷங்களாக நான் வால்மீகி ராமாயணம் உபந்யாஸம் செய்து வருகிறேன். அதோடு மஹாபாரதமும், பாகவதம், ஸ்காந்தம், விநாயகபுராணம், லலிதோபாயாணம், ஆனந்த ராமாயணம், விஷ்ணுபுராணம், ஹரிவம்சம், பவிஷ்யத் புராணம், நாரத புராணம், தேவீபாகவதம், அத்யாத்ம ராமாயணம், வாலிஷ்ட ராமாயணம், தத்வஸங்கிரஹ ராமாயணம், ஹநுமத் ராமாயணம் முதலிய ராமாயணங்களில் அநேகங்களும், கம்பர், அருணாசலக்கவி, ஒட்டக்கூத்தர் முதலியவர்கள் செய்த தமிழ் ராமாயணங்களைக் கேட்டும், ஹிந்தியில் துளஸிதாஸ் ராமாயணமும், தெலுங்கில் பாஸ்கரதாஸ் ராமாயணமும், மறாடியில் மோரோபந்தர் செய்ததும், இன்னும் கன்னடம், மலையாளம், பஞ்சாபி, வங்காளம், ஒரியா, குஜராத்தி, ஸிந்தி, குருமுகி, புஷ்டி முதலிய பாஷைகளில் செய்ததைக் கேட்டும் இருக்கிறேன். ஆனால் தற்காலம் பிரபலமாய் விளங்கிவரும் வால்மீகி ராமாயணம் 24 ஆயிரம் என்று சொன்னாலும் உண்மையில் எண்ணிப்பார்த்தால் அதிக பாடங்களை நீக்கினால் 20 ஆயிரம்தான் நன்றாயும் 32 அக்ஷரங்கள் கொண்ட சுலோகங்கள் சொன்னதைச் சொல்லாமல் இருக்கிறது. சில கவிகள் தாங்கள் இயற்றிய 32 எழுத்துகள் மேல் அதிக அக்ஷரங்கள் கொண்ட சுலோகங்களை இதில் எப்படியோ சேர்த்து அச்சடித்து விட்டார்கள். எப்படி என்றால் சில ஸர்கங்களில் கடைசியில் 1 சுலோகமும் (அதாவும் வால்மீகி முனிவர் சொன்ன கருத்தைத் திருப்பி, சொல்வதும் தான்

அந்த பெரிய வருத்த சுலோகம்) இப்படியே சில ஸர்கங்களில் 2-ம், 3-ம், 4-ம், 5-ம் சில இடங்களில் ஒன்றுமே இல்லாமலும், சிற்சில இடங்களில் சொன்னதைச் சொல்வதுபோல் (அயோத்யா காண்டத்தில்) நடுவிலும், ஆரண்ய காண்டத்தில்கடைசியிலும், சில இடங்களில் ஸர்கமுழுவதும் சில ஸர்கங்களும், கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில் நடுவிலும், சில முழு ஸர்கங்களும், ஸாந்தர காண்டத்தில் சில முழு ஸர்கங்களும், யுத்த காண்டத்தில் ராவணன் கும்பகர்ணன் இவர்கள் யுத்தம் செய்யும்போது 100த்துக் கணக்கான சுலோகங்களும் சேர்த்து இருக்கிறார்கள். மேலும் உதரகாண்டம் என்றால் அது தனி என்றும், படிக்கலாகாது, கேழ்க்கவும் கூடாது என்று சிலர் கொள்கை. இது சுத்த அபத்தம். மேலும் உத்திர காண்டம் தனிபல்ல. 6 காண்டத்துடன் சேர்ந்தது தான். அது 7 வது காண்டமில்லை என்று முனிவர் பட்டவர்த்தனமாகச் சொல்லியிருக்கிறார் பாலகாண்டம் 4-வது ஸர்கத்தில் இதை நான் சொன்னால் நீங்கள் எப்படி நம்புவீர்கள், என்றால் தினந்தோறும் பாராயணம் செய்பவர்கள் கண்டுபிடிக்கலாம். இவ்வளவு காலம் ஒரேவரும் சொல்லாததை நீங்கள் மட்டில் எப்படிக்க கண்டுபிடித்தீர்கள் என்று கேட்டால் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். முந்தின காலத்தில் இவ்வளவு நாகரீகம், ஆராய்ச்சி, குதர்க்கம், கண்டனம், ஸந்தேஹம், வேத-சாஸ்திரங்களில் நம்பிக்கைக்குறைவு, தர்மம், ஸத்தியம் இவைகளில் சிரத்தையின்மை இவைகள் இல்லை. இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் முன்சொன்ன குற்றங்கள் எங்கும் நிறைந்த இருக்கின்றன. மேலும் எண்ணப்பற்றினமட்டில் 1913ல் நான் இந்தத்தொழிலில் அதாவது வால்மீகி ராமாயணம், உபந்யாஸம் திருக்காட்டுப்பனியில் ஆரம்பித்து 14-ல் கும்பகோணம் வந்து சொல்லும் போது ஐரோப்பா சண்டை ஆரம்பித்து நடக்கும்ஸமயம்

அடிக்கடி பத்திரிகையில் சண்டை விஷயம் பார்க்கும்போதும் பல ஆராய்ச்சிகள் எழுதி வரும் பத்திரிகைகள் இவைகளைப் பார்த்துப்பார்த்து எனக்கும் உலக அறிவு உண்டான படியால் நானும் அநேக புஸ்தக சாலைகளில் புஸ்தகங்களை வாசித்து விமர்சனம் செய்திவந்தேன். அப்படி வாசித்து வரும்போது இவ்வித ஸந்தேஹங்களும் எனக்குத் தோன்றின. திரும்பத்திரும்ப ஆராய்ச்சி செய்துநான் தைர்யமாய் உபந்யாஸமூலம் பிரசாரம் செய்துவருகிறேன். அதனால் நான் தைர்யமாய் இது இப்படித்தான். இதுதான் முனிவர் செய்த ச்லோகம். இது மற்றவர்கள் செய்துசேர்த்தது என்றும் தீர்மானம் செய்து எழுத ஆரம்பித்தேன். தவிர உத்திரகாண்டத்தில் 30 ஸர்கங்கள் அதிகமாக 32 அக்ஷரங்கள் கொண்டவைகள் இருக்கின்றன. ஆகையால் இவைகளை நீக்கினால் 20 ஆயிரம் ச்லோகங்கள் கச்சிதமாயும், நன்றாகவும் சொன்னதைச் சொல்லாமலும் கதைகள் பூர்ணமாகவும் உள்நீந்த ஸந்தேஹங்களுக்கும் இடம் கொடுக்காமலும், பழைய காலத்தில் உள்ள நாகரீகங்களை, தெரிவிப்பதாகவும், வேதம், சாஸ்திரம், தர்மம், ஸத்யம் நன்னடத்தை, உயர்ந்த குணங்கள், நவாஸங்கள், இனிப்பு, அர்த்தபுஷ்டி, பெருந்தன்மை எந்தக் காலத்துக்கும் பொறுத்தும் நாகரீகம் இது யாதி அநேக விஷயங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. இப்படியான வால்மீகி ராமாயணம் இருக்கும்போது மற்ற ராமாயணங்கள் அநேக கவிகளாலும், வடமொழிகளிலும், தென் மொழிகளிலும் இதரதேச பாஷைகளிலும் செய்யப்படுந்தவர்கள் ஏனோ காரணம் எனக்குத் தெரியவில்லை. முக்யமான ராமாயணத்திற்கு விநோதமாக சில இடங்களிலும் சில ராமாயணங்கள் அநேக இடங்களிலும் எழுதி அச்சிட்டு வெளியில் வந்து வாசிக்கிறார்கள். இதற்கு காரணம் யாது என்றால் என் புத்திக்கு எட்டினமட்டில் சொல்லுகிறேன்.

எண்ணவென்றால், ஸ்ரீ ராமர் யுத்தம் செய்து ஜயித்து பட்டா பிலேஷ்கம் செய்துகொண்டு அரசாக்கி செய்துவரும்போதே (அதாவது வால்மீகி முனிவர் ராமாயணம் எழுதுவதற்கு முந்தியே என்று அர்த்தம்) ஜனங்கள் தமக்குள் ஒருவருக் கொருவர் பேசிக்கொண்ட கதைகளில் எல்லாம் நன்றா யிருக்கிறது ஸீதா விஷயம் மட்டில் நன்றாயில்லை என்றும், சொல்லிக்கொண்டதினால்தான் ஊர் முழுதும் பரன் அங் கங்கு கும்பலாக பேசுங்கால் இது விஷயம் ஸ்ரீ ராமர் அறிந் து ஸபை கூட்டி ஒற்றர்கள் மூலம் ஸபையினர்க்கு தெரியப் படுத்தினபிறகு அச்சபையோர்கள் அதுவும் சரிதான் என்று சொன்னதின் பேரில் உடனே ஸ்ரீராமர் ஸீதாதேவியை 7 மீ கர்பவதியாய் இருக்கும்போது லக்ஷ்மணர் மூலம் காட்டுக்கு அனுப்பினார். பிறகு வால்மீகி முனிவர்தன் ஆச்சரம ஸமீபம் அடைந்த ஸீதையை வரவேற்று ராமர் ஆக்கி நடந்து 8 மாதத்திற்குள் இப்படிச் சொல்லுகிறார்களே என்று முனி வர் மனம் கொந்து பிரம்மலோகம் சென்று பிரம்மாவைப் பார்த்து ஸ்ரீ ராமர் கதையை ஜனங்கள் இவ்வளவு சீக்கிரத் தில் இவ்விதம் மாற்றிவிட்டார்களே இன்னும்! காலம் செல்லச்செல்ல மிகவும் மோசமாய்விடும் என்று சொல்லி அவர் அனுக்ரஹம் பெற்று ஸ்ரீ நாரதர் மூலம் கதைச் சுருக் கமும் தெரிந்து பிறகு எழுதி அதை அந்த ராமர் குழந்தை கள் மூலமாகவே பிரசாரம் செய்து எந்த ஜனங்கள் அபவா தம் சொன்னார்களோ அவர்கள் முன்பாகவே கதையைக் கேழ்க்கும்படி செய்து ஸ்ரீ ராமரும் கேட்டு ஸீதாதேவியின் பரிசுத்தத் தன்மையைத் தானும் கூட நின்று மறு சபதம் செய்து பூமிக்குள் ஸீதாதேவி போனதும் பிறகு நடந்த கதைகளும் உத்காண்டத்தில் இருப்பதால்தான் உத்கா ண்டம் கேட்டா லொழிய பலன் இல்லை என்றும் சொல் வது உசிதம். இதனால்தான், நாளாக ஆக ஜனங்கள் எண்ண

மும் மாறுதலும் ஏற்பட்டே தீரும். ஆகையால்தான் நான் உண்மையாய் இருக்கும் அந்த வால்மீகி ராமாயணத்திற்கும் மற்றவைகளுக்கும் விநோதம் வித்யாஸம் முதலியவைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு இந்நூலை வெளியிடலாமென்று துணிந்து எழுதலானேன். இம்மாதிரி மற்றவைகளில் உள்ள மாறுபாடுகளையும் விமர்சனம் செய்து படிப்படியாக எழுதுவதாக என் எண்ணம். இந்நூலை வாசித்து ஏதாவது ஆகேஷயிருந்தால் அதற்கும் ஸமாதானம் எழுத முடியும் என்று உறுதி கூறுகிறேன். முதலாவது வால்மீகி முனிவர் வேடர்தான் என்று பல ராமாயணங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது சத்த அபத்தம். எப்படி மஹர்ஷியை வேடர் என்று எந்தக்காரணம் கொண்டு சொல்லுகிறார்கள் என்று விசாரிப்போம். அவர், வம்சம், தெரியாமல், தகப்பனார் பேர் ஊர் தெரியாமல் கண்டபடி ஒரு பெரிய மஹாணை கேவலம் வேடன் என்று எப்படிச் சொல்லத்துணிந்தார்கள். இதுபுகழும் விந்தையிலும் விந்தை. ஏதோ ஒரு காலத்தில் பிறமண்ணாயிருந்து கஷ்ட ஜீவனம் செய்து பிறகு கெட்ட ஸஹவீஸங்கள் மூலம் திருட்டுத்தொழிலில் ஈடுபட்டு வழிப்பறி செய்யுங்கால் ஸப்தரிஷிகள் கண்டு நீ ஏன் இந்தத்தொழிலில் இறங்கினாய் என்றும் வினவ, அவர் பிழைப்புக்கு வழி இல்லை. நான் ஸம்ஸாரியானதால் கொள்ளை செய்துதான், பிழைக்கவேண்டும், என்று சொன்னதாகவும் அதற்கு, அவர்கள் நீசெய்யும் தொழிலில் பாபம் உண்டானால் அதில் பங்கு உன் பெண்டாட்டி பிள்ளைக்கு பாகம் உண்டா என்று கேட்டுவா, என்பதற்கு அவன் அப்படியே வீடு சென்று தன் பெண்டாட்டி பிள்ளைகளைக் கேட்டதற்கு பாபத்தில் பங்கு எங்களுக்குக் கிடையாது. நீ எங்களைக் காப்பாற்றக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறாய் என்று சொன்னவுடன் அவ்வேடன் மாறுபடியும் திரும்பிவந்து அந்த ஸப்தமுனிவர்களிடம் சர

ணம் அடைந்து வீட்டில் நடந்த ஸமாசாரங்களைத் திருப்பிச்
 சொல்ல அவர்கள் ஏ வேடா எப்பொழுது நீ செய்யும்
 தொழில் பாபம் என்று அறிந்து அதன் மூலம் சாப்பிடும்
 உன் வீட்டு ஜனங்கள் அதில் அதாவது பாபத்தில் பங்கு
 எங்களுக்குக் கிடையாது என்றார்களோ அவர்களுக்கு நீ
 ஸம்பாதித்துப்போட்டு நீ மட்டில் செய்யும் பாபத்தை எப்
 படிப் போக்கடிப்பாய் என்று கேழ்க்க அதற்கு அவ்வேடன்
 பதில் சொல்லமுடியாமல் ஹே முனிவர்கள் இனி எனக்கு
 குடும்பப்பற்று வேண்டாம். நான் இதுவரையில் செய்த
 பாபத்திற்கு பரிஹாரம் ஏதாவது சொல்லுங்கள். நான்
 அதன்படி செய்து நல்ல மார்கம் அடையவேண்டும் என்
 தும் அவ்வேடுவன் வேண்ட உடன் அம்முனிவர்கள் அவன்
 பக்கத்திலுள்ள, மரத்தைக் காண்பித்து இதன் பெயர்
 என்னவென்று கேழ்க்க அவன் இது மரம் (கன்னடத்தில்
 மரா என்றும், மளையாளத்திலும் அப்படியே) என்று சொல்ல
 அதுகேட்ட அம்முனிவர்கள் அதையே திருப்பித் திருப்
 பிச் சொல்லு. அதனால் உனக்கு நன்மை உண்டாகும்
 என்று சொல்லிவிட்டுப்போனார்கள் என்றும் அதிலிருந்து
 மரம் என்பதை அடிக்கடி சொல்வதினால் அது ராம் ராம்
 என்று வந்திருப்பதினால் புத்த உண்டாகி அதிலிருந்து
 வால்மீகி என்று பேர் உண்டாகி ராமாயணம் செய்தார்
 என்று உலகத்தில் முக்காலும் வழங்கிவருகிறது. இவை
 கள் எங்கு இருக்கின்றன என்றால். வடமொழியில்
 உள்ள அத்யாத்ம ராமாயணம் ஆந்திர ராமாயணம் முதலிய
 நூல்களிலும் துளஸீதாஸ் முதலிய வடஇந்திய முதலிய
 நூல்களிலும் கம்பர் முதலிய தென்மொழி நூல்களிலும்
 இருக்கின்றன. இவைகள் அதனதன் முகவுரைகளில்
 சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்னவென்றால் ஆதி கனியான
 வால்மீகி முனிவர் இயற்றிய ராமாயணத்தின் அர்த்தத்தை

அப்படியே நாங்களும் மொழிபெயர்த்துச் சொல்லுகிறோம் என்றும் அவைகள் பறைசாற்றுகின்றன. இப்படி வால்மீகி முனிவர் கூறியிருந்தால் அவர் செய்த நூலில் இருக்கிறதா என்று ஆராய்ந்தால் அதில் இந்த விஷயம் கூறவேயில்லை. பின் எப்படி இவைகள் எழுதுகின்றன. அதுதான் நான் முன்பு கூறின் காரணம் நாளாவட்டத்தில் கைச்சரக்கு ஏற்றி யிருக்கிறார்கள் என்பது வெளியாகிறது.

காலம் கலியுகமல்லவா, பொய்யானாலும் திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னால் நிஜமாகவே வந்துவிடும். அதுபோல் தான் இந்த விஷயமும். ஆனால் நிஜம்தான் என்னவென்று கேட்டால் பின்வரும் விஷயங்களை ஊன்றி கவனித்தால் வால் மீகி வேடூரில்லையென்பது வெட்டவெளிச்சமாய்த் தெரியும்.— முதல், காரணம் இப்பொழுது வழங்கிவரும் வால்மீகி முனிவர் செய்தருளிய ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் 2-வது காண்டம் அல்லது அயோத்யாகாண்டம் 56-வது ஸர்கம் 16-வது சுலோகத்தில் ஸ்ரீ ராமர் லக்ஷ்மணர் ஸீதாதேவி இம்மூவர்களும், சித்ரகூட மலையில் ஏறும்போதே வால்மீகி முனிவர், ஆச்ரமம் அடைந்து அவரை வணங்கி ஆசீர்வாதம் பெற்றபின், மலையில் தங்கியிருந்தார்கள்--என்று இருப்பதாலும் (அப்பொழுது வயது ஸ்ரீ ராமருக்கு 28-வது) 2-வது காரணம்)—உத்தர காண்டம் 47-வது ஸர்கம் 16, 17-வது சுலோகங்களில் லக்ஷ்மணர் ஸீதாதேவியை ராமருடைய உதரவால் கங்கா தீரத்தில் கொண்டுவிடும்போதும் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.— என்னவென்றால், தேவி என் தகப்பனருக்கு இஷ்டமானவரும், ஸ்நேஹிதருமான பிறுமணர், உயர்ந்த மஹர்ஷி வால்மீகி என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் ஆச்ரமத்தில் நீங்கள் இருந்தால் கேஷமம் உண்டாகுமென்று சொல்லிவிட்டு,

திரும்பிவந்தார் என்று எழுதியிருக்கிறது. (இப்பொழுது வயது ஸ்ரீ ராமருக்கு 44.)—3-வது காரணம். அந்த உத்தர காண்டம் 65-வது ஸர்கம் 3, 4 சுலோகங்களில் சத்ருக்ணர் லவணாஸாரணக் கொல்வதற்குப் போகும்போதும்வால்மீகி ஆச்ரமத்தில் தங்கியிருந்து விருந்து உண்டும் பேசிக்கொண்டும், கதைகள், கேட்டுக்கொண்டும், இருக்கும், ஸமயந்தான் க்ஷே முனிவர் சிஷ்யர்கள் ஓடேர்டிவந்து முனி சிரேஷ்டமே, மஹா பாக்யவதி, ஸீதாதேவிக்கு, இரட்டைக் குழந்தைகள், பிறந்து இருக்கின்றன—என்றுசொன்னதும் இது 66 ஸர்கம் 1, 2வது சுலோகம். 4-வது காரணம். க்ஷேகாண்டம் 71 ஸர்கம் சத்ருக்ணர் திரும்பி வந்து மறுபடியும் வால்மீகி ஆச்ரமத்தை அடைந்து அவரால் ஆசீர்வதிக்கப்பெற்று, குழந்தாய் சத்ருக்ண, லவணாஸாரணக் கொல்லும்போது நான் பிரம்ம லோகத்திலிருந்து, பார்த்துக்கொண்டுதான்—இருந்தேன். இப்பொழுது உன்னை நேரில்சண்டு ஸந்தோஷத்தைத் தெரிவிப்பதுடன், உச்சிமுகூர்ந்து பார்க்கிறேன்—என்றும் சத்ருக்ணைத் தழுவி மடியில் உட்காரவைத்து உச்சிமுகூர்ந்து பார்க்கும் ஸமயம்தான், க்ஷேமுனிவர் இயற்றிய வால்மீகி ராமாயண கானம், ஸ்ரீ ராம புத்ரர்களான குசலவர்களாலும் இதர சிஷ்யர்களாலும் பாடினதை சத்ருக்ணர் காது குனிரக் கேட்டுப்ரமான்ந்தம் அடைந்து, பதில்கூட பேசாமல் லேனை களுடன் ஆயோத்தி வந்தார் என்றும் எழுதியிருக்கிறது. பின்பு க்ஷே காண்டம் 94 ஸர்கம் ஸ்ரீ ராமர் அச்வமேத யாகம் 100 செய்வதாய் ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு கோமதி நதியின் கரையில் நைமிசாரண்யம் என்ற சேஷத் திரத்தில் யாகம் நடக்கும்போது அம்மஹாமுனிவர் குசலவர்களுடன் வந்து தனியாக முனிவர் (காலனி) அல்லது குடிசையில் வஸித்துக்கொண்டு க்ஷே ராமர் குழந்தைகளான குசலவர்கள் மூலம் எங்கும் தான் செய்த ராமாயணத்தை

பிரசாரம் செய்யும்படியும் ஏற்படுத்தினார்.—அந்தப்படி நடத்தி வரும் ராமாயண கதையை முனிவர்களும் ராஜாக்களும் பிரமண, கூத்திரிய, வைசியர்களும், சூதரர்களும் கேட்டு ஸந்தோஷமடைந்து வரும்போதுதான் லக்ஷ்மணர் மூலம் இதை அறிந்து, ஸ்ரீ ராமரும், கூப்பிட்டு, அக்குழந்தைகளைப் பார்த்து ஸந்தோஷப்பட்டு, இதுஎன்ன காவ்யம், யார் செய்தது, எவ்வளவு எல்லை, எதற்காக செய்தார். எதுவரையில் செய்திருக்கிறார். நீங்கள் யார் என்று மஹாராஜாவான ராமர் கேட்டதற்கு பின்வருமாறு குசலவர்கள் பதில் சொல்லுகிறார்கள்.—நாங்கள் வால்மீகி—சிஷ்யர்கள். வால்மீகிதான் காவ்யம் செய்தவர். 24 ஆயிரம் சுலோகங்கள் கொண்ட 6 காண்டங்களும் உதர்காண்டம்உள்பட செய்திருக்கிறார்.—உபகதைகள் 100தான். ஆரம்பம் முதல் 500 ஸர்கங்கள் தான்—செய்தது முழுவதும் தங்களிடம் தெரிவித்துவிட்டோம். உங்கள் ஜீவதகையில் நடந்த வரையில், சொல்லி விட்டோம். இனிமேல் நடக்கப்போகிறதையும் எழுதியிருக்கிறார். அவையும் நீங்கள் கேழ்க்க ஆசையிருந்தால் சொல்கிறோம்.—அம்மஹர்ஷிக்கு பார்சுவர் என்றும் வால்மீகியென்றும் இரண்டு பெயர்கள். மஹா தபஸ்வி, எங்கள் குருவுங்கூட, என்று சொன்னார்கள். மேலும் ஸ்ரீ ராமர் கதை கேட்டுக்கொண்டு வரும்போதுதான் ஸீதாதேவியின் புதரர்கள்தான் இந்தக் குசலவர்கள் என்று தெரிந்த துதர்கள் மூலம் முனிவரையும் ஸீதாதேவியையும் கூப்பிட்டுவரச்சொல்லி பெரிய ஸபைகூட்டி, எல்லோரையும் கூப்பிட்டுக்கொண்டு முனிவர்கள் புலவர்கள் ராஜாக்கள் மற்ற மூன்று வானரர்கள், ராக்ஷஸர்கள், (விபீஷணன், ஸூகிரீவன்) முதலானவர்கள், இவர்கள் முன்னிலையில் ஸீதாதேவியை அழைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீ பிரம்மாவின் பிள்ளை எப்படி உலகங்கள் வந்தோர் அதுபோல் வால்மீகி முனிவர் பிள்ளை

காஷாய வஸ்தரம் கட்டிக்கொண்டு ஸீதாதேவி வந்தாள்—
 என்றும், அப்பொழுது முனிவர் 96 ஸர்கம் 16-வது சுலோ
 கம் முதல் 20-வது சுலோகம் முடிய பின்வருமாறு சொல்லு
 கிறார். ஹே ராமா நான் ப்ரசேதஸ், என்கிற, பிரம்மபுத்
 ரர்களில் ஒருவரான அவர் வம்சத்தில் 10-வது தலைமுறை,
 என் பெயர் வால்மீகி. நான் என்னுடைய பஞ்சபூதங்கள்
 மனதுடன் மீம் கூடின சுத்தமான் எண்ணத்தோடு அநேக
 ஆயிர வருஷங்கள் தபஸ் செய்து வருகிறேன். மேலும்
 நான் தபோபலத்தால் தேவலோகம் முதல் பிரம்மலோகங்
 களிலும் கூட என் தபஸாகும் பணங்கள் ஏராளமாய் என்
 னிடம் இருக்கின்றன. ஆகையால் இந்த ஸீதையை, சுத்த
 மில்லை என்று நிரூபணம் செய்துவிட்டாலும், இக்குழந்தை
 கள், ஸீதையின், பிள்ளைகள், இல்லை என்று, சொல்லிவிட்
 டாலும், நான் செய்த புண்யத்தை அடையுமாட்டேன்.
 மேலும் நான் இதுவரையில் பொய் சொன்னதும் கிடையாது.
 உங்கள் புத்ரர்கள் தான் இவர்கள் என்றும் உங்கள்
 உங்கள் ஸீதை சுத்தைதான் என்றும் ஸத்யமாய் சொல்லு
 கிறேன் என்று ஸ்ரீ ராமர் ஸன்னதியில் வால்மீகி முனிவர்
 நேரில் சொல்லி எழுதியிருக்கும்போதும் அந்த வால்மீகி
 முனிவர் செய்த ராமாயணத்தை இப்பவும் வாசித்தும்,
 கேட்டும், ஐரோப்பா, ரஷியா, ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா,
 ஏஷியா, அமெரிக்கா, முதலிய, இடங்களில் கூட, பிரஸித்தி
 அடைந்திருந்தும் இம்மஹாணை எப்படி மனம் துணிந்து
 வேடர் என்று சொல்லியும், எழுதியும் வருகிறார்கள். அந்
 தோ பரிதாபம். பொய்தான் எவ்வளவு பெரிது. இது
 நிற்க வேடர் என்றால் பின்வரும் கேழுவிகள் ஏற்படுகிறது
 1-வது. மரம் என்பது எந்த தேச பாவை. தமிழா, கன்
 னடமா. தெலுங்கா. நான் அறிந்தவரை மரம் என்று தமிழ்
 ழிலும், மலையாளத்திலும், கன்னடத்தில்கூட, மரா, என்றும்

தெரிகிறது. ஹிந்தி, மராடி, வங்காளி, ஒரியா, பஞ்சாபி, சிந்தி, புஷ்டி, உருது, குருமுகி, ஆங்கிலம், முதலிய பாவைகளிலும், மரம் என்று, வார்த்தை, கிடையாது. தெலுங்கு முதலிய பாவைகள், வடமொழியை, அனுஸரித்துத் தான், இருக்கிறது.—இந்தக் கட்டுக்கதை எந்த தேசமிருந்து இவ்வளவு தூரம் வியாபித்து, தாண்டவும், ஆடுகிறது, என்பதுதான் அதிசயம்.—மேலும், வேட, வால்மீகி, ராமாயணம்செய்த காலம் ராமருக்கு, முந்தியா, அல்லது, பிந்தியா, அல்லது, அந்த, ராமாயணம், வேறு இருக்கிறதா? வேடத்தொழில் செய்த வேடர் ராமஜபம் செய்து மஹாமுனிவர், ஆயிவிட்டார், என்றால் அந்த ராமஜபப் பெற்று வளர்த்த, தசரதர், பால்யத்தில், செய்த பாபம் நீங்காமல் நாலு பிள்ளைகளையும் பிரிந்து அனாதையாய் மரணம் அடைந்தார், என்று, எல்லா ராமாயணங்களிலும், எழுதியிருக்கிறார்களே? அது பொய்யா. அது மெய்யானால் வேட வால்மீகிக்கு, தசரதர், பக்தி செய்தது குறைவா? இது எப்படியாகும், என்றால் பாகவதத்தில், அஜாமிளொபாக்யானம் மாதிரி இருக்கிறது. அஜாமிளன், என்பவன், தன் தாய்தகப்பன் இவர்களைக் கொண்டும், தான் படித்த வேத சாஸ்திரங்களையும் மறந்து அந்தணர் தொழிலையும், விட்டு, விட்டு, நீசஸ்த்ரீயின் சேர்க்கையால் அநேகம் பிள்ளை, குட்டிகள், பெற்று கடைசிப் பிள்ளையின் பெயர் நாராயணன் என்றும், இப்படி வெகு காலம் சென்று அவன், சாகும், தருவாயில், கடைக்குட்டியான, பிள்ளையை ஏ நாராயணன் என்று கூப்பிட்டவுடன் உயிர், போய் விட்டதாகவும். உடனே யம தூதர்களுக்கும் வைகுண்டமென்கிற லோகத்தில் இருக்கும் வைஷ்ணவ தூதர்களுக்கும் சண்டை ஏற்பட்டு முடிவில் எந்தப்பாபம் செய்தாலும் நாராயணன் என்று அவன்தெய்வம் என்று

கூடநினைக்காமல், தன் பிள்ளையின் பெயரைக்கூப்பிட்டாலும், அவன், பரிசுத்தன் தான் என்று சொல்லியும் தூதர்களை அட்டி யடித்து அந்த அஜாமீனையை வகுண்டம் அழைத்துச் சென்றார்கள், என்று பாவவதத்தில் கூறுகிறது. இதுநிஜமானால் இந்த நாராயணன் என்ற பேருக்கு, இவ்வளவு, மஹிமை, இருந்தால், அந்த, நாராயணனைப் பெற்று, எடுத்த, வஸுதேவ தேவகி முதலியவர்களை, கம்ஸன், ஜயிலில், வைத்துப் பூட்டி, 15 வயது, கிருஷ்ணனுக்கு ஆகும் வரையில் கஷ்டம் அடைந்தவர்களை அந்த, சூரதி, சூரர்களான, வைகுண்ட வாஸிகள், வஸுதேவ தேவகிகளைக் காப்பாற்றக்கூடாது, என்று நாஸ்திகர்கள், கேட்டால், பதில் என்ன சொல்வது? இம்மாதிரி ருமதாஸ், கபீர்தாஸ், மாணிக்கவாசகர், கோராகும்பர், துலாபூரணம் இன்னும் எத்தனையோ கதைகள் இருக்கின்றன. அதைப் படித்துக் கேட்டால் பதில் சொல்ல முடியாமல் இருக்கின்றது. ஆகையால் இம்மாதிரி கதைகள் இருப்பதாலும் அவைகளைச் சரிவர ஆராய்ச்சி, செய்யாமலும், பிரஸங்க மேடையில் ஏறி, உயர்யாஸம் செய்பவர்களும், இவைகளை அப்படியே காயிப்படிப்பதாலும், தான், இவ்வளவு தூரம், கியாபகம், ஆகின்றது. இதுவும் கலியின் கோலம். முதலாவது ஸந்தேஹம் வால்மீகி என்பவர், மஹாமுனிவர் தானே, தவிர வேடாஸ்ல என்று நிரூபணமாகிவிட்டது.

இரண்டாவது இனிமேல் அடுத்த கேள்விக்குப் போவோம்:— 2வது தசரதர் பாயஸ விபாகம் செய்தது. கிடைத்த பாயஸத்தில் சரி பாதி கொளஸல்யைக்கும் மீதி பாதியில் பாதியை ஸுமத்திகரை என்ற இரண்டாவது பட்டமஹிஷிக்கும். பாக்கி மிச்சத்தில் பாதியில் பாதியை, கைகேயிக்கும், மறுபடி யோஜனை செய்த கொளஸல்யைக்கு,

அடுத்தவர் ஸுமித்ரையானாலும் கைகேயிக்கு முதலில் வந்தவனை ஸீனியார்ட்டி என்று மதித்து விவதாக்கு இரண்டாவது பெரியவள் என்று எண்ணி ஸுமித்ரைக்கு குடுத்துவிட்டார், என்று வால்மீகி சொல்லியிருக்கிறார். இது நியாயத்திற்கும், தர்மத்துக்கும் மிகவும் பொறுத்தமானது, மற்ற ராமாயணங்களில், கவிகளும், சம்பூமுதலிய காவியங்களிலும் மனம் போல் ஓரிஜனனுக்கு கிறோதமாக சொல்லுகிறார்கள்.

(மூன்றாவது) விவது ஸந்தேஹம் என்ன வென்றால் ஸுப்ரம்ஹண்யர் உத்பத்தி, கல்யாணம் இவைகள் உண்டா என்பது, இது விஷயம் மிக முக்கியம்? ஏன் என்றால் தென் இந்தியா முழுவதும் நான் சொல்வதற்கு எதிர்ப்பு இருக்கும். ஆனால் நான் எழுதினதை கொஞ்சம் பொறுமையுடன் வாசித்தால் விஷயம் ஸுலபமாக அறியலாம். முதலாவது ஸுப்ரம்ஹண்யகடவுளுக்கு, பெண்டாட்டிகள் இரண்டு, என்றும், வள்ளி, தேவஸேனா இரண்டு பெயர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இதில் ஒருவள் இந்திரன் பெண், என்றும், மற்றவள், வள்ளிக்கிழங்கு என்று ஓர்வித கிழங்கிலிருந்து உண்டானாள் என்றும், அவள், பிறந்த. இடம், மதுராஸ் பக்கம் வடமேற்குதிக்கில் திருத்தணியில் கல்யாணம் ஆனது என்றும் அங்கு நம்பிறுஜன் என்றும் வேட அரசன் வஸித்து வந்தானென்றும் அவன் வேட்டையாடிக் கொண்டு இருக்கும்போது ஓர் வகை வள்ளி கிழங்கினடியில் முன் சொன்ன குழந்தை கிடைத்தது. அதை எடுத்து, வளர்த்து, வந்தான். அப்படி வளர்ந்து வரும் பெண்ணை ஒரு ஸமயம் தினைத் தோட்டம் கார்க்கும் வேலையில் வைத்தான், என்றும் இதைக் கண்ட நாரதர் சொல்லக்கேட்டு, தேவஸேனாபதியானவர்

வேட்டர், கிருத்தர், வேங்கை மரம், இம்மாதிரி, உருவம், கொண்டு, விநாயகர் மூலம் கல்பாணம் செய்துகொண்டார், என்றும் கதை வழங்கி வருகிறது. இக்கதையை நானும் பால்யம் முதல் கேட்டுப் படித்தும் இருக்கிறேன், ஆனால் இப்பொழுது வால்மீகி ராமாயணம், மஹா பாரதம் முதலிய இதிலுறாஸங்களும், இதர கவிதைகள் செய்த காவ்யங்களையும், படித்துப்பார்த்தால் அந்த ஸாம்பரம்ஹண்ய ருக்கு, கல்பாணம், கிடையவே கிடையாது, என்று நிச்சயம் சொல்லலாம், முதலில் தேவானை அல்லது தெய்வ யானை, என்றும், சொல்லுக்கு, அர்த்தம், பார்த்தால், தேவ ஸேநா என்று பொருள்படும். அதாவது தேவஸேநா என்றால் தேவர்களுடைய, ருணுவம் அல்லது மிஸ்டரி, இது, ஸ்திரீவிங்கமுள்ளவை யாகவும், அதாவது, ஆண்பால், அல்லது, பெண்பால், மற்றொன்று ஆணும் பெண்ணும் அல்ல அதாவது நபும்ஸகம் அல்லது அலி என்றும் பெயர். இப்படி யாருக்கு ஸேநாபதி என்றால் ஸேனைகள் என்று நால்வகைப்படைகளை ஏவிவிட்டு சண்டை போடும் ஆள்களை அடக்கிக்கொண்டு வரும் எஜமான் பெயர் ஸேநாபதி, இப்பொழுதும், இருந்து வருகிறது. உலகத்தில் அடிக்கடி 'ஸேநாபதிகள்' மாறி மாறி வருகிறார்கள். இது இப்படியிருக்க முன் காலத்தில் தேவஸேனைகள், தலைவன் இல்லாமல், அடிக்கடி அஸூரர்களால், தோல்வி, அடைந்து, வரும் போது, தேவர்கள், மனமுடைந்து, பிரம்மாவுடன் கலந்து ஆலோசித்து முடிவில் பரமசிவனையும், பார்வதியையும் பிரார்த்தித்து, எங்களுக்கு, தங்கள், இருவர்கள், மூலம், ஒரு, ஸேநாபதி, வேண்டும், என்று கேழ்க்க அவர்களும் சரி என்று, சொல்லி, பார்வதியுடன் கூடியிருக்கும் ஸமயம், தேவர்கள், தாரகாசூரன், என்றவனால், கஷ்ட

மடைந்து அடி பொருக்காமல் அவசரமாக ஓடி வந்தார்கள். அந்த சமயம் ஆதி தம்பதிகளான பார்வதி புரமேஸ்வரர்கள் ஸங்கோசமடைந்து பின்வருமாறு சொன்னார்கள். ஹே தேவர்களே, நீங்கள் திடீரென்று வந்ததினால் புத்ர காரணமான தேஜஸ் எந்த ஸ்தானத்திலிருந்து எந்த ஸ்தானம் உருவாகவேணுமோ அப்படியல்லாமல் எந்த தேஜஸ்ஸானது அது இருக்குமிடத்திலிருந்து நழுவி வந்துவிட்டது. ஆகையால் நீங்களும் பூமியும் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாய் இருங்கள். என்னிடமிருந்து நழுவின தேஜஸ்ஸை பூமி தாங்கும் என்று சொன்னார். அதற்கு தேவர்கள் பின் வருமாறு வேண்டிக்கொண்டார்கள். என்னவென்றால், ஹே தேவதேவா நீங்கள் உங்கள் தேஜஸ் மூலம் உலகத்தை நாசம் செய்துவிடவேண்டாம். நாங்கள் செய்த பிசுனைப் பொருத்தருளவேண்டும், என்றும் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதன் பிறகு பெரிய கடவுள் மீண்டும் உறுதிமொழி கூறுகிறார். ஹே தேவர்களே பயம் வேண்டாம். வாயுவுடன் அக்னியும் என் தேஜஸ்ஸைத் தாங்கு வார்கள். நீங்கள் வந்த காரியம் கைகூடும் என்று சொல்லி விட்டார். பிறகு மஹாதேவியான பார்வதி கோபம்கொண்டு தேவர்களே எப்பொழுது நீங்கள் என்னிடம் அந்த தேஜஸ் மூலம் குழந்தை உண்டாகாமல் செய்ததால் இனிமேல் இன்று முதல் தேவகட்டங்கள் எல்லாருடைய மனைவிகளுக்கும் ஸந்ததிகள் உண்டாகக்கூடாதென்றும் பின்பு பூமியையும் பார்த்து ஹே பூமியே நீயும் தேஜஸ்ஸைத் தாங்க முடியாமல் அக்ரி வாயு இவர்கள் கொண்டுபோகும்படி கிட்டதினால் இனிமேல் நீ ஒருவர் ஆகிக்கு உட்பட்டு இருக்க மாட்டாய். மேலும் நீ பல பாகங்களாய் பிரிந்து அதாவது

துண்டு துண்டாகப்போய், அநேகம் அரசர்கள் ஆளுவார்கள் என்றும், சபித்தார்கள் என்றும் வால்மீகி ராமாயணத்தில் ஸ்ரீ ராமருக்கு விச்வாமித்ரா மஹாமுனிவர் கதை சொன்னதாக எழுதியிருக்கிறார். இதன்படி பார்த்தால் முருகக் கடவுள் உண்டாவதற்கு முன்பே பார்வதி தேவியின் சாபத்தால் தேவர்களுக்கும் பிள்ளைகள் கிடையாது என்றும் உறுதியாகிறது. அப்படியிருக்கும்போது இந்திரனுக்குப் பெண் தேவனான எப்படியுப் பிறக்கமுடியும். ஒரு ஸமயம் இந்த சாபம் ஏற்படுவதற்கு முன்பு பெண் பிறந்திருந்தால் என்று கேழ்க்கலாம். அதுவும் சரிதான். அப்பொழுது தனக்கு மேல்பட்ட வயது உள்ளவரை கல்யாணம் செய்து கொண்டாடா, அப்படி செய்யலாமா, விவாஹ தர்மமா என்றெல்லாம் கேழ்வி உண்டாகும். மேலும் இந்திரனுக்கு ஜயந்தன் என்று பிள்ளையிருப்பதாக ராமாயணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது போல் பெண் ஒன்று இருக்கு என்று ஆதாரமுள்ள ஆதி புராணங்களில் சொல்லவில்லை. ஆதி புராணமென்றால் ஸ்காந்தம், ஆதி புராணமாகாதா என்று கேழ்க்கலாம். இல்லை என்று உறுதியாய் நான் ஹரிமால்பத்தின் சிதரமான எவராஸ்ட் என்று சொல்லுகிறார்களே அதன் உச்சியில் நின்று கொல்லுவேன்.

பின்பு என்ன ஸ்காந்த புராணம் ஆதாரமில்லையா என்றால் இல்லையென்பதற்கு காரணம் பின்வருமாறு; சுமார் 800 வருஷங்களுக்கு முன்பு சைவ வைணவ மதம் தாண்டவமாடும்போது ஸ்ரீபெரும்புதூரில் ராமாநுஜர் பிறந்து வைஷ்ணவ மதத்தை ஸ்தாபித்து பிரசாரம் செய்து பிரபலமாய் இருக்கும் காலத்தில், தான் பிறந்திருக்கும் காலத்தில் ஒருவர் கச்சியப்ப சிவாசாரியார் என்கிற புலவர் சைவ மதம் வீணாகிவிடுமோ என்று பயந்து தனது கவித் திறமையால் தமிழில் செய்யுள் பாடி அதற்குத் தகுந்தாற்போல்

மொழி பெயர்க்கும் சக்தியுடைய வடமொழிப்புலவர் ஒருவரையும் வைத்துக்கொண்டு தான் எழுதின தமிழ்ச் கவிஞ்சுச் சரியான சுலோகத்தை எழுதும்படி செய்து ஸ்கந்தபுராணம் உண்டாக்கினார் என்பது உறுதி.- மேலும் அதற்கு உதாரணம் ஸ்ரீ பாகவதம் அப்பொழுதுதான் தெலுங்கு தேசத்தில் பொப்பதேவன் என்ற ஒரு புலவன் மூலம் இயற்றினார்.

அதில் சிவதூஷணிகள் அதிமிருப்பதைக்கொண்டும் அதே சமயம் தேவீ பாகவதம் என்று மற்றொன்றும் இதுமாதிரி கண்பதி பக்தர்கள் விராயகபுராணமும், பிறகு அநேக தேசங்களில் பற்பல புராணங்களும் ஆழ்வார் சரித்திரங்களும், இதுமாதிரி சைவர்கள் 63வர் சரித்திரங்களும் திருவிராயபாடர் புராணமும் ஹாலாஸ்ய மாஹா த்மியமும் ஸூத்ர ஸம்ஹிதா ஸேது மாஹா த்மியம் இப்படி, புலவர்கள் சிவனை வைஷ்ணவர்களும், கிஷ்ணுவை சைவர்களும் கண்டாண்டபடி வாயில் வந்ததைச் சொல்லி, புராணமூலமாக எழுதி எஞ்ஞாம் தங்களால் செய்யப்பட்டது என்றால் ஒருவரும் விரும்பமாட்டார்கள் என்று நினைத்து, மொத்தபுராணங்களுக்கெல்லாம் கியாஸர் பேரையும், ராமாமாயண விஷயமான கதைகள் வந்தால், வால்மீகி பேரையைப் போட்டுப் போதாக்குறைக்கு உமாமஹேஸ்வர ஸம்வாதம் என்று பெயரிட்டு உலகத்தைப் பொய்யாக்கிவிட்டார்கள். அதன் பிறகு பாகவத ஸம்பிரதாயம் என்று, பண்டாராயணத்தார்கள், பஜனை முதலிப விஷயங்களாலும்; நல்லது கண்ணில் படாமல் தீர் குழப்பத்தை உண்டுபண்ணிவிட்டார்கள் என்பது வெட்ட வைளிச்சம். அது எப்படி சொல்லமுடியும் என்றால், சில கிஷ்யங்கள் இதிலுள்ள கதைகள் சிலவற்றின் மூலம் நிரூபணம் செய்கிறேன்.

முதலாவது ஸ்கந்தபுராணத்தில் பார்வதி-பாமகிவன் கல்பாண ஏற்பாட்டிற்கு தேவர்கள் கூடி பிரம்மலோகம்

சென்று ஆலோசனைசெய்து முடிவில் தக்ஷிணமூர்த்தி அவசரத்தில் இருக்கும் பரமேச்வரரை எப்படியாவது அவர் செய்துவரும் நிஷ்டையைக் கலைத்து பக்கத்தில் பணியிடை செய்துவரும் பார்வதி தேவியின் உடலில் அந்தக் கடவுள் திருஷ்டி படுவதற்கு வேண்டிய காரியம் செய்யவேண்டும். அதற்கு யாராவது ஒருவர் முன்வரவேண்டுமென்று பிரம்ம தேவர் சொல்ல அதற்கு 33 கோடி தேவர்களில் ஒருவரும் முன்வருத நிலையில் பிரம்மதேவர் மறுபடியும் ஆலோசித்த மன்மதனை அழைத்த நீதான் இதற்குத் தகுந்த ஆள் என்று சொல்ல, அவன் என்னால் முடியவே முடியாது, ஏனென்று கேட்டால் அவர் பெரிய தேவர் ரிஷியைப் போல் இருக்கிறார். நான் சென்றால் சென்றவனே தவிர திரும்பி வரமுடியாது என்று மன்மதன் சொல்ல அதற்கு தேவர்களும் பிரம்மதேவரும் கிழே கண்டவாறு சொன்னதாக எழுதியிருக்கிறது. ஹே மன்மதனே நீ ஏன் இவ்வளவு பயம் அடைகிறாய். ஒரு ஸமயம் அப்படியே அந்த தேவர் உன்னை சபித்தாலும், எப்படி மஹாபாரதத்தில் கர்ணன் துர்யோதனனுக்காக உயிர் போகாமல் தன் உடலை ரக்ஷிக்கும் கவசகுண்டலங்களைக் கொடுத்துவிட்டு உயிர் கிடவிலலைபா. அதுபோல் நீயும் ஏன் செய்யக்கூடாது என்று சொன்னார்களாம். இது ஒன்றே, ஸ்காந்தம் ஸம்பீதத்தில் உண்டானது. வியாசர் செய்யவில்லை என்று தெரிகிறது அல்லவா. மேலும் பார்வதி பரமேச்வரர் கல்யாணம் எப்பொழுது நடந்தது.

மஹாபாரதம் எப்படி நடந்தது. இதுபோல் இன்னும் பலவிஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஸ்காந்தத்தில் தென்னிந்தியாவிலுள்ள சிவ கோத்திரங்கள் ஒன்று விடாமல் சொல்லியிருக்கின்றன. மாயூரம், சிதம்பரம், திருவிடைமருதூர், திருச்சிராப்பள்ளி, திருவாணைக்காவல், மதுரை,

ராமேச்வரம்; ராமனாதபுரம், விருத்தாசலம், திருப்பாப்புவீ
 யூர் முதலிய, நெல்லைப்பர்; குத்தாலம், தென்காசி, பாப
 ன்சம். இதில் முக்யம். ஒன்று. திருநெல்வேலி ஜில்லா
 வில் இருக்கும் திருக்குற்றாலம் என்கிற சேஷத்ரம்
 முன்பு ஏதோ விஷ்ணுகோவிலாய் இருந்ததாகவும், அதை
 அகஸ்தியர் வந்து சிவன் கோவிலாகச் செய்தார் என்று
 அடையாளம் இருக்கிறது. நான்கு பார்த்திருக்கிறேன்.
 30 வருஷத்திற்கு முன்பு, அதாவது எப்படி என்றால்
 அந்தக் கோவில் முன்பு மண்டப வாசற்படியின் மேல்
 உயர வைஷ்ணவ நாமம் சங்கு சக்கரம், அதன் கீழ்
 விஷ்ணு நந்தி இவைகள் இன்றும், நானையும் பார்க்கலாம்.
 இதுமாதிரியேதான் திருப்பதியில் ஒரு கதையுண்டு. அது
 ஸாம்பம்மஹன்யர் கோவில் என்றும், ராமானுஜர் வந்து
 வெங்கடாஜலபதி என்று பெயர் கட்டினார் என்றும்,
 இன்னும் மற்றபடி பாகவதம் என்கிற புராணத்திலும்,
 ஸ்ரீரங்கம், திருவனந்தபுரம் இவைகள் விஷ்ணு சேஷத்
 திரைகள் மஹிமைதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில்
 ஓர் விசேஷம், முதலில் வைஷ்ணவர்கள்தான் சிவ துஷணை
 செய்தார்கள் என்றும், பிறகுதான் சைவர்கள் விஷ்ணு
 துஷணை ஆரம்பித்தார்கள், என்று ஸகாந்த புராணத்தின்
 மூலம் தெரியவருகிறது. எப்படியென்றால் பாகவதம்
 ஸ்கந்தம் நடுவில் விராட்புருஷன் மஹிமை சொல்லும்
 போது எந்த மஹாவிஷ்ணுவின் பாதங்களை பிரம்மாதி
 தேவர்கள் கங்கா ஜலத்தினால் சுத்தம் பண்ணினார்களோ,
 அந்த மிச்சத்தையேதான் பரமசிவன் தலையில் ஏற்றுக்
 கொண்டு, தன்னுடைய தமோ குணத்தையும், தான் சுடு
 காடு முதலிய இடங்களில் வஞ்சாரம் செய்த பாபத்தை
 யும் போக்கடித்துக்கொண்டார் என்று சொல்லப்பட்
 டிருக்கிறது. அவது ஸ்கந்தம் தசுன் யாகம், கதையில்

சிவனை குடிக்குக்கண்ணன் என்றும் தூவித்திருக்கிறது. இப்படியேதான் மற்ற ஸ்கந்தங்களிலும். பத்தாவது ஸ்கந்தம் குசேல கதையின் பிறகு சிவன் என்ற அம்மங்கள ஸ்ரபன் என்றும், மேலும் மஹாமுனிவர்கள் எல்லோரும் ஓரிடத்தில் கூடி 3 மூர்த்திகளில் யார் பிராமணர்களிடம் அன்புள்ளவர், பொதுமையுள்ளவர் என்று ஸந்தேஹம் தோன்ற, பிறகு அனைவரும் சூன்றுகூடி ப்ருகு முனிவரைப் பார்த்து, நீர் போய் பரீகைச் செய்து வாரும் என்று அனுப்ப அம்முனிவர் சரியென்று, முதலில் பிரம்மாவை அடைந்து பரீகைச் செய்தபோது அவர் இம் முனிவரைப் பார்த்து என்னய்யா நீர் தடிபோல் நின்றுகொண்டிருக்கிறீர். மரியாதை தெரியவில்லையே என்று சொன்னதாகவும், உடனே இவர் அப்பிரம்ம தேவரை ரஜோகுணம் பொருந்தினவர் என்று நினைத்து அங்கிருந்து சிவலோகம் சென்று சிவனை அடைந்தவுடன், அவர் இவரைக் கட்டிக்கொண்டாராம். உடனே இவர் அச்சிவனை தமோகுணம் கொண்டவர் என்னும் நினைத்து, வைகுண்டம் சென்று அங்கு மஹாவிஷ்ணுவன்வர் ஆதிசேஷன்பேரில் படுத்துத் தூங்கிக்கொண்டு இருக்கும் போது இம்முனிவர் ஒருவரையும் லக்ஷியம் செய்யாமல் கோரில் ஸமீபம் சென்று தூங்குவதையும் பார்த்து அலக்ஷ்யமாக அவரை அணுகி நன் வலதுகாலால் மெ விஷ்ணுவின் மார்பில் உதைத்தார் என்றும், உடனே தூக்கி வாரிப்போட்டது போல் அவ்விஷ்ணு உடன் எழுந்து அம்முனிவரைப் பார்த்து ஸந்தோஷம் அடைந்து அவர் காலைப் பிடித்துக்கொண்டு வேற முனிவரே என்று உதைத்தது சந்தோஷம். ஆனால் தங்கள் காலுக்கு வலி ஏதாவது கஷ்டம் உண்டாகாமல் இருக்கவேண்டுமே என்றுதான் எனக்கு கவலை என்றாராம். இது எப்படி

அழகு என்பது எனக்கு மிகவும் ஆச்சர்யமாய் இருக்கிறது. கடவுளை இப்படியா பரீட்சை செய்கிறது. இது எவ்வளவு மட்டாகம்.

இது நிற்க இம்மாமுனிவர் விஷயமாக, வால்மீகி ராமாயணத்தில் ஒரு கதை உண்டு, அது எப்படி என்றால் இப்பேர்ப்பட்ட மஹர்ஷியின் மனைவியானவள், ஒருஸமயம் தேவாஸுரர்கள் சண்டையில் விஷ்ணு கலந்ததினால் அஸுரர்கள் முறியடிக்கப்பட்டு, ஒடி ஒளிந்துகொள்ள இடம்தேடி வந்து முன்சொன்ன இம்முனிவராச்ரமத்தில், இவர் வெளியில் போய் இருக்கும்போது இவரே அசுர குருவானதால் அவரை அண்டி சரணமடைவோம் என்று அவர்கள் தேடி, அவரில்லாதபோது அம்முனிவருடைய பத்தினியை சரணமடைந்து, அவளும் சரியென்று தன் பதிவிருதா மஹிசையால் அவ்வஸுரர்களை மறைத்து இருக்குங்கால், மஹர்ஷிஷ்ணுவானவர் தேவர்கள் பக்கம் இருந்து அஸுரர்களை எப்படியாவது நிர்மூலம் செய்தாலொழிய வேறு காரியம் கிடையாது என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு அதர்களைப் பின் தொடர்ந்து, அவர்கள் சரணமடைந்த இடம் வந்து அம்முனிவரைக்காணாமல் அவர் மனைவியைக் தேட்டு அஸுரர்கள் ஏங்கே என்று கினவ அதற்கு அவன் தன்னை சரணமடைந்தவர்களைக் கைவிடாட்டேன் என்று சொன்னவுடன், கோபந்தொண்டநாறுயணர் அம்முனிவரின் மனைவியை தன் சக்ருயுதத்தினால் கொன்றார் என்று சொல்லியிருக்கிறது, ஆகையால் முன்கையில்தான் அந்த விஷ்ணுவின் மஹிமையை எவ்வளவு குறைவாக பாகவதத்தில் சொல்லுகிறது பார்த்தீர்களா! ராமாயணத்தில் எவ்வளவு மேன்மையாகச் சொல்லியிருக்கிறது. பழய கிரந்தங்களில், அழகும், நவீனத்தில் குறைவும் காணப்படுகிறது. இதனால்தான் உபசாரம் செய்யப்போய் அபகாரமாகவும் முடிகிறது. அதற்கு

உதாரணம் கூறுவோம். எப்படியென்றால் உலகத்தில் கோயில்களில் திருவிழா நடக்கும் போது சுவாமியை அலங்காரம் செய்கிறேன் என்று, கை கால், செயற்கை கை கால்களை வைத்துக் கட்டி இதற்கு பழந்துணி கந்தைகள் மட்டரகமான சாமான்கள் மூலம் சிங்காரத்தில் எவ்வளவு அபசாரம் உண்டாகுமோ அவ்வளவு அபசாரம் இந்தப் புதுப்புராணங்களால் உண்டாகிறது என்று உறுதியாகிறது. இப்படியே தான் மற்ற விஷயங்கள். குளிக்கப்போய் சேற்றை பூசிக்கொண்டவன் கதைபோல்தான் இவைகள். இதுவரையில் சொன்னது சிவதுஷண விஷயம். இனிமேல் இதற்கு பதில் ஸ்காந்தத்தில் விஷ்ணுவைப்பற்றி அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால்,

முதலாவது ஸுப்ரம்ஹண்யர் உற்பத்தியே மிகவும் அதிசயம். பரமசிவன் நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து தீப்பொறிகள் 6 வந்ததாகவும் அவைகள் சாவணப்பொய்கை அல்லது நாணல் குண்டத்தில் விழுந்து ஆறுமுகக்கடவுள் உண்டானதாகவும் சொல்லுகிறது. இது விஷயமாய் மஹாபாரத திலோவென்றால், அக்ரி ஒரு ஸமயம் ஸப்த முனிவர்கள் மனைவிகளிடம் ஆசை அடைந்து அது கைகூடாமல் அதனால் மனம் நொந்து மறைந்து விட்டதாகவும் இது கண்டு அந்த அக்ரிதேவர் மனைவி ஸ்வாஹா தேவியானவள் இது விஷயம் தெரிந்து அவர் இருப்பிடம் சென்று பிறுத்தித் தும் வராமையால் உடனே தந்திரமாக ஸப்த ரிஷிகளின் மனைவிகளில் ஒவ்வொருவராக ரூபம் எடுத்துக்கொண்டு தன் புருஷனான அக்ரிதேவரிடம் சென்று, அவரும் ஸம்மதித்து அவர் தேஜஸ்ஸை அப்படியே வாங்கிக்கொண்டு அதாவது ஒவ்வொரு தடவையும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் வாங்கிவந்து 6 முனிவர்கள் மனைவிகளுடைய உருவங்களை மட்டில் தான் ஸ்வாஹா தேவியால் அடைய முடிந்த தென்றும் ஏழா

வது வஸிஷ்டபத்ரியான அருந்ததி தேவியின் உருவம் ஆடையமுடியவில்லை என்றும், பிறகு இது விஷயம் தெரிந்த அம்முனிவர்கள் கோபம் கொண்டு மீதி 6 முனிவர்கள் தங்கள் தங்கள் மனைமார்கைத் தள்ளிவைத்து விட்டார்கள். அதன்பின் அந்த 6 தடவைகள் கொண்டுவந்த தேஜஸ்ஸுகள் மூலம் சாவணக்குண்டம் அல்லது நானல்பொய்கையில் ஸாப்ரம் ஹண்யர் உண்டாஹர் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ஆகையால் இவ்விரண்டிடங்களிலும் அதாவது ஸ்காந்தம் மஹாபாசத்திலும் முருகக்கடவுள் பிறந்தகதை, எந்த சட்டத்திற்கும் பொறுத்தமில்லை.

வால்மீகி ருமாயணத்திலோ வென்றால், மிகவும் அழகாகவும் பொறுத்தமாகவும், சட்டம் தர்மம் பின்வரும் காரணங்களும் அந்த முருகக்கடவுள் பேர்களுக்கு அர்த்தங்களும் சொன்னவர், கேட்டவர் இவர்களுக்கு உலகத்தில் உண்டான மதிப்பும் செய்தவர் செய்யச்சொன்னவர், இவர்கள் யார், என்பதையும் கவனித்தால் இதுதான் உண்மை என்று முக்காலத்திலும் கூறலாம்.

கதை சொன்னவர் விச்வாமித்ரர் கேட்டவர் ஸ்ரீராமர் செய்தவர் வால்மீகி, செய்யச்சொன்னவர் சதுர்முகபிரம்மா மேலும் இங்கு சொன்ன முருகக்கடவுள் பேர்கள், அர்த்தம், ஸ்காந்தம் முதலிய புராணங்களில் சொல்லப்பட்டது பொருந்துமா என்பதை ஆலோசிக்கும் ஜனங்கள் தீர்ப்புக் கூறலாம்.

1-வது பார்வதி புத்ரன் என்று சொன்னால் பார்வதியும் சிவனும் ஒன்றாயிருக்கும்போது உண்டானது என்று பொருள். 2-வது அதில் தடையேற்பட்டது என்று

சொன்னதினால் தான் ஸ்கந்தர் என்று பெயர். இதை தமிழில் கந்தன் என்பார். இது பாஷை பிசகு. எப்படி என்றால் ஸ்கந்தர் என்பதற்குப் பொருள் வால்மீகியே தொல்லியிருக்கிறார். ஸ்கந்தம் என்றால் ஓடுவதல். எப்படி பரமசிவனிடமிருந்து பூமியில் விட்டதும், பிறகு அக்ரியும், பிறகு கங்கையும், அதன் பிறகு சாவணமென்ற காடும் அல்லது குண்டம். இதனால் தான் ஸ்கந்தம், ஸ்கந்தர் என்றானார். அக்ரியே வெகுதூரம் வைத்துக்கொண்டதினால் ஆக்ரேயர் என்றும், அவர் வைத்திருந்தது ஒரு வருக்கும் தெரியாததினால் குஹன் என்றும் (இதற்கு ஈஹஸ்யம் என்று பொருள்). கிருத்திகா நக்ஷத்திர ரூபமான தேவப்பெண்கள் பிரம்மாவால் ஏவப்பட்டு பால் கொடுக்க வரும்போது ஒரு குழந்தையாய் இருக்கும் தன்னை 6 பெண்கள் தங்கள் தங்கள் பாலைத்தான் குடிக்கவேணும் என்று ஆசையாய் 6 பெண்களும் ஒரே காலத்தில் கிட்டெருங்கி வரும்போது தான் முருகன் பெரிய கடவுள் பிள்ளையும் லோகமாதாவின் குமாரனுமான அந்த ஸுபரம்ஹண்யர்களுையால் மனமுவந்து தன்னால் அந்த ஆறு பெண்மனுடைய பணமும் கிருப்தி செய்வதர்க்காகத்தான் 6 குழந்தைகளாக உருவம் எடுத்தாரே. ஒழிய பிறக்கும் போதல்ல. மேலும் கொஞ்சகாலம் சங்கா தேவியும் கர்பத்தில் வைத்திருந்ததினால் காங்கேயனென்றும், சாவணக்காட்டில் அல்லது குண்டத்தில் உண்டானதால் சாவணபவர் என்றும், பரமசிவரிடம் சென்று சூலத்திலுள்ள மூன்று முனையில் மூலையை வாங்கி யுத்தம் செய்து க்ரொளஞ்சம் என்கிற மலைபக்குடைந்து அதாவது தாராஸூரன் அதனுள் புகுந்து மறைந்து இருந்தவனைக் கொன்றதினால் தான் சக்திதான் என்றும் (இது தான் வேல்).

ஹிமாலயமலையில் பிறந்து அங்கு விரியாடும்போது ஆண் மயிலில் ஏறிக்கொண்டதால் மயில் வாஹனமுடைய வரே தவிர சூரபத்மன் மயிலாய் இருந்தான் என்றதல்ல. ஒரு ஸமயம் தான் வேல்வைத்துக்கொண்டு விரியாடும் போது அதன் றுணியில் கோழி ஏறிக்கொண்டதினால் குக் குடக்கொடியானார் என்றும், ப்ரஸித்தம் மேலும் இவ் விதம் விரியாடிக்கொண்டிருக்கும்போது இது ஏது பெரிய துன்பம் வரும்போல் இருக்கிறதே என்று இந் திரன் தேவர்கள் மூலம் தெரிந்து இக்குமாரருடைய ப்ரா க்ரமத்தை அரிய எண்ணி தன் வஜ்ராயுதத்தை விடவே அந்த ஆயுதம் யார்பேரில் விட்டாலும் அவர்களைக்கொல் லும் என்று பிரம்மதேவர் மூலம் ரிஜஸ்தர் செய்து இருப்பதால், அப்பேர்ப்பட்ட ஆயுதம் இக்குமாக்கடவுளிடம் வந்து வலது கையமட்டில் வெட்டிவிட்டதினால் உடனே மஹர் பெரியகடவுள் பிள்ளையான குமாரருடைய கை மறுவட்டியும் உண்டானதால், விசாகர் என்றும், பெயர் உண்டாயிற்று.

பிறகு கைவிழுந்த இடத்தில் அதாவது வெட்டினகையிலிரு ந்துஉண்டானவர் தான் வீரபுரகு என்றும் அப்படிமஹிமை பொருந்தியவர் என்றும், கிருத்திகை நகூத்ர பெண்கள் 6 பேர்களுடைய பாலை குடித்ததினால், ஷாண்மாதூரர் என் றும் (ஆறு தாய்களை உடையவர் என்றும்) இம்மாதிரி ஆறு குழந்தைகளாய் இருக்கும் போது தான் ஆதி தம்பதி களான பார்வதி பரமேஸ்வர்கள் ரிஷபத்தில் ஏறிக்கொண்டு இக்குழந்தைகள் ஆறையும் கண்டவுடன் ஸந்தோஷ மடைந்து முதலில் ரிஷபத்தை விட்டுக் கீழே இறங்கி, உலகமாதாவான உமையவள், 6 குழந்தைகளையும் சேர்த்து தன் மார்புடன் அணைத்துக் கொண்டவுடன் தான் உடல் ஒன்னாகவும் தலைகள் ஆறாகவும் கால்கள் இரண்டும் கைகள்

12-ம் பன்னிரெண்டும் உண்டாயினவென்றும், உலகப் பரஸித் தம். பிறகு இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் வந்து வணங்கி மனி னிப்பு கேட்டுக்கொண்டு தனக்கு ஸேநாதிபதி வேண்டும் என்று முன்பு தெரிவித்த விஷயம் பீர்ம்மா மூலம் உறுதி செய்து, அந்த பீர்ம்மா தேவர் மஹாவிஷ்ணு முதலிய தேவகூட்டங்களின் மத்தியில், (தேவஸேநா என்கிற மிலிடரி, அல்லது ராணுவம் நாலுவித படைகள் சதம், கஜம், குதிரை காலாட்படை) இவைகளுக்கு நிரந்தரமாக (பரிமனெண்டு) (ஸ்திரீ ரூபமான பெயர் அவளை அதாவது பெண் அடையாளமே தவிர, அசல் பெண் அல்ல பெயர் தான்) கல்யாணம் போல் பட்டாபிஷேகம் செய்து வைத் தார்கள். ஆகையால் தேவஸேநா என்பது பெண்ணல்ல என்பது வெட்டவெளிச்சம். இக்கதை மஹாபாரதம் வரபர்வாலில் தர்ம புத்ரர் தீர்த்த யாத்திரை செய்யும் போது சொன்ன கதை. மேலும் உலகத்தில் பூமிக்கு நாயகன் பூபதி என்றால், நிஜமாக பூமியான்வன் கிட்டி துள்ள பெண்டாட்டி போல் இருக்கிறான் என்று கொஞ் சம் யோஜித்தரல் தெரியும். தவிர ஸேநாபதிகள் இப் போதும் உண்டு. அவர்கள் அந்த ஸேனையை எப்படி பெண்டாட்டி மாதிரி உபயோகிக்கிறார்களா. தனக்கு அடங்கி நடக்கிறது என்பதற்கு பெண்டாட்டி என்பது பொருள்.

ஆகையால் மேலும் வழங்கி வரும் உலகில், நான் பெண்டாட்டியா என்ன என்ற பழமொழி உண்டல்லவா! அது போலவே தான் ஸேநாபதி என்பதின் பொருள். முதலில் கல்யாணம் செய்து கொண்ட தேவஸேநா என் பதற்கு அர்த்தம் இப்படி இருக்கும் போது, இரண்டாவது கல்யாணம் குறத்தி மணவாளா என்று எப்படிப் பொருந் தும். வள்ளி நாயகன் என்று காவடிச்சிந்து, தெம்மாங்கு

இவைகள் சிற்றின்பத்தில் ஈடுபட்ட கவிகள் தன்னுசையை பூர்த்தி செய்து கொள்ள ஓர் உபயாயம்.

இல்லாவிட்டால் கிருஷ்ணன் கோபிகா ஸ்திரீகள் விஷயமும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆண்டாள் கல்யாணமும், மீரோபாய், கோமளவல்லி, ராதாகல்யாணம், ஸ்ரீரங்கம் உறையூர் துலுக்க நாச்சியார் கைவப்பாட்டி முதலியதுகள், இப்படியே சிவனுக்கு, மீனாசுரி கல்யாணம் மதுரையில் நடந்தது என்றும், அதே திருவிளையாடல் புராணத்தில் கடைசியில் செம்படவப் பெண் ஒருவனாக் கல்யாணம் செய்து கொண்டாரென்றும் இப்படி பழய காலத்தில்தான் கல்யாணம் செய்துகொண்டு கஷ்டப்படுவதைக் காட்டி, நாம் மாதிரம் இப்படியிருக்கவில்லை, கடவுளில் கூட இந்தக் கஷ்டம் உண்டு என்று பழங்காலப் புலவர்கள் கட்டுக் கதைகள் செய்து தன் உட்கருத்துக்களையும், சிற்றின்ப அனுபவத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார்களே ஒழிய வேறு ஒன்று மில்லை.

வடக்கு திக்கில் ஹிமாலயமலையில் நிறந்த ஸுமீரம் ஹண்யக் கடவுளுக்கு, தென்னாட்டில் திருத்தணியில் வேடன் வளர்த்த பெண் தானா வேணும். வேணுமானால் தேவர்கள் விஷ்ணு பிரம்மா முதலிய தேவர்கள் சிருஷ்டி செய்து ஒரு பெண் கொடுக்க கூடாதா? என்ன. தவிர அனுஷ்டானத்தில் பார்த்தால் கூடத் தெரியும். என்ன வென்றால் ரீங்கள் இன்னும் பார்க்கலாம் நாளையும் காணலாம். நம் வீடுகளில் கல்யாணமாகி குழந்தைகள் உண்டாகாமலிருந்தால் ஷஷ்டி பூஜை செய்து கல்யாணம் செய்து கொள்ளாத குமாரனை அல்லது பிறும்மசாரியைவைத்து வேஷ்டி தகூறின்கொடுத்து சாப்பாடுபோடுகிறார்களல்லவா? அது ஏன்? ரிஷிபஞ்சமி, உமாமஹேஸ்வர விபதம், சிவருத்

திரி, பிரதோஷவிரதம் இம்மாதிரிகளுக்கு தம்பதி பூஜை உண்டு. அது மாதிரி ஏன் குழந்தைகள் இல்லாத போது குழந்தை ஒருவிமான (முருகக் கடவுளாக மதித்து சிறு பையனுக்குசாப்பாடு போடுகிறோம்.) குமாரன் குமாரன் என்றுமித்ய குமாரன் பாலஸுப்ரம்ஹண்யன் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர யௌவன ஸுப்ரம்ஹண்யன், விருத்த ஸுப்ரம்ஹண்யன் என்று உண்டா?

மேலும்; கோவிலில் பிரும்மோத்ஸவம் நடக்கிறது அல்லவா? அவைகள் எல்லா ஊர்களிலும் பார்த்திருப் பிரிகள். தேர் ஏறும் போது ஸோமாஸ்கந்தர் என்று விக்ரஹம் பார்த்திருக்கிறீர்களா? அதில் ஸ்வாமி அம் மன் நடுவில் சின்ன விக்ரஹம் இருக்கிறதே, அது எது தெரியுமோ? அது தான் குமாரன்; அல்லது பாலஸுப்ரம் ஹண்யன். இவ்விதமிருந்தும் வள்ளி தெய்வானை கல்யாணம் ஆர்ப்பசி மாதம் நடக்காத ஊர் கிடையாது. அது ஏன் என்று கேட்டால், கோவில் என்றால் திருவிழா வேண்டும்; வரும்படி வேண்டும்; அதன் மூலம் பிழைப்பு வேண்டும்; அதற்காகவே தவிர, அது நிஜமல்ல. இம்மாதிரி காரணங் கள் இருப்பதால்தான் ஸுப்ரம்ஹண்யர் கல்யாணம் கிடையாதென்று எனக்கு திடமான தீர்மானம். பின் ஏன் ஸ்கந்த புராணம் வேண்டும், அதில் சூரபத்மன், ஸிம்மவக்தான் தாரகன், அஜாமுகி, பாணுகோபன் இவைகள் எப்படி என்றால் அவ்வுளவும் வால்மீகி ருமாயணத்தின் கதைக்கு எதிரிதட. ராவணன், சும்பகர்ணன் அங்கு. சூரபத்மன், ஸிம்மவக்தான், தாரகன் இங்கு. இந்தாஜித், சூரபகை அங்கு. பாணுகோபன், அஜாமுகி இங்கும், லங்கை, அங்கும் அதே லங்கை என்றதைத்தான் சொல்லுகிறது. ராமராவண யுத்தம் எப்படியிருந்தது என்றால் ராம ராவண யுத்தம் மாதிரியே தான் என்று சொல்லி

இருக்கிறார் வால்மீகி. இங்கும் ஸ்கந்த மாகயோ: யுத்தம் ஸ்கந்ததாரகயோரிவ என்று தான் சொல்லி இருக்கிறார். ஆகையால் தான் பேளிகேட் என்று சொல்ல வேண்டும்.

இதுமாதிரியே பரகவதமும் விநாயகபுராணமும். பாகவதத்தில் பூதனை, சகடாஸூரன், த்ருணாவர்த்தன், கேசிகம்ஸன் சாணூரன், முஷ்டிகன், சிசுபாலன் முதலானவர்கள் போலவே தான் விநாயகபுராணத்தில் அதிதி தேவியின் பிள்ளையாக பிறந்து, 4 யுகத்திற்கு 4 அவதாரம் செய்து, ஒரு அவதாரம் ஸிம்மவாஹனம், இரண்டாவது அவதாரம் கஜமுகாஸூரன், மூன்றாவது செய்யும்போது கஜமுகம் வடுத்தார். 3 வது மயில், நான்காவது குதிரை வாஹனம். பெண்டாட்டிகள் 2 சித்திபுத்தி என்றும், மற்றொன்று வல்லபை என்றும், இதுபோல் கிருஷ்ணனுக்கு ருக்மணி ஸத்யபாமா, ருதா, இப்படியும் மேலும் பாகவதத்திற்கு பதில் ஆகந்த ராமாயணம் சில ஒற்றுமை ராமனுக்கு பெண்டாட்டிகள் 3 ணக்கு கிருஷ்ணனைப் போல் 15 ஆயிரம் உண்டு. கூனி அல்லது த்ருவக்ரு என்று கம்ஸன் வேலைக்காரி போல், ஆகந்த ராமாயணத்தில் சந்திரகார்தா என்று ஒரு தேவடியான் மயில் ருவணன் வீட்டிற்கு ஹனுமாறோடு ராமரும் போனாரென்றும் இப்படி தாறுமாறாக எழுதியிருக்கிறார்கள்.

தேவீபக்தர்கள் தேவீ புராணமும், ஸுப்பரம்ஹன்ய பக்தர்கள் அவர் விஷயமாகவும் தாளி விஷ்ணு, பசுபதி, பிருமம்மா முதலிய தேவர்களுடைய கதைகளும் இயற்றி எல்லாம் பார்க்கப்போனால் ஒன்று போலவே மற்றொன்று எழுதி உலகத்தில் குழப்பத்தை உண்டாக்கிவிட்டார்கள். இது தவிர ஸ்கந்த புராணத்தில் சில விஷயங்கள் சொன்னால் வைஷ்ணவர்கள் கோபமடையும்

படி. சில வாசியங்கள் காணப்படுகின்றன. அதற்கு
காரணங்கள் இல்லாமலில்லை. தூர்வால முட்டையையும்,
பரமசிவனையும் மிகவும் மட்டாடமாக யாதவதத்திற் சொல்
லப்பட்ட கோயந்தான். ஸ்தார்த்தம் அப்படி செய்யப்பட்ட
து என்று கிச்சயமாகச் சொல்லக்கூடும். கிழே வரும்
கதைபின் மூலம் கவனியுங்கள்.

பஸ்மாஸூரன் என்றொருவன் வரம் கேட்டான். பரம
சிவனை என்னவென்றால் நான் யாருடைய தலையில் கையை
வைத்தாலும் அவன் தலை வெடித்துப்போகணும் என்ற
தற்கு சரி என்று சொன்ன சிவன் தலையில் அவ்வஸூ
ரன் கை வைக்க வந்தவுடன் ஒடிப்போய் ஸ்வேலிக்கர்
யில் புகுந்தகொண்டார் என்றும், தேடி அலைந்து கிஷ்ணு
வைக்கண்டு அவனையும் நெருக்கினவுடன் அவனை கிஷ்ணு
ஆசமன் செய்துவந்து, என்று சொன்னதையும் உடனே
அவனும் அப்படி செய்யும்போது தாமோதரர் என்று
கையை தன் தலையிலேயே வைத்துக்கொண்டு பாசடைந்
தான் என்று கதை. இது உண்மையானால் எனக்கு ஏற்
படும் ஸந்தேஹம் தீர பதில் சொல்லிவிட்டால் நான்
அடிமையாகிறேன். முதலாவது வெண்கடாட்டிலும்
கிஷ்ணு யுக்திசாலியா? அல்லது பவவாகு? என்பது.
மேலும் தன்னைக் கொல்வ ஒருவன் கத்தியை ஒன்றி
வெட்ட வந்தவனை கொஞ்சம் இரு நிழை வந்தபின்
என்று சொல்லி அவனும் ஸம்மதித்தால் அவன் முட்
டாளா? அல்லது முட்டாளா என்று நான் கேட்க
கிறேன். மேலும் திற்படி கிபாஸ முனிவர் எழுது
வார? அதைத்தான் சார் என்ற மஹா வேதாந்தி
சொல்லுவாரா? இதைபெல்லாம் தெரிந்த சக்காவர்த்தி
யரிஷித்து நான் கேட்பது? என்ன கிங்கத! சிவ
தலைமேல் செய்வதைத் தவிர வேறு என்ன இருக்கு

இதில். தவிர, இப்படி மற்றொரு கதை. அம்பரீஷன் என்ற ஒரு ராஜாவும். அவன் த்வாதசீ வாதம் இருப்பவனும். ஒரு த்வாதசியில் தூர்வாஸ முனிவர். வந்து பிணங்கு கேட்டாரும். ஸரி என்று சொன்னவுடன் ஸ்ரீராமத்திற்குப் போனாராம். இவர் த்வாதசீ பூஜை செய்து விட்டு ஸாஸிக்ராம தீர்த்தம் சாப்பிட்டாராம். அதாவது ஸந்தி, மாத்யாஹ்நிகம் செய்யும்போது ஆசமனீயம் செய்வது போல் ஒரு உத்தரணி தீர்த்தம் சாப்பிட்டாராம். இது ஒரு குற்றமாகுமா? அப்படியிருந்தால் நாம் செய்யும் பித்ரு சிரார்த்தங்களில் எத்தனை தடவை ஆசமனீயம் செய்வது வழக்கம். மேலும் அந்த தூர்வாஸர் வந்து, என்ன பூஜை ஆகிவிட்டதா என்றுசார்ம். இம் மஹாராஜாவும் ஆகிவிட்டது என்று சொன்னவுடன் ஸாஸிக்ராம தீர்த்தம் சாப்பிட்டாய்விட்ட நீ எப்படி என்னை விட்டு பாசனை பூர்த்தி செய்தாய் என்று கோபித்துக்கொண்டு ஓர் பூதத்தைவிட, அது ராஜவை விரட்ட அதுகண்டு ராஜா ஸூதர்சன சக்கரத்தை ஏவ அதைக்கண்டு பூதமும் தொலைப, தூர்வாஸையும் விரட்ட இவர் மூன்று லோகங்களையும் சுற்றி வந்தும் தங்க இடமில்லாமல் மும்மூர்த்திகளும் கைவிட்ட பிறகு அம்பரீஷ மஹாராஜாவின் காலில் விழுந்தவுடன் தான் அவரை விட்டது என்றும் ராஜாவும் சக்கரத்தை ஸமாதானப்படுத்தினார் என்று சொல்லிப் பிடுக்கிறது. (பாகவதத்தில்) இது எவ்வளவு விஷமம் கிறைந்ததும், சிவதுஷணையும் இருக்கிறது பார்த்தீர்கள்! இதனால்தான் ஸ்கார்தம் பதில் எழுதுகிறது. அதே தூர்வாஸர் என்கிற முனிவர் மஹா தபஸ்வீ. அளகிளா மஹிமை பொறுத்தியவர். இந்திரன் முதலான தேவர்களும் பயப்படும் ஸ்ரீபாவமுள்ளவர். கிருஷ்ணன் முதலியவர்களுக்

ிதும் சாபம் கொடுத்ததற்கு மஹாபாரதம் அநுசாஸன
 ிர்வாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இந்திரன்
 அவனுடைய பாகை முதலியவைகளை சபித்து யுலோக
 ிடைத்து வெகுநாள் கழித்து சாபம் நீங்கி ஸ்வர்கம்
 ிடைந்ததாகவும் தெரிகிறது. மேலும் வால்மீகி ராமா
 யணம் உத்தரகாண்டத்தில் தசரதர் வம்சம் எய்யபடி என்று
 தேட்டதற்கும், வளிஷ்டராசரமத்தில் வந்து தங்கின
 ிமயம் வளிஷ்டர் வேண்டுகோளின் பேரில் தசரதருக்கு
 ராமாதிகள் பிறப்பும், வயது எவ்வளவு, குதலவர்கள்
 ினனம் நடக்கப்போகும் கதை முழுவதும் சொல்லி
 ிட்டதாக வம்சமந்திரர் லக்ஷ்மணனுக்கு சொன்னார் என
 ிதும் சொல்லியிருக்கிறது. மேலும் கடைசியில் அதே
 உத்தரகாண்டத்தில் ராமர் ஸ்வர்கம் போகும் காலம்
 முனிவர் வந்து லக்ஷ்மணனை வாசலில் காவல் வைத்து
 ிட்டு உள்ளே ஸ்ரீராமர் காலனுடன் பேசிக்கொண்டிருந்
 தும் போதுதான் இந்த மஹானு தூர்வாஸர் வந்து என்
 வரவை ஸ்ரீராமரிடம் சொல்லு என்று அந்நாட்டினவுடன்
 லக்ஷ்மணன் பயந்து முணம் வந்தாலும் நாம் பேரனால்
 குற்றமில்லை. வம்சம் பாசமாகக்கூடாதென்றும் முனிவர்
 கோபத்துக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று ஸ்ரீராம
 ராக்கொணையக்கூட மீறி உள்ளே சென்று லக்ஷ்மணர்
 ஸ்வர்கலோகம் சென்றார் என்று வால்மீகி ராமாயணத்
 தில் உத்தரகாண்டம் முடிவில் எழுதியிருக்கிறது. இவ்
 வளவு சம்பிரமுள்ள முனிவரும் அளகிட்டமுடியாத தபல்
 செய்தவரை ஒரு ஏகாதியும் துவாதியும் கிறட்டினது
 என்று கதை எழுதினால் பார்தான் நம்புவார்கள். மேலும்
 சூவுலகங்களையும் நடுக்கவைக்கும் தபஸுமை த்ரிகரவ
 வர்த்தமானங்களும் அறிந்த முனிவரை துவிக்கவேண்
 ிடும் என்ற எண்ணம். தவிர வேறு என்ன இக் கதை

யில் இருக்கிறது. சிவனையும் சிவாவதாரமான மூலவ
னையும் துஷித்து ஸ்ரீ பாகவதம் எழுதியிருப்பதால்தான்
ஸ்காந்தத்தில் பதில் அவர்களும் அதாவது சைவர்களும்
எழுதியிருக்கிறார்கள்.

அது பின்வருமாறு:— காஞ்சிபுரம் ஸம்பமர்த ஒரு
ஸமயம் தூர்வாஸர் சென்றபோது ஜலமரத்தில் ஏறி
வெகு துணிச்சல் கொண்டு ஆகை இவர்கள் பறிக்கும்
வழக்கம் இப்பொழுதும் பார்த்தலாம். யார் என்று
கேட்டால் வைஷ்ணவர்களாகிய ஸ்திரீகள் இவைகள் கூட
ஸ்காந்தத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. மேலும் அவ்விடம்
வந்த தூர்வாஸ முனிவரை ஓர் வைஷ்ணவ ஸ்திரீயான
வன் தன் வீட்டிற்கு அழைத்துப்போய் உபகாரம்
செய்து அவர் அவன் வீட்டில் தூங்கும்பேரது
மரத்தினியில் அவரை சிற்பிப்பதற்கு அழைத்தான்
என்றும் உடனே கோயங்கொண்டு அவளை சபித்தாராம்.
ஏ பெண்ணே நீ எப்பொழுது இம்மாதிரி கெட்ட
நடவிறக்கைக்கு என்னைக் கூப்பிட்டாயோ இனிமேல் உன்
கள் உங்கள் அகடபாளத்தை உங்கள் புருஷர்கள் செந்
றியில் வைத்துக்கொண்டு திண்டாடவேண்டியது என்றும்
சாபமாம். இது எவ்வளவு சூபாஸம். இம்மாதிரி ஒரு
வர்க்கொருவர்கள் ஏகிக்கொண்ட காலம். இம்மாதிரி
அபத்த புராணங்கள் எழுதியுள்ளார்கள். ஆகையால்தான்
எங்கு குற்றங்கண்டாலும் அது சைவர்கள் செய்காலும்
வைணவர்கள் செய்தாலும் கண்டிக்கவேண்டியது என்பது
தான் இந்த விமர்சனம் மூலம் ஸம்பரஹ்மண்பருக்கு கல்
யாணம் இல்ல என்பதற்கும் இவ்வளவு விரியான் கதை
எழுதப்படி கேர்ந்தது. மேலும் அடுத்த ஸந்தேதமும்.

அஹல்பை கல்லா அல்லவர் என்பது கேழ்வி. இது
வும் வால்மீகி எழுதினபடி கவனித்தால் கல் என்கிற பேசு

சக்கு இடமேயில்லை. ஆனால் பாக்கி எல்லோரும் கல்லுதான் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றால் அதுதான் எனக்கும் ஆசர்யமாய் இருக்கிறது. வெள்ளை வேஷ்டியில் அழுக்கு எங்கே என்று கர்த்துக்கொண்டிருக்கிறது போல் அழகான வால்மீகி ராமாயணத்தின் லக்ஷணத்தைக்கெடுக்க இவர்கள் எங்கிருந்து வந்தார்கள் என்றுதான் நினைக்கிறேன். உலகத்தில் எத்தனையோ கதைகள், புராணங்கள் உள்ளன. இவைகள் ராமாயணம் மாதிரி ஒன்று கூட அழகும் மகரமும் பிசகில்லாமலும் கண்டனம் செய்யமுடியாமலுமிருக்காது. இது ஒன்றே அழகு. இம்மாதிரி எதுவும் உலகில் கிடையாது. அதனால் தான் எவ்வளவு விஷமம் பெய்தாலும் உயர்ந்தது எப்பொழுதும் உயர்ந்ததுதான்.

ஆகையால் ஸ்ரீ வால்மீகி ராமாயணத்தின் மஹிமையைக் கெடுக்க எவனாலும் எக்காலத்திலும் முடியாது. அஹல்யா விஷயம் கல்லென்று சொன்னால் ஸ்ரீ ராமர் கால் பட்டுத்தான் மேலாகும் ஏற்படும். அப்படி மிதித்தால் முனிவர் பத்தியை காலால் தொடும்படி மற்றொரு முனிவர் கிட்டேயிருந்து சொல்லுவாரா? மேலும் அஹல்யை ராமர் காலில் வணங்கினதாக திவாக்யபர், நாய்மானவர் முதலியவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்களே அது நிஜமல்லவா என்று கேட்டால் கடவுள் தானே என்பார்கள். அப்படி கடவுளாக ராமர் நடந்துகொள்ளவில்லை யே, யாரையும். அதாவது பெரியோர்களை வணங்குவதே தன் வழக்கத்தை கைகொண்ட ராமரை முனிவர் மனைவியை காலால் மிதித்தார் என்று சொல்வது தர்ம கிரோதம். மஹாபாயமும்கூட. மேலும் கதையின் விஷயமே புறியாமல் மற்ற புராணங்கள் எழுதுகின்றன. எப்படியென்

ரூல் உத்தரகாண்டம் கதையில் ராவண திக்கிலைய கதை
 சூரி அகஸ்தியமுனிவர் சொல்ல ஸ்ரீராமர் கேட்டு வரும்
 போது இங்கிரஜித்து மூலம் கட்டுண்டு லக்கையிலிருந்து
 அவ்விந்திரனை மீட்டு மிரம்மாவானவர் இத்திரனை அழைத்து
 வரும் வழியில் இத்திரன் மனோவ்யாக்ஷம் கொண்டவ
 னாய் ஒன்றும் பேசாமல் இருக்க அப்பொழுது பிருமன்
 பின்வருமாறு சொன்னார்.

ஹே இத்திரனே நீ செய்த பாபத்தை இப்பொழுது
 அனுபவிக்கிறாய் என்று சொல்ல அது என்ன என்று
 வினவு முன்பு ஒரு காலத்தில் அதாவது உலகத்தை
 நான் சிருஷ்டித்தபோது ஆண்டனையும் பெண்களையும்
 ஒரே விதமாய் ஒன்றைப் பார்த்தால் மற்றொன்றைப்
 பார்க்கவே வேண்டாம். அம்மாதிரி பேதமில்லாமல் ஒன்று
 போல் ஆண்கள் எல்லோரையும் அவ்விதமே பெண்கள்
 எல்லோரையும் ஒன்றுபோலவே சிருஷ்டி செய்தேன். இப்
 படி கொஞ்சகாலம் சென்ற பிறகு என் மனதில் பின்வரு
 மாறு யோஜனை செய்து ஜனங்கள் வெகு சாந்தமாய் சண்
 டை முதலியவைகள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இப்படியே
 இருந்தால் யர்பம், புண்யம், ரகம், ஸ்வர்கம், கல
 கம், சண்டை, கொலை, கள்வு இவைகள் ஒன்றுமில்
 லாமலிருந்தால் ஸுகமில்லை. - உலகம் எற்றத் தாழ்வு இல்
 லாமல் இருக்கக்கூடாது என்று நினைத்து ஹலம் நாமே
 ஹவை ரூபம் ஹல்யம் தத் ப்ரபவம் பவேத்|| யஸ்மாந்
 ந கித்யதே ஹல்யம் தேநாஹல்யேதி விச்ருதா|| என்கிற
 ச்லோகப்படி அழகில்லாதது. ஹலம் அதிதூண்டானது.
 ஹல்யம், இவைகள் இல்லாமல் அழகு உருக்கொண்டது
 போல் எல்லா அழகுகளையும் ஒன்று சேர்த்து சிருஷ்டி
 த்த ஒரு பெண் உருவம் உண்டாக்கி அதற்கு பெயர்

அதனுடைய என்று கூப்பிட்டேன். உடனே எல்லா தேவர்களும் வந்து நீயும் தான் பார்த்து ஸந்தோஷமடைந்து உன் மனதில் நீ என்ன நினைத்தாய் தெரியுமா. நான் தான் தேவர்களுக்கெல்லாம் இந்திரன் உயர்ந்தவனாக. ஆகையால் முதல்வனுன் எனக்கு தான் இந்தப் பெண் உரித்தானது என்று நினைத்தாய். அதை அறிந்த நான் உடேன் அந்தப்பெண்ணை கௌந்தம் முனிவரிடம் அடைக்கலமாய் வைத்து அதாவது கௌடாமலும் யாரும் தொடாமலும் நான் எப்பொழுது கேட்பேனோ அப்பொழுது இப்படியே கொடுக்கவேண்டியது என்று சொல்லிவிட்டு அநேக ஆயிர வருஷங்கள் சென்றும் அவ்விடமடைந்து பார்க்கும்போது அப் பெண் பழுது அடையாமல் இருப்பதைக்கண்டு நான் அப் பெண்ணை அவரிடமே ஒப்படைத்து கல்யாணம் பண்ணிக்கொள்ளும்படி சொல்லி விட்டேன். இது கேட்ட நீ கோபம் கொண்டு அந்த அஹம்மைப்பைக் கெடுத்தாய். உடனே அதை அறிந்த அம்முனிவர் அவருடைய வேஷத்தோடு அவர் குழுகையிலிருந்து வெளிவந்த உன்னைப் பார்த்து பின்வருமாறு சரபங்கள் கொடுத்தார்.

1. உன்னுடைய எண்ணம் இனிமேல் இவ்விதம் செய்யாமல் கிருஷ்ணங்கள் கீழே விழக் கடவது என்றும், மேலும்நீயே இந்திரனாய் இருந்தும் விபசார தோஷத்தின் முதலில் நீயே ஆரம்பம் செய்தததினால் உலகில் இனிமேல் யார் செய்தாலும் பாதி உனக்கும் பாதி செய்பவனுக்கும் பாகும் அடையவேண்டியது. 3. உன்னுடைய இந்திர பட்டத்துக்கு அடிக்கடி ஆபத்து உண்டாகக் கடவது. 4. நீ சீக்கிரமாய் சத்ருகின் கையில் அகப்பட்டு ஜெயிலில் அடைபடுவாய் என்றும் சொல்லி

கிட்டு, அஹல்பையைப் பார்த்து நேர துஷ்டே நீ ஒரு
வன் உலகில் அழகாக இருப்பதால் அல்லவா இம்
மாதிரி ஆகை உண்டாகிவிட்டது. ஆகையால் இனிமேல்
உலகமெங்கும் ரூபவதிகளாய் இருக்கவேண்டியது என்
தும் இந்த தோஷம் நிவர்த்தியாகவேண்டுமெனில் வரபு
பஷ்டணம் செய்துகொண்டு வாயு ரூபமாகவே ஒருவர்
கண்ணிலும் தெரியாமல் தபஸ் செய்துகொண்டு இருந்
தால் எப்பொழுது தசமதர் குலத்தில் பிறந்த ஸ்ரீ ராமர்
இவரு வரும்போது சரபம் நீங்கி அவரைப் பூமித்து
என்னையும் அடைவாய் என்று சொன்னதாக இருக்கிறது.
இவ்வளவு அழகாக எழுதியிருக்கும் கதைபைப் படித்
தும் தெரியாமல் போனால் யார் குற்றம் என்று சொல்லி
கிட்டு பிரம்மா அவ்விந்திரனை பாப சார்திக்கு வைஷ்
ணவ யாகம் செய்து பார்ப்பதை போக்கடி என்று
சொன்னவுடன் அவ்விதம் செய்து இந்திரன் ஸ்வரகம்
அடைந்தான் என்று கதைபை அகஸ்தியர் சொன்னார்
என்று. வால்மீகி எழுதியிருக்கிறார். இப்படி கதை இருந்
தும்போது கோழி பூனை இம்மாதிரி ரூபம் எடுத்துவந்து
கத்தின இந்திரனை தெரியாமல் அதலையை முழித்தான்.
இந்திரனுக்கு ஆயிரம் கண்கள் யோரிகள் என்றும்
கல்லை மிதித்தார் என்றும் ராமர் காலில் கிழுந்தான்
அஹல்பை என்றதும் சுத்தப் பேத்தல் என்று நிரு
பணமாகிறது.

தவிர, ஸ்ரீ ராம லக்ஷ்மணர்கள் அஹல்பா தேவி
யின் கால்களில் கிழுந்து மமஸ்காசம் செய்தார்கள் என்று
வால்மீகி நன்றாய் எழுதியிருக்கிறார். இது நிஜமாகிறது.

இனிமேல் தரிசுக்குவின் பிள்ளை ஹரிச்சந்திரன்
உண்டா என்கிற விஷயம். ஹரிச்சந்திர புராணம் என்

பது தென்னிந்தியாவில் மிகப் பிரபலமாய் விளங்கி வருகிறது. அதில் மலானகாண்டம் என்பதும் பிள்ளைவய உதைக்கும் பாசம் பெய்மம்லாட்டம் இவைகள் கொண்டாட்டப்படுகிறது. மேலும் சோகரஸம்தான் மிகப் பிரதானம். இதுவிஷயம் யோஜித்துப்பார்த்தால் பெண்டாட்டி இல்லாதவன் தன் குழந்தையைக் கொஞ்சுகிறான் என்றால் எப்படியோ அவ்விதம்தான் இது. எப்படி என்பதை விசாரிப்போம். இக்ஷ்வாகுருலம் என்பது ஸூரிய னிடம் உண்டானது. அதுதான் ஸ்ரீ ராமர் வம்சம். அந்தக் கதைதான் வால்மீகி ராமாயணம் அதில் ராமர் கல்யாணத்தின்போது வம்சாவளி சொல்வது வழக்கம். அதுபோல் வளிஷ்டர் சொல்லுகிறார். தசரதர், ஜனகர் கிச்வாமித்திரர், சதாந்தர் முதலிய முனிவர்களும் ராஜாக்களும் கூடிய ஸபையில் சொல்லிவரும்போது மனு முதல் இக்ஷ்வாகு குக்ஷி பாணர் அந்நன்யர் ப்ருது திரிசங்கு இவர் பிள்ளை துந்துமாரர் என்றும் அந்த துந்துமாரர் பிள்ளை யுவஞ்சவன் என்றும், ஷ்யூர் பிள்ளை மாந்தாதா என்றும் சொல்லுகிறார். இதுபோல் அயோத்யா காண்டம் பாதுகா பட்டாபிஷேகம் கதைக்கு முன்பும் தித்ரகூட மலையில் ஸ்ரீ ராமர் ஸன்னிதியிலும் இதே வளிஷ்டர் இரண்டாந்தடவை வம்சாவளி சொல்லும் போதும் த்ரிசங்குகின் பிள்ளை துந்துமாரன் என்று தான் சொல்லியிருக்கிறார்.

தகிற மஹாபாரதத்தில் வரபர்வாலிலும் துந்துமாரன் என்று ஒருவன் இக்ஷ்வாகுலம் என்று இருப்பது தான் தெரியவருகிறது. ஆனால் ஹரிச்சந்திரன், சந்திர மதி, லோஹிதாஸன் கதை தேவிபாகவதத்தில் சொல்லுகிறது. பாகவதத்திலோ ஹரிச்சந்திரன், வருணதேவ

ரிடத்தில் பொய் சொன்னதாகச் சொல்லுகிறது. புத்
தின் விஷயமாய் 9-வது ஸ்கந்தத்தில். ஆகையால்
தேவீ பாகவதம், பாகவதம் இவைகள் ஆதிபுராணங்கள்
இல்லை என்று முன்பே சொல்லியிருக்கிறபடியால், மேலும்
இந்தவாறு வம்சக் கதைகள். ராமாயணத்திலேயே ஆதா
ரம் சொல்லவேண்டுமே தவிர ஊர் கதைகளில் வேறு
விதமாய் இருந்தால் அதை ஆதாரமாக எடுத்துக்கொள்
னக் கூடாது. எதுபோல் என்றால் ஒருவன் தன் சொத்
தை உயில் எழுதி வைத்தால் அதில் அந்த சொத்தை
யார் யாருக்கு இது, அது என்று எழுதி வைத்தது
செல்லுமே தவிர அடுத்த ஊரிலோ அடுத்த வீட்டுக்
காரனோ எனக்கும் பங்கு உண்டு என்றால் எப்படி
கொண்டுக்குப் போனாலும் செல்லாதோ அப்படித்தான்
இதுவும். தவிர ஸ்ரீ ராமர் விசுவமித்திரருடே மிதிலா
நகரம் சென்று ஜனகரால் பூஜிக்கப்பட்டு சதாரந்தரால்
வாழைக்கப்பட்டு தன் தாயான அஹல்யை சர்ப்பம் நீக்கின
விஷயம் கேட்டு ஸந்தோஷமடைந்து றேற ராமா மஹா
த்யஸ்வியான விசுவமித்திரருடைய கதையைக் கேளென்று
ஆரம்பித்து அவர் வம்சம் பிறப்பு வளர்ப்பு வளிஷ்ட
ருடன் மனஸ்தாபம், சண்டை காமதேது விஷயம் தபஸ்
ப்ரம்ஹரிஷிபாக ஆகை. - ராஜ பதவியைத் தறந்து கிழக்கு
தெற்கு திக்கில் தபஸ். அப்பொழுது தரிசங்கு கதை வரு
கிறது. ஸசரீர ஸ்வர்கம் போக வளிஷ்டரிடம் ஆசைப்படு
தல், முடியாதென்று சொன்னவுடன் வளிஷ்டபுத்ரர்களிடம்
சென்று கேட்க அவர்களும் அப்படியே என்று சொல்ல,
இவர் அதாவது ராஜாவும் வேறு யார் மூலமாவது அடைய
முடியாதா என்று சொன்னதின்பேரில் அவர்கள் சுபிக்க
சண்டரள ரூபங்கொண்ட அவரை அவர் சிப்பந்திகள் எட்
ரா—6

தம்பியா. திண்டிவே என்று கைவிட்டுப்போனதும் உடனே திரிசங்கு விச்வாமித்திரர் முனிவரிடம் வந்து சாணமடைவ தன் தபஸ் மூலம் ஸ்வர்கம் உண்டுபண்ணி தனியாகவே எக்லாம்செய்து காளை வகையில் யார் எதிர்த்தபோதிலும் அவர் தலைதூக்க இருந்தபோதிலும் இன்றுவரை னெளத்ய மாய் இருக்கிறார் என்ற கதை, அம்பரீஷர் அச்வமேத கதை, கனக்ஷேபன் கதை, மேனகா கதை, சம்பா சாபம், இவ்வளவு சொன்ன சதானந்தருக்கு இந்த ஹரிச்சந்திரன் கதை தெரியாதா? அல்லது தகப்பனைக் காப்பாற்றின் விச்வாமித்திரர் ஷேயார் பிள்ளையைக் கெடுப்பாரா? தகப் பன் தான் சண்டாள சாபம் அடைந்தான் என்றால் பிள் ளையும் இவர் சண்டாளனுக்கு அடிமையாய் இருக்கும்படி செய்வாரு. அதுதான் பாய்ஹரிஷி பட்டத்துக்கு அழகா

ஒரு மஹாராஜாவிடம் இல்லாத பணம் நகைதாய்யர் காலகண்டர் வீரயாகு இவர்களிடம் இருக்குமா. என்ன கஷ்டம் வந்தாலும் பெண்டாட்டியை அடமானம் வைக்கும் படி சொல்லுவரா. அவர்தான் செய்யலாமா. செய்தாலும் அந்த பதிவரஸ்த ஒப்புக்கொள்வாளா. அவர் ஸம்மதித் தாலும் அந்த நகைதாய்யன் ஒப்புக்கொள்ளலாமா. மே லும் உலகத்தில் அரசர்கள் மஹரிஷிகள் மற்றவர்கள் இல்லைபா. எதுவானாலும் சந்திரமதியின் கழுத்தில் தாலி ஒண்ணு இருந்தது என்றால் இது ஒன்றே கட்டுக்கதை. என்பது முக்காலும் உண்மை. வடதேசத்தில் இன்று கூட தாலி கட்டும் வழக்கம் இல்லை என்பது ஸர்வ விச்சயம். மந்தத தாலியை பாபசிவன் அறிவார். ஹரிச்சந்திரன்தான் பார்க்க முடியும் என்றும் மேலும் சந்திரமதி பிறக்கும்போதே கழுத்தில் கட்டின தாலி யுடன் பிறந்தாள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இது

விஷயம் பிசுவம் அதிசயம். கேழ்விப்படாத விஷயம், தவிர
கூடியில் ஹரிச்சந்திர பஸார் அல்லது விதி ஒன்று
இருக்கிறதாம். அதில்தான் ஹரிச்சந்திரன் சந்திரமதியை
கிடைக்கிறான் என்றும் சொல்வது வழக்கம். எப்படிப்
பார்த்தாலும் இக்கதை ஒருவிதத்திலும் பொருத்தமில்லை.
என்றுதான் என் எண்ணம். சிலருடன் கான் வாதம்
செய்ததில் அவர்கள் சொல்லும் வாதம் ஸத்யம்தான்.
அவர் கைப் பிடித்தார் என்கிறார்கள். ஆனால்
பாக்கியுள்ள அரசர்கள் அஸத்யவாதிகளா. இவர் தகப்
பனார் தரிசங்குவுக்கு ஸத்யவாதி என்று ஒரு பெயர்.
கால்மீசி ராமாயணத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். மேலும்
எல்லா அரசர்களும் ஸத்யவாதிகளாகவே தான் ஸாஸ்திரிய
சந்திர குலம் இவைகளில் இருந்ததாகக் தேள்வி.
இப்படி எல்லாம் இருக்கும்போது நியாயம் சட்டம்
தர்மம் லோக தர்மம் முன் பின் வழக்கங்கள், எவகித
மாகப் பார்த்தாலும் ஹரிச்சந்திர கதை பொறுத்த
மில்லை. பெண்டாட்டியை விற்கவோ வாங்கவோ அல்லது
அடமூன்றும் வைக்கவோ அதற்கு அந்தப் பெண் ஸம்ம
திக்கவோ எந்தச் சட்டமும் இடம் குடுக்காது. அதற்கு
உதாசணங்கள் பின்வருமாறு.

நள மஹாசாஜா சூதாடும்போது அவர் தம்பி புஷ்
கான் என்றவன் சூதில் தோற்ற நளனை உன் பெண்
டாட்டியை வைத்து ஆடினால் என்ன என்று கேட்ட
போது நளன் கோபம்கொண்டு கத்தியை உறுவி தம்பி
யை வெட்டிவிடுவேன் அந்தப் பேச்சு பேசினால் என்று,
நளேபாக்ஷமானம் சொல்லுகிறது. இதுவிஷயம் மஹா
பாரதம் அஷ்டபர்வாவில் இருக்கிறது. மேலும்
அதே மஹாபாரதத்தில் பாஞ்சாலி விஷயம் சூதாட்டம்

செல்லத்தக்கது அல்ல என்று பிஷ்ப், விதூ, கிபர்ன், த்ரோன், க்ருப, இவர்கள் அபிப்பிராயம், எல்லாவற்றிற்கும், மேலான வால்மீகி சர்மாயணம் அயோத்யாகாண்டத்தில் ஸ்ரீராமர் வரம் போகும்போது ஸீதாதேவியிடம் நான் வனம் போய் 14-வருஷம் சென்று வருகிறேன். அது வரையில் நீ இங்கு என் தகப்பனார் தாயார் சிறிய தாய் மார்கள் 352 என் பிராணப்பரியானை தம்பி பரதன் சத்ருக்னன் இவர்களிடம் மரியாதை செய்துகொண்டு இருந்தால் நான் வலம். அப்படித்தான் இருக்கவேண்டும். அதிலும் ராஜபதவி வஹித்துவரும் பரதனிடம் மிகவும் ராஜமரியாதை செய்யவேண்டும். என் தம்பி என்ற சலுகை கூடாது என்று கொன்னவுடன் மாமரைப் பார்த்து ஸீதாதேவி பதில் சொல்லுகிறாள். ஹே மாம நீர் சொல்வது உம்மைப்போலுள்ள யௌவன புருஷர்கள் என்னிடம் சொன்ன விஷயம் கேட்டால் பரிஹாஸம் செய்வார்கள். மேலும் நான் உமக்குத்தானே தவிர, மற்றவர்களுக்கு அல்ல. நான் உங்களைத் தவிர யார் எவர்களுக்கும் மரியாதையோ சிச்ருஷை செய்பவோ என் சரீரம் கட்டுப்பாடல்ல. ஸ்திரீ என்பவள் புருஷன் ஒருவனுக்கு மட்டில் கட்டுப்பட்டவளே தவிர அவளை அதாவது பெண்டாட்டியை இங்கேயிரு அங்கேயிரு. அவருக்கு மரியாதை செய். சிச்ருஷை பண்ணு என்று சொல்வது ஆண்மைத் தனமுள்ள புருஷனுக்கு அழகன்று. ஆனால் அப்படி பாவாவது செய்தார்களானால் அவர்கள் பெயர் ஜாயர் ஜீவர்கள் என்று ஒரு ஜாதி. தமிழில் கூட்டிக்கொடுக்கும் ஜாதிகள். பெண்டாட்டியால் ஐவனம் செய்யும் ஜாதி என்று சொன்னாள். இது ஒன்றே போதும். ஹரிச்சக் திரன் சந்திரமதியை விற்றான் என்கிற கதை பொய் என்பதற்கு ஸாக்ஷி. பிஷ்பு என் இந்தக் கதை வந்தது என்று

கேட்டால் ஒரே காரணம் தான். தற்காலம் பிரம்மஹ்ணத்வேஷம் இல்லைபா, தீர்த்தக்கரை வாஸிகளே வைவது அம்மாதிரி அக்காலமும் பிரம்மஹ்ணத்வேஷம் செய்ய இம்மாதிரி கட்டுக்கதைகள் எழுதினது என்பது முக்காலம் உண்மை. பாகவதம், தேவி பாகவதம் இவைகளில் பொய் சென்னதாக இருக்கிறது.

அடுத்த ஸந்தேஹம். ஸீதா கல்யாணம் எப்படி நடந்தது. ஏற்கு நடந்தது. அதன் விவரம். ஜானகியின் விவாஹம் எதிர்பாராத விதமாக நடந்ததே தவிர முன் எச்சரிக்கையாவது எல்லோரையும் அழைத்தாவது இந்தக் கலிகாலம்போல் ஆடம்பரமாகவாவது டைபெறவில்லை. ஏதோ ராவணாதி ராக்ஷஸர்கள் வந்தார்கள். வந்தும் வில்லை. எடுத்து வளைக்க முடியாமல் சென்றார்கள் என்றெல்லாம் சொல்வது. கேட்போர் மனம் ஸந்தோஷப்படுவற்கல்லாமல் வேறு ஒன்றுமில்லை. மேலும் ஸீதா தேவிகுட எட்டாவது மாடியில் நின்றுகொண்டு இக்கால நாகரீக மங்கையர்கள்போல் நகங்களைக் கடித்துக் கொண்டு வீதியில் போகும் ஆடவர்களைக் கண்கொட்டாமல் அச்சம் நாணம் மடம் இவைகள் ஒன்றுமேயில்லாமல் பார்த்தும்போல் பார்த்தாள் என்றும் அந்த ஸமயம் தான் ராம லக்ஷ்மணர்கள் விச்வாமித்திரர் இம் மூவர்களும் வந்தார்கள் என்று சொல்வது மஹா பாபம். தவிர வைதேஹியானவள் அந்த சிவ தனுரை ஒரு ஸமயம் ஜனகர் பூஜை செய்யும்போது அம்மாளை ஆடிக்கொண்டு இருக்கும் காலம் அந்த அம்மாளை (இது ஓர் வித மரப்பந்து) தவறி வில் வைத்துப் பூட்டின பெட்டியின் அடியில் சிக்கிக்கொள்ள உடனே உள்ளே வந்து தன் பிதாவைக் கேட்டு இப்போதே அம்மாளைக் கொண்டு வா என்று பிடிவாதம் செய்யும் குணமுள்ள இக்கால

நாகரீக பேண்மணிகள்தோல் ஓடும் செயல், அது கண்டு
அவர் எவ்வளவு சொல்லியும் கேளாமல் இந்த சீதை
தானே சென்று அப்பெட்டியை அலகாய்ந்து நகற்றி
கிட்டு அம்மானையை எடுத்துச்சென்றாள் என்றும் இம்
மாதிரி அகேசு கட்டுக் கதைகள் உண்டு. அவை யாவும்
பொய்ப்பென கிச்சயம். மேலும் இவ்வளவு வலுக்கொண்ட
பெண் என்று தெரிந்தாலே, ராமர் கல்யாணம் செய்து
கொண்டு இருப்பாரா என்றும் இந்த கில்லோடு கடனை
பெட்டியை ஒருகையால் நகர்த்தும் சக்தியுள்ள பெண்ணை
அந்த கில்லி எடுத்தா வளைக்கமுடியாத சாவணன் இவ
ளைத் தூக்கிக்கொண்டு போக முடியுமா என்றும் அப்ப
டித் தூக்க வந்த அரக்கனை இவளே அடித்து கிடை
வாமே என்று கேட்டால் பதில் என்ன. இது சிற்ச
உண்மையை கிராசிப்போம்.

உத்தர காண்டத்தில் 17-வது ஸர்கம் ராவணன் திக்
கிஜயம் செய்ய முதலில் சூபேன் கசம் அளகாபுரி
சென்று ஜெயித்து அவருடைய புஷ்பக கிமானத்தை
எடுத்துக்கொண்டு அதில் தன் கிப்பந்திகளுடன் ஏறித்
கொண்டு உல்லாசமாக வரும்போது கைலாசம் என்
னும் மலையின் மலிமையால் தேக்கி நிறுத்தினதும்
பிறகு கந்திகேசுவரர் சாபமும் தன் கைகள் 20-ம் இழந்த
பிறகு மலையை அசைக்க பாமசிவன் இவனை தன் கால்
கட்டைகிரவால் அழுத்த இவன் அன்ற முவ்வுலகங்களும்
எதிரொளிக்க அதனால் இவனுக்கு கப்பாடு போடும் சக்
தியை மெச்சி அந்தக் கடவுள் இன்று முதல் ராவணன்
என்று பெயர் வழங்குமெனச் சொல்ல பிறகு இவன்
அவரை வெகு காலம் வேண்ட அவரும் இவன் வேண்டு
கோளுக்கு இறங்கி இழந்த 20 கைகளையும் சந்திரனா

மை என்கிற கத்தியையும் அவரிடமிருந்தவரை சென்ற
கால ஆயுளையும் அளித்துப் போகச்சொல்ல, பிறகு இவன்
அவ்வழியாகவே ஹிமாலய மலையின் வடகிழக்குப் பாக
மாகவே சென்று அங்குமிங்கும் பார்த்துக்கொண்டு
போகும்போது அங்கே ஒரு ஸ்திரீ காணப்பட உடனே
பெண் பித்துப் பிடித்த இவன் கீழே இரங்கி இவள்
யார் என்று கேழ்க்க அதற்கு அந்தப் பெண் பின்வரு
மாறு தன் கதைபைச் சொல்ல ஆரம்பித்தாள்.

தேவ ராவனா நீ வழியே செல்லுபவன். என்னைப்
பற்றிக் கேழ்க்க அவசியமே கிடையாது. இருந்தபோதி
லும் சொல்வதைக் கேட்டுகிட்டுப் போ. ப்ருதஸ்பதி
யின் பிங்கா ருசத்வஜர் என்றவர் எப்போதும் வேத
அத்யயனம் செய்துகொண்டிருப்பது வழக்கம். அப்படிச்
செய்யுங்கால் அவர் வேதம் சொல்லும் முகத்திலிருந்து
ஒரு ஜவத்தியிகை கீழே விழ அதிலிருந்து ஒரு பெண்
உண்டாக அவள் பெயர் வேதவதி என்றழைக்க அவளை
வளர்த்து அவள் பிறப்புக்குக் காரணமானது வேதம்.
அந்த வேதங்கள் யோற்றும் தேவர் மஹாவிஷ்ணு.
அதனால் அப்பெண்ணை அம் மஹாவிஷ்ணுகிறீர்களே அர்ப்
பணம் செய்துவிட்டேன் என்று ஸங்கல்பம் செய்து
கொண்டார். சில காலம் சென்றபிறகு அந்தப் பெண்
னின் அழகைப் பார்த்து தேவ, யக்ஷ, கந்தர்வ, கிங்
னா, கிம்புருஷ, அஸுர, ராக்ஷஸர்கள் முதலிய எல்லோ
ரும் வந்து பெண்ணைக் கேட்டார்கள். அவர் முடிபாது.
நான் செய்த ஸங்கல்பம் மஹாவிஷ்ணுவுக்குத்தான் என்று
சொல்லிவிட்டார். அதன் பிறகு ஒரு அஸுரன் சம்பு
என்று பெயர். அத்துஷ்டன் அவர் தூங்கும்போது
கொண்டவிட்டான். இது கண்டு அவருடைய பத்கியும்

அவருடன் அக்னிப்பிரவேசம் செய்துவிட்டார்கள். அம் பேற்பட்ட தாய் தகப்பன் இவர்களுடைய நாசத்திற்கு காரணமான பெண் நான்தான். என் பெயர் வேதவதி. ஆகையால் நானும் அவருடைய மனதுபோல் இந்த சரீரத்தை அம் மஹாவிஷ்ணுவிற்கு ஆர்ப்பணம் செய்வது என்று நிச்சயித்து தபஸ் செய்துகொண்டிருக்கிறேன். மேலும் நீ யார் என்கிருந்து வருகிறாய். என்ன காரியம் செய்துவிட்டு வருகிறாய் என்றும் அதிலும் இதுமட்டுமா, மூவுலகங்களிலும் நடக்கும் எல்லாமே. எனக்குத் தெரியும் ஆகையால் நீ நினைத்த காரியம் கைகூடாது என்றும் சொல்லிவிட்டாள். இது கேட்ட துஷ்ட சாவணன் பின் வருமாறு சொன்னான்.

தேற பெண்ணே இந்த யௌவனத்தில் நீ தபஸ் செய்யவேண்டாம் எந்த மஹாவிஷ்ணுவை நீ விரும்புகிறாயோ அவர் என்னைக் காட்டிலும் பலவான்ல்ல. ஏன் என்றால் அவரை கண்டுபிடித்துக் புத்தத்தில் ஜெயிக்க வேண்டும் என்று தேடிக்கொண்டு வருகிறேன்.

அவர் என் கண்ணில் படவில்லை என்று சொல்ல உடனே வேதவதி அட மூர்க்கா உன்னைத் தவிர வேறு யார் இந்த உலகத்தில் விஷ்ணுவை நினைப்பார்கள். இதனால் நீ மஹாபுத்திசாலியல்லவா என்று சிரித்தாள். உடனே துஷ்ட சாவணன் அவளை நெருங்க அவள் ஓடி இவனும் ஓடி அந்த வேதவதியின் தலைமயிரைப் பிடித்து இழுக்கும் போது அம்மஹா தேவியானவள் இவனால் பிடித்து இழுக்கும் தன் தலைமயிரில் அவன் பிடித்ததற்கு மேலுள்ள தன் தலைமயிரைத் தன் கையாகிற் கத்தி கொண்டு வெட்டிவிட்டாள். அதன் பிறகு பின் வரு

மாற்று சபித்தாள். அடப்பாவி வேளிக்கடு வைத் திருந்த ஹமிஸ்கை நாய் தொட்டது போல், மஹா கிஷ்கினின் ஹமிஸ்கை என்னை நீ தொட்டதினால் அகத்தமாய்க்கப்பட்டது. மேலும் நீ பல்லான் வரத்தினால் கீழும் கொண்ட புருஷன். நாளை அயலை பலமில்லாத பெண், என்னால் இய்யெய் முது உன்னை ஒன்றும் இசுய்ய முடியாது. ஆனால் நான் செய்த தபஸ் என் தாய் தகப்பனார்கள் செய்த புண்பும் மஹாகிஷ்கு என்பவர் உயர்ந்தவர் என்றெல்லாம் நிஜமானால் இதோ இப்பொழுதே அக்ரி ப்ரவேசம் செய்யப் போகிறேன். அடுத்த ஐம்மத்தில் இதே பூமண்டலத்தில் யாராவது ஒரு தாமிஷ்டரன் ஒருவரிடம் பெண்ணை பிறந்து ஆனால் அயோ நிகையாய் உண்டாகி தர்பவாஸம் செய்யாமல் என்றர்த்தம். உன் வாணத்தலமான லங்கை வந்து நீயுள்புட அனைவரையும் நான் அழிக்காத போனால் நான் வேத வதியல்ல என்று சாபம் கொடுத்தவிட்டு அக்ரியில் பிரவேசித்தாள். இவ்வளவு அழகாய் கதை இருக்கும்போது தான் உலகம் தரிதுமற்றாக ராவணன் பெண்ணாகவே ஸிதை பெட்டியிலிருந்தாள்; ஸமுத்திரத்தில் யிருந்தாள்; மந்தோதரி கூட பார்த்தாள்; இன்னும் என்னவெல்லாமோ கிபத்தல் பற்பல கட்டுரைகளும் தாண்டவமாடுகின்றன. இதனால் தான் வால்மீகி ராமாயணம் உயர்ந்தது என்று நான் அடிக்கடி சொல்லுவதின் காரணம். இதன் பிறகு அடுத்த ஸந்தேஹம்.

பாதனை ஏன் பட்டாபிஷேகப் பிரயத்னம் செய்யும் போது அழைக்கவில்லை என்றும் கேள்வி. முதலில் புராணம் என்றால் என்னவென்று புரியாமதும் 1980-இல் பிப்ரவரி

நான் ஆலயபுறம் என்கிற திருவாங்கூர் ராஜ்யத்தில் ராமாயணம் ஸீரியஸ் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கும்போது ஒருவர் பி. ஏ. பட்டம் பெற்றவர். என்னை பின்வருமாறு கேட்டார். என்னவென்றால் ஹிந்து பேப்பரில் ஸி. ஆர். ஸ்ரீனிவாஸயங்கார் அவர்கள் (லேட்) எழுதியிருக்கும் விஷயமாக.

அதாவது பரத ராஜ்யத்தை சரமரும் தசாதரும் சேர்ந்து ஏமாற்றி பரதன் வரவொட்டாமல் செய்து யுவராஜ பட்டாபிஷேகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப் பட்டதால்தான் கனி மூலம் கைகேயி மனம் கலைக்கப் பட்டு தடங்கல் செய்தாள் என்றும் ந்யாயமாக பரத ராஜ்யமானதே தவிர ராமர் காட்டுக்குப் போனது ந்யாயம் தான் என்று எழுதியிருக்கிறாரே அது விஷயம் எப்படி என்று என்னைக் கேட்டபொழுதுதான் நானும் அது விஷயமாக ஆராய்ச்சி செய்யத் தொடங்கி அதற்கு பதிலும் அவருக்கு சொன்னதோடு சில்லாமல் 1934-ல் மதராஸ் வந்து ஸீரியஸ் சொல்லிக்கொண்டு வருபபோது நானும் வரலமீகி சரமாயணத்தை மொழி பெயர்த்து இம்மாதிரி ஸந்தேஹங்களுக்கு பதிலும் எழுதி மாத ஸஞ்சிகைகளாக வெளியிட்டேன். காலம் அதிகவயில் ஓரமைபால் பொருளாதாரச் சுணக்கம் காரணமாக புஸ்தகங்கள் 1000 காபிகள் சிற்றும் லாபம் நான் அடையாமல் அங்கங்கே தங்கி இப்பொழுது ஒரு காபி கூட ரீப்ரிண்டு செய்யலாமென்றாலும் யாராவது கொடுத்தால் தான் உண்டு. மேலும் இந்தமாதிரி விமர்சனம் அப்பொழுதும் எழுதி அச்சடித்து வைத்திருந்தேன். அதவும் மைலாப்பூரில் குடியிருந்த வீட்டில் 1942-ல் சண்டையில் எவரகுவேஷன் மூலம் அதை விட்டு வந்த

வுடன் அவைகளை கரையான் சாப்பிட்டுவிட்டது. ஆகையால் தான் இப்பொழுது புதிதாக எழுதும்படி நேரு கிறது.

இது நிற்க, விஷயத்தைக் கவனிப்போம். தசரதரோ ராமரோ ஏமாற்றவோ மோசமோ செய்யவில்லை. அவர்கள் கதைகளைப்படித்தும் தெரியாமல் தம்மைப் போல் உள்ளவர்கள் தாங்களுக்குள் தானே மேதாவி என்று எதையாவது புதிதாக எழுதிவிட்டு அதை பேபரிலும் போட்டுவிட்டால் பெரிய கவியாகிவிடலாமென்று மேசம், ஏமாற்றம், குயுத்தி, துஷ்கார்யம், துர்த்தம் இவைகள் செய்கிறார்கள். பரதன் வராததாக்கும் அழைத்தால் வருவதற்கு முடிபாமல் நடந்த பிறகு தான் வருமபடி அவ்வளவு சிக்கிரம் நான் குறித்தவிட்டபடியாலும் தாமதம் செய்தால் தம்மாயுள் போய்விடுமென்று நினைத்துத்தான் பின் வருமாறு நடந்தது.

ஸீதா கல்யாணம் நடக்கும்போது பரதர் மாமாவான யுதாஜித் என்பவர் அயோத்யை வந்த அங்கு இவர்கள் இல்லாததால் அங்கிருந்து மிதிலை வந்து கல்யாணம் பார்ப்பது ஸந்தோஷமடைந்து அவர்களுடன் அயோத்யை அடைந்து சில காலம் இருந்து பிறகு தசரதர் உத்திரவின் பேரில் பரதனையும் சத்ருக்கனையும் கட்டிக்கொண்டு சென்றார். இவ்விதம் 12 வருஷம் சென்ற பிறகு ஒரு நாள் இரவு தசரதர் ஸ்வப்னம் கண்டார். அதை மறு நாள் ராஜ ஸபையில் தான் கண்ட ஸ்வப்ன பலன் என்ன வென்று ஜோஸ்யர்களைக் கேட்டார். உடனே ஜ்யோதிஷர் களும் பதில் என்ன சொன்னார்கள் என்றால் யார் ஒருவர் தன் ஜன்ம ரக்ஷத்திரம் வாரிய அங்கார ராஜா இவர்கள்

மூலம் பிடிக்கப்பட்டதாகத் தண்டால் அவர்களுக்கு ஒரு வாரம் தான் ஆயுள் இருக்கும் என்றும் சொன்னதைக் கேட்டு மனமொடிந்து உடனே ஸபை கூட்டி ஸ்ரீராமர் பட்டாபிஷேகம் எப்படியாவது செய்தாக வேண்டும். நாம் மரணமடைவதற்குள் யார் வந்து சேர்ந்தாலும் வசை விட்டாலும் பரவாயில்லை, என்று தான் வஸிஷ்டர் முதலியவர்களைக்கூட தேழக்காமல் தானே நாளா யார்த்த நாளா புஷ்ய நக்ஷத்ரம் இந்த மாதம் செத்தினா என்று சொல்லி பட்டாபிஷேக காரியத்தை வஸிஷ்டர் மூலம் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்யவேண்டும் என்று கட்டளை யிட்டு பிறகு ராமரை அனுமத்துவரச் செய்து தன் கருத்துக்களையும் பின்வருமாறு தெரிவித்தார்.

ராம, நான் கிழவனாகிவிட்டேன். ஸ்வப்னம் தண்டதில் சீக்கிரம் ஆபத்தானே என்றும் சொல்லுகிறார்கள். உனக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்வதுதான் என் ஜம்மத்தில் நான் செய்யும் காரியம் பாக்கி. மீதி எல்லாம் பூர்த்தியாகிவிட்டது. எப்போது பரகன் இதை விட்டுச் சென்றானோ அப்பொழுதே உனக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்யும் காலம். ஆனால் பரதன் என்ன உனக்கு விரோதம் செய்வான் என்றோ, உன்னிடம் அவனுக்கு பக்கி இல்லை என்றோ, நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் நான் சொல்வது என்னவென்றால் உலகில் மனுஷ்யர்களுக்கு மனது அடிக்கடி மாறும் குணமுள்ளது. மேலும் இம்மாதிரி காரியங்கள் எல்லாம் தடையன்னியில் நடைபெறுக. அதனால்தான் நானேதான் கற்கடக லக்ஷம் சைத்திர மாதம் வஸந்தருது புஷ்பித்தகாலம். சூகையால் பட்டாபிஷேகத்திற்கு தயாராய் நீ இரு என்று சொன்னார். இதில் என்ன பிசுது. மேலும் நடந்ததைப்

யாத்தால் ஒரு ஸமயம் பரதன் வந்தால் தேவர்கள் தாழியான ராவண வதம் நடப்பதற்கும் இடையூர் ஏற்படும். பின்பும் யோஜித்தால் தசரதர் மாண்பும் ஏற்படும். அப்போதும் ஒரு தடங்கல் இருக்கிறது. தசரதருக்கு ஒரு சாயம் இருக்கிறது அல்லவா. புத்திரர்கள் இல்லாமல் மரணமடைவவேண்டியது என்று (அதாவது ஸம்பத்தில் இல்லாமல் என்று அர்த்தம்). மேலும் கர்மத்திபோல் நடந்துதான் ஆகும் என்றும் முதிமொழி வேறு உண்டு, தசரதர் மரணத்திற்குப் பின்பரதன் அவஸரமாக வந்தும் கூட பரதன் வழியில் 7-கள் சூகிவிட்டது என்றும் தெரிகிறது. இதற்குள் இவ்வளவு காரியங்கள் சூகிவிட்டது.

இமமாதிரி காரணங்கள் தான் பரதன் வருதகாரணம் தசிர பொதுவாக ஜனகன் இதற்கு காரணம் சொல்வது என்னவென்றால், கைகேயி கல்யாணம் செய்து கொள்ளும் போது தசரதர் ராஜ்யத்தை அடமானம் வைத்துக் கைகேயின் பிள்ளைக்குத்தான் பட்டாபிஷேகம் செய்வதாய் ஒப்புக்கொண்டுமிருக்கிறார் என்பது உலகமறிந்த விஷயம் அதையும் ஸ்ரீ ராமரும் அறிந்ததான் பட்டாபிஷேகத்துக்கும் ஒப்புக்கொண்டார். இது விஷயமாக ராமர். சித்ரகூட மலையில், பரதன் ராமரிடம் உங்கள் ராஜ்யத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டபோது பின்வருமாறு சுலோகம் அதாவது கல்யாண எக்ரிமெண்டு ஸம்மந்தமாகச் சொல்லுகிறார்.

தம்பி பரத புரா பிரத: பிரத: ௪: ஸந்த மாதரம் தே
ஸமுத்வஹத் || மாதாமஹேஸமாச்சரேளஷித் ராஜ்ய
சல்கம் அதத்தமம் || என்று இதன் கருத்து. தம்பியே

முன்பு நம் தகப்பனார் உன் தாயாரை கிவாஹம் செய்து கொள்ளும்போதே ராஜ்யத்தை அடமானம் வைத்துதான் செய்து கொண்டார். ஆகையால் அரசறிமை உன்னிட யது, இப்படி யிருக்கும் போது உன் தயார் தயவு செய்து அந்த எக்ரிமெண்டு காலாவதி யாகிவிட்டதால் 14 வருஷம் வேறொரு வரத்தின் மூலம் அதாவது தண்டகாரண்யத்தில் திமித்வஜஸ்தன் சண்டையில் கொடுத்த வரத்தின் மூலம் 14 வருஷம் மட்டில் தேட்டாள் இதனால் உன்னைக்காட்டிலும் உன் தாயாரும் என்னிடம் மிகவும் அன்புள்ளவள் என்று ஏற்ப்படுகிறது அல்லவா. நேர வரத்தின் மூலம் ராஜ்யத்தை முழுவதும், எப்போதும் உனக்கே என்று உன் தாய் கேட்டிருந்தால் அப்பொழுது என் நிலைமை மாறாமல்லவா. ஆகையால் உன் தாயார் மிகவும் என்னிடம் பிரியமுள்ளவள் என்றும் சொன்னதாகச் சொல்லிருக்கிறார் வால்மிகி: எப்படி எக்ரிமெண்டு ரத்தானது என்று கேள் முதலில் உன் தாயாரை மூத்த பட்டமஹவியாய் ஏற்றுக்கொண்டார். அவளிடம் குழந்தையில்கி. இரண்டாவது ஸாமித்ராதேவியை ஏற்றுக்கொண்டார், அதவர் அப்படியே மூன்றாவது உன் தாயார் எக்ரிமெண்டு மூலம் ஏற்றுக்கொண்டார் இதுவும் அப்படியே ஆய்கிட்டதினால்தான், அச்வமேதயாகம் ரிஷயச்ருங்கர் மூலம் புத்ரகாமேஷ்டியாகம் அதின் மூலம் கிடைத்த பாயஸம் அதனால் நாம் எல்லோரும் பிறந்து வளர்ந்து யிருக்கிறோம்.

இதனால் பழய எக்ரிமெண்டும அடமான ராஜ்யமும் கொடுத்த வாக்குறுதியும் காலாவதியாகி விட்டதல்லவா, பிறகுதான் கூனி ஏவல், தண்டகாரண்ய வரம் 2ல், 14 வருஷம், உனக்கு ராஜ்யம் கிடைத்தது என்று கிவாமாக

கடையிருக்குப்போது ஸத்தேஜம் எப்படி ஏற்படும். ஹிந்து பேபரில் இதுதான் எழுதியவருக்கும் பதில் கொடுத்தேன்; அடுத்தபடி ராமர் காட்டுக்குப்போகும்போது பாதுகை கொண்டு போனாறு மோதிரம் கொண்டுபோனாறு என்று கேள்வி. இம்மாதிரி கேள்விகளும் மற்ற எல்லாக்கேழ்விதங்களும் வால்மீகி ராமாயணம் படித்திருந்தால் உண்டாகவே உண்டாகாது. பல ராமாயணங்களும் கட்டுக்கதைகளும் உலகத்தில் அதிகமாய் யிருப்பதால் இவ்வளவு கஷ்டங்கள் ஏர்ப்படுகிறது கைகேயி வரத்தில் ராமர் காட்டுக்குப் போகவேண்டிய கண்டஷன், காலாடை, காய்கிழங்கு சாப்பாடு, மற்றுரி கட்டுதல் இவைகள்தான் இதில் கொடை, செறுப்பு இவைகள் கூடாது என்ற அர்த்தம் இருக்கிறது. மோதிரம் எப்படி அவன் வரத்தில் இவை விஷயம் பிரஸ்தாபமில்லை ஆனால் எல்லாவற்றையும் தியாகம் செய்தவர் மோதிரம் மாத்திரம் ஏன் என்றால் இது ராஜாக்க அடையாளம். தனிய இவர் ராஜ்யத்தை இழக்கவில்லை கொஞ்சகாலம் தம்பிக்கு விட்டுக்கொடுத்தார், மேலும் வர்ணாசரம் தர்மபிரகாரம் கையில் ஸ்வர்ணம் இருப்பது மிக அவச்யம் ஏன் தேவதர்ப்பணம் ஸந்த்யாவந்தனம் மாத்யாஹ்நிகம் ஓபபாஸநம் அக்ரிஜேஹாத்ரம் இவைகளுக்கு மிகப்பிரதானம் அதனால் மோதிரம் மட்டில் கொண்டுவந்தார் பாதுகைகொண்டு வரவில்லை. ஆனால் பரதர்வரும்போது பட்டாபிஷேக ஸாமான்களையும் கூடவே கொண்டுவந்தார் என்று சொல்லி யிருக்கிறது அப்போது ராஜாக்கமரியாதைகள் வறம்போது குடை சாமரம் பாதுகை இவைவருது முக்யம் ஆகையால் பரதர் தான் கொண்டுவந்த ஸாமான்களை திருப்பிக்கொண்டு போகும் போது தன் ராஜ்யமில்லை ராமராஜ்யம் தான் என்று ரிஜிஸ்தர் செய்து பவர்தூய் ஏஜண்டு மாதிரி பாதுகை

களில் மாம்பரத்தினால் முத்திரை வைத்து அடைத்ததன்
மேலில் எடுத்துக்கொண்டு வந்தார். இதற்கு ஸமர்த்தன்
இவ்வளவுதான்.

அடுத்த கிஷயம். தசரதர் மாணமடைந்த பிறகு
பரதன் கர்மம் செய்த கிஷயம் வரல்கி அழகாகச்
சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் சில ராமாயணங்கள் பரதர்
கர்மம் செய்ய ஆரம்பிக்கும்போது வனிஷ்டர் நீ செய்
யக் கூடாது என்று தடுத்து சுத்ருக்ஷன் மூலம் செய்த
தாக கம்பர் முதலிய ராமாயணங்களில் இருக்கிறது.
இது கிஷயம் மிகவும் ஆழேக்யபிக்கத்தக்கது. ஏன் என்றால்
பரதர் ராஜ்யத்தில் ஆசைப்பட்டாரா. பட்டால்தானே
தசரதர் எனக்கு கர்மம் செய்யக்கூடாது என்று சொன்
னார். அப்படி இல்லாமல் இருக்கும்போது எப்படித்
தடுக்கலாம். பரதனை கர்மப்படுத்தன் என்றும் செய்து
விட்டார்கள். இதுதான் வர்ணசூத்ரம் தர்மம் தெரியாத
ஒருவர் எழுதுவது மிகவும் வெட்கக்கேடு. ஆனால்
அவர் பேரினம் பிசுரு கிடையாது. அவர்கள் ஜாதியினுள்ள
வழக்கம்போல் எழுதிவிட்டார். யாவும் இப்பொழுதும்
காண்லாம், தமிழர்களில் ஒருவனுக்கு 4 பிள்ளைகள்
இருந்தால் தகப்பன் அல்லது தாய் இறந்துவிட்டால்
பிள்ளைகளுள் யாராவது ஒருவன் இளைவனோ பெரியவ
னோ கர்மம் செய்வான், எல்லாரும் செய்யவேண்டும்
என்று கட்டாயமில்லை. அதனால்தான் அந்த ஜாதி
ஆசாமி எழுதின ராமாயணத்தில் இதைத் தவிர வேறு
என்ன எதிர்பார்க்கமுடியும்.

மேலும் ஒருவர்கோபத்தில் பிள்ளைகளைப்பார்த்து
(சொன்னபடி கேழ்க்காத காலம் என்று பொருள்)

சீக்கர்களொருவரும் எனக்கு கர்மம் செய்யவேண்டாம் என்று சொன்னதாகவே வைத்துக்கொள்ளுவோம். அதற்கு செய்யாமல் இருந்தால் கர்மப் பரஸ்டர்கள் என்றும் சொல்லி ஜனங்கள் மஹாபாதக பிராயச்சித்தம் செய்து பதான் ஜாதியில் சேர்ப்பார்கள் இப்படியிருக்கத்தான் கெட்டதுமல்லாமல் ராமாயணத்தையும் கெடுத்து வளிஷ்ட முனிவரையும் துஷணை செய்தது மஹா பாதகம்.

அடுத்தது ஸீதா பஹுரணம். சர்வணன் ஸீதையை பூமியோடு எடுத்துச் சென்றான் என்றும் அதாவது அவன் வளித்த குடிசையுடன் கொண்டுபோய் லங்கா பட்டணத்தில் வைத்திருக்க அக்குடிசையில் ஸீதையை ஹனுமார் பார்த்ததாக சாதிக்கிறார்கள் சிலர். மேலும் சிலர் ஸீதை என்பது ஒன்றுமில்லை. நிழல் தான் என்றும் மாயைதான் என்றும் தாமஸ குணமேன்றும் பூகஜ செய்யத்தான் ஸீதையைக் கொண்டு போனான் என்றும் பலர் பலவிதமாய் சொல்கிறார்கள். சிலர் தொட்டால் எரிந்து போய்கிடுவான் என்றும் சொல்வார்கள். எல்லாம் பிதற்றல்தான். வால்மீகி சொல்வது என்னவென்று விசாரிப்போம். முதலாவது ராவணன் ஸீதாதேவியை தொட்டுத் தூக்கிக்கொண்டுபோனாலும் செடுக்கும் உத்தேசமாக நெருங்கினால் அழிவானே தவிர தொடுவதால் மட்டில் அவன் சாகமாட்டான். அது நிச்சயம்.

தவிர ஸீதாதேவியைத் தொட்டதினால் செத்துகிடுவா னென்று சொன்னால், முதலில் கிராதன் தூக்கிக்கொண்டு போனபோது ராம லக்ஷ்மணர்கள் கோரில் பார்த்தும் அவன் சாகாதபோது ராவணன் மட்டில் எப்படிச்

சரவன். மேலும் சரபம் என்று சொன்னால் அது விஷய
மும் தெரிவிக்கிறேன் மம்பை விஷயமான சரபம்தான். அது
சரப்படி சரபம் குயேரன் பிள்ளை கண்குபரன் தொட்டுத்
தார் என்று கேட்டால் இன்று முதல் பலத்தகாசமாக
கெட்ட நடவடிக்கைக்கு கிட்டே நெருங்கினால் தலை வெடிச்
சுக்கடவது என்று சொன்னதாக இருக்கிறதே தவிர
தொட்டதனால் இல்லை என்று நிரூபணமாகிறது. மே
லும் யார் எது சொன்னாலும் வீராதேவியே. ஸ்ரீரத்
காண்டத்தின் ஹனுமாரீடம் சொல்லும்போது நான் வேறு
ஆளுகையே உபமுடைய முதலில் ஏறிக்கொண்டு இப்
பொழுது வந்தவிட்டால் ராமரிடம் கொண்டுபோய்
விடுவதாக நீர் சொன்னபடி செய்தால் என் பாதிர்தய
பங்கம் வரும். எப்படியென்றால் நான் மனமொய்பித்
தான் உம்மைத் தொட்டு முதலில் ஏறிக்கொள்ள
வேணும் அல்லவா. அப்பொழுது அன்னிய புருஷனை
ராமனைத்தவிர வேறு மனிதனைத் தொட்டால் மிகப்
பாபம். ஆகையால்தான் உம்முடன் வரமாட்டேன்.

ஆனால் சரவணன் துக்கிக்கொண்டு வந்தானே என்று
நீர் கேழ்க்கலாம். நான் அபலை. அவனோ பலவான்.
துஷ்டனும் கூட. அவன் என்னைத் தொட்டுத் துக்கி
வந்ததினால் தான் குற்றவாளியாகி ராமர்ப்பாதம் செய்த
தற்கு அவர் சரிசமான என்னைக் கொண்டுவந்ததற்கு
அவரே வந்து அவனைக் கொன்று என்னையும் மீட்டுக்
கொண்டு போவதுதான் ஸரியான வழி என்றான். இனி
யும் ஸந்தேஹமா? முன் சொன்னபடி குடிசையுடன்
கொண்டுவந்தானென்கிறார்களே அக் குடிசை ரதத்தில்
இருந்ததா? ஐடாயு யுத்தம் செய்து சரவணன் தேர்
குதிரைகள், தேர்ப்பாகன், குடை, சாமரங்கள், நுகத்

தடி, சக்கரம் இவைகளை நாசம் செய்தார். கூடாயு என்
தும் மறுபடி யுத்தம் செய்யும்போது அவன் கைகள்
10-யும் மூக்கால் வெட்டிவிட்டார். என்னும் மறுபடி
அந்த ராவுணன் தேர் முதலியவைகள் நாசமான பிறகு
குடிசை மட்டும் பத்திரமாய் இருந்ததாம். இருக்குமா;
பதில் சொல்லமுடியுமா. மாண்பு என்னால் பொய். இதைச்
கொண்டுபோனால் சூற்றம் என்ன. நிழல் என்னால்
கையில் அகப்படுமோ. தாமஸ் என்று சொன்னால்
இருட்டு உருவமாகுமோ. பூஜிக்கவல்லவா கொண்டு
போனால் என்னால் தலை மயிரைப் பிடித்து அழ
அடித்து அலறும்படி செய்ததான் பூஜை செய்வார்
களோ. என்னவோ எல்லாம் உளறுபடியும் குளறுபடி
யும் தான். ஸொ அந்நியில் கிட்டுவிட்டு கைகளில்
மறுபடி அந்நியில் தான் எடுத்துக்கொண்டார். ராமர்
என்றும் சொல்வார். அப்படியானால் சூற்றம்நிறவன
ராவுணன் ஏன் கொல்லவேண்டும்? இம்மாதிரி கேள்வி
கள் வருமே. என்ன பதில் சொல்வது. அதான்
கஷ்டம்.

அடுத்தது சுபரீ கிஷ்யம். எச்சில் செய்த பழத்
தை ராமருக்கு கொடுத்ததாலும் அதை வாங்கி உண்
டார் என்று பத்தர்கள் கஷி. அல்லது பாகவதான்
சொல்லும் கதைகள். எச்சில் கொடுத்து பத்திரை
அடைபமுடியுமானால் ஆசாசம், நிவேதனம், ஸ்நானம்
அதஷ்டானம் எச்சில் துப்பல் அல்லது ஒன்றுமே வேண்
டாம். இப்படியும் ஒரு காலம் இருந்ததோ என்னவோ
மேனும் வால்மீகி சொல்வது என்னவென்று கேழ்ப்போம்.
ஸீதாதேவியைத் தேடிக்கொண்டு க்ரௌஞ்சவனம் வந்த
சுபந்தனைக் கொண்டு அவன் ஸ்வர்கம் ஏதும்போது

இவ்விதமிருக்க துள்ளிதாஸ் சாமாயணத்தில் சபரி
 மரணிக் கட்டிக்கண்டு தன் வாயில் வைத்துக் கடித்த
 பாதிப் புழத்தை சாமர் வாயில் திணிக்கின்றான். இதைப்
 பார்த்தவுடன் என் மனம் பட்டபாடு சொல்ல முடியாது.
 ஏனோ இருக்கு என்று கேட்டால் ஹிந்தி பாட புஸ்த
 கம் 2-வது அல்லது மூன்றாவது பாட புஸ்தகத்தில்
 சபரி பக்தி என்கிற பாடத்தில் ஏனோ என் கண்ணால்
 பார்த்துத் தான் சொல்லுகிறேன். தகதிண பாசுத
 ஹிந்தி பாசாயாஸ்பா மூலம் அச்சிட்ட புஸ்தகம். இனி
 மேல் பெரிய விஷயம் வாலி வதம் நியாயமா ஸமாதா.
 னம் எப்படி என்று ஸந்தேஹம், சொல்லுகிறேன்.
 தேவர்கள். பெருவாத ஜனங்கள் எல்லோரும் எல்லா
 இடங்களிலும், எல்லா புராணங்களிலும் வால்மீகி தகிற
 வாலி வதம் ஸரியான முறையில் செய்யவில்லை என்று
 சொல்லப்பட்டிருக்கிறது சொல்லவும் சொல்லுகிறார்கள்.
 காரணம் என்னவென்று கேட்டால் பதில் சொல்லவும்
 மாட்டேன் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். சொல்ல முடிய
 வில்லை. முடியவே முடியாது. எல்லாவிடங்களிலும் இது
 ஏன், இவ்வளவு பிரகாரம் ஆய்விட்டது என்று என்
 37 வருஷமாய் கிமர்சனம் செய்தும், கேட்டும், பார்த்தும்
 தெரிஞ்சவர்கள் கித்வான்கள் இவர்களை அணுகிப் பார்த்
 தும் அவர்கள் இந்தப்பதில் தெரிவிப்பார்கள். அது என்
 னவோ அப்படித்தான் முன்னோர்கள் சொல்லியிருக்கி
 ரார்கள். எழுதியும் வாசிக்கிறார்கள். வால்மீகி மட்டில்
 சொன்னது ஸரிதான். அதில் சொன்னது நன்றியிருக்
 கிறது. ஆனால் மெஜாரிட்டி அப்படி விரோதமாய் சொல்
 லுகிறார்களே என்ன பண்ணுகிறது என்றும் கொஞ்சம்
 கிஷ்பமறிக்வர்கள் நாப்படுகிறார்கள். என் மனதில்
 ஒரு எண்ணம் ஒருவிதமிருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் ஒரு

முதலாய் எழுதுவதற்கு நான் இல்லாமல் இருக்காது. அது எவ்விதமெனில் அள்ளாமல் குறைபாது, சொல் லாமல் வருது என்கிற (முது-அல்லது பழமொழி போல்) முன் காலத்தில் இப்பொழுதும் புரத்தி பூதம்பம், மத ஹீனர்கள் ஆசியால் ஜந்தங்கள் தமொற்றம் இம்மாதிரி முன் காலத்தில் ஏற்பட்டபோது அதாவது மஹமத் கஜினி அல்லது கோரி இம்மாதிரி முஹம்மதியர்கள் ஆசிய யில் கோவில் குளங்கள் புராணங்கள் இவைகள் முக் யமான சிவாஹங்கள் இவைகள் அழிந்தும் மறைந்தும் பாதி அல்லது முழுவதும் கிழிந்தும் அல்லது அகப்பட டதைக்கொளுத்தியும் நாசம் ஏற்பட்ட மையம்.

இவ்விதம் அதாவது ஒரீஜால் வால்மீகி செய்த ராமா யண புஸ்தகம் அல்லது ஓலைகள் சுப்படியோ அழிந்து போய் பிறகு கல் வழி ஏற்பட்டு மதபடியும் கதை புர ணங்கள் தேடிப் பிடித்த, பிரயத்தனம் செய்யும் போது சிலது கிடைத்தும் சிலது கிடைக்காமலும் இருக்கும் காலத்தில் ஏதோ கதை மட்டில் தெரிந்து சொல்ல புல வர்கள் எழுதின கிரந்தங்கள் தான் இப்பொழுதும் தாண்டவமாடுகின்றன என்று தான், என் சொந்த அபிப் பிராயமா சொல்லுகிறேன். அவைகள் உறுதி என் என் ணங்களுக்குக் கீழே காணும் உதாஹாணங்கள் இன்றும் நேற்றும் சில இடங்களில் வீடு கட்ட ஆஸ்திவாரம் பரிச்சும் போதும் கஞ்சை சிலங்களில் உழும்போதும் அநேக இடங்களில் வ்வாமி சிலைகள் ஐம்பொன் கிச்ச ஹங்கள் காணயங்கள் கிடைக்கின்றன. அது போல் இதுவும் மணம் போல் எழுதின புராணங்கள். பிரகாரங்கள் மூலம் வெளிவந்து ஜனங்கள் இதுவும் முன்பு செய்த ராமா யணம்தான் என்று காலம் செல்லச்செல்ல உண்மை காணத்

இல் கேட்ட புலவர்களும் காலம் சென்ற பிறகு அவர்கள் வாரஸ்கள் படித்துத்தான் இருக்க வேண்டுமென்று கட்டாயம் இல்லைபல்லவா பின் வாரஸ்கள் வேறு கித கிதமாகவும் தொழில் செய்யலாமல்லவா. இப்பொழுதும் உலகில் காணலாம்.

காஸ்திரி பிள்கா, காபிகிளப், திகழிதர் பிள்கா, வெற்றிகைக்கண்ட ஜாதித் தொழிலை கிட்டுப்பல தொழில்களில் யிடு பட்டு தேச மிகு கிட்டுகிறார்கள், ஒரி ஜனல் கேட்டவர்கள் உயிரோடு இருக்கும் பொழுது பிந்தி உதகைதகன் வந்தால் தான் இது என்ன புதுவழியாய் இருக்கிறது. பூர்வால்மிகி ராமாயணம் போல் இல்லையே என்று சூகேஷிக்கவோ அல்லது கண்டனம் செய்பவோ முடியும். அவர்கள் காலம் சென்ற பிறகு பிச்சாரத்தில் வந்தால் என்ன செய்ய முடியும். ஆகையால் இது மாதிரியே தான் மற்றவைகள் ஒவ்வொன்றும் ஏற்பட்டு மிருக்கின்றன. அம்மாதிரி இந்த ஒரிஜனல் வால்மிகி ராமாயணமும் பிற்காலத்தில் எங்கிருந்ததோ கிடைத்து இந்தப் பொய்யுலகத்தில் கூட உண்மை என்று கண்டு கொண்டு இப்பொழுது எங்கும் பிச்சரித்தியாய் யிருந்த போதிலும் அந்தப் பொய்க் கதைகளை குழந்தைப் பருவத்தில் படித்து கிட்டதால் தொட்டில் பழக்கம் கடுகாடு மட்டில் என்ற பழமொழி போல் பொய்க்கதைகளையும் மறக்க முடியவில்லை.

மேலும் இந்த உண்மை ராமாயணத்தில் கூட சிறிதில் இடங்களில் பலபல அச்சில் பதிப்பித்த காபிகளில் புதிதாகச் செய்த ச்லோகங்களை பிற்கால மதாபிமானிகள் அச்சிடும் போது வைஷ்ணவர்கள், அவர்களுக்கு வேண்டியவைகளும்

சைவர்கள் அவர்களுக்கு வேண்டியவைகளும் சேர்த்தும்தில் விருத்தகலோகங்களும் சில இடங்களில் வால்மீகி சொன்னதையே மீண்டும் மீண்டும் சொல்லுகிற கலோகங்களும் இருக்கின்றன. படித்தால் தெரியவரும். ஆனாலும் சூரி ஜனல் கெட்டால் நெல்லில் கல், மண்கள், மதர், இவை போல் கலந்து இருப்பதால் குதுக்கிட்டலாம். தவிர வால்மீகி முனிவர் செய்த ராமாயணம் கீர்வாண பானையில் செய்கபடியால் அதைப் படித்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆகை மனிதனுக்கு காமர் 25-வயதுக்கு மேல் தான் ஏற்படும். ஏனென்று கேட்டால் எல்லோரும் ஒவ்வொரு தேச பானை உள்ள ஊர்களில் பிறந்து குழந்தைப் பருவத்தில் தேச பானை மூலம் படித்து அதிலும் இத்தப் பொய்க் கதைகளைப் படித்துவிட்டுத் தான் கீர்வாண பானை படிக்க வருகிறார்கள். படித்து விமர்சனம் செய்யும் காலம், தேசம், அதில் ஜீவன ஆகை, ஸம்பாத்தம் இவைகள் அவனுக்கு குறுக்கீடுகள் இல்லாமல் இருந்து அவனும் தைரியத்துடன் விமர்சனம் செய்து வெளியிட்டால் தேவனு அப்படியிருந்து பிரசாரம் செய்து வெளியில் கொண்டு வந்தால் உலகமறியும். இவ்விதம் அடிக்கடி நடத்தியிருந்தால் இவ்வளவு இருள் குழந்திருக்காது. விஷயத்திற்கு வருவோம்.

வாலிவதம் ராமனால் கேரில் செய்ய முடியாது என்று ஒரு கஷி. காணம் மாலியின் மஹிமை என்று சொல்வார்கள். மேலும் ஏன் வாலியை கூப்பிட்டு காணம் கேளாமல் கொன்றார் என்றும் கேழ்கி. தவிர வாலியை இவ்விதம் கொல்லாவிட்டால் ராவணனைக் கட கொல்ல முடியாது என்று மற்றொரு கஷி வாலியினால் கட்டுண்டான் ராவணன் என்றும் அங்கதனுக்கு தொட்டி

விடும் போது அதில் மேல் பெர்மம் போல் 10 தனிப் பூச்சி போல கொஞ்ச காலம் இருந்தான். என்னும் பலவித மாய் சொல்லி வருகிறார்கள். இவை எல்லாவற்றிற்கும் முற்றுப்புள்ளி என்று நான் ஒரு கேழ்சி போடுகிறேன். யதில் யாமாவது சொன்னால் அவர்கள் செற்படி நான் நடக்கிறேன். முதலாவது வாலி யார் பிள்ளை எதற்கு அவன் பிறந்தான் அவன் யாருக்கு உபகாரம் செய்ய உண்டானவன்? அவனுக்கு பலம் என்னால் என்று சிகாரித்தால் கேழ்சிக்கு யதில் ஸூலபமாயறியலாம். இந்திரன் பிள்ளை சாமாவதாரத்துக்கு உபகாரமாக தேவர்கள் தலைவனான இந்திரன் தன் பங்குக்காக ரிஷி ரஜஸ் என்ற வானானிடம் அவன் ஸ்திரீ ரூபமாய் ஒரு காலம் காலத்தில் முழ்கி எழுந்திருந்த போது இந்திரனும் ஸூரியனும் எங்கு அந்த ரிஷி ரஜஸ் பெண் உருவ முள்ளவனாக இருந்தானோ அவ்விடம் இவர்கள் போகும்போது பார்த்து இந்திரன் ஸூரியன் இவர்கள் எக காலத்தில் முன்பு ஏற்பட்ட பிரம்மாவின் உத்திரவின் படி அதாவது ஸூர்யரஹஸ்யர் உற்பத்தியாகும் போது உமையவள் தேவர்கள் தங்கள் ஸம்ஸாரங்களில் தங்களுடைய மனைசிமார்களில் பிள்ளை உண்டாகாமல் போகக்கூடவது என்று சாயமிட்டதால் இப்பொழுது நமக்கு முக்யமான சாவண வதம் நடக்க வேண்டியது அவசியம், இதற்கு சாமாவதாரம் செய்யும்போது அவருக்குத் துணைகள் சரம் எல்லோரும் சேர்ந்த குடுக்க அவரவர்கள் அம்சமாக பிள்ளைகளை உண்டாக்க வேண்டும். அதற்கு ஸ்திரீகள் வானர, கிண்ணர கோவரங் கூலம் என்பது கொண்ட முசுறு, கரடி, முதலிய மிருகங்களில் உண்டாக்க வேண்டும் என்ற உத்திரவு தான்.

அதன்படி இந்திரன் தன் தேஜஸ்ஸை ஆகாயத்திலிருந்து பூமியில் நிற்கும் பெண் உருவமுள்ள ரிக்ஷ ரஜஸ் பேரில் கிட்டார். இது கண்ட அவன் கொஞ்சம் விலகின தால் அந்த தேஜஸ் பெண் குங்கு ரூபமான அதன் வாலில் பட்டது அதில் உண்டான வன் தான் வாலி. அதே மையம் ஸூரியனும் தேஜஸ்ஸை கிட்டார் அது பேரில் கழுத்தில் விழவே கழுத்துகுத்தி பெயர் க்ரீவம் என்பது அதில் கிழந்ததால் ஸூக்ரீவன் என்தும் பெயர். இப்படித் தான் மற்ற வம்சங்கள் பிறப்புகள் இதனால் ஏற்பட்டது.

மேலும், ராமோபகாரத்துக்கு இவன் பிறந்தானே தவிர ராவணன் கூட்டாளியாக யிருப்பதற்கும் ஸீதா தேவியின் அபகாரம் செய்த ராவணனை இவன் தெரிந்தும் காட்டிக்கொடுக்காமலும் தேடிவந்த ராமரிடம் சொல்லாமலும், தேடுகிறார்கள் என்று தெரிந்தும் தன் ராஜ்யமான கிஷ்கிந்தை மயிபம் வந்திருக்கும் ராமரை வரவேற்காமலும் ராம கிரேதியான ராவணன் போல் இவனும் அலக்ஷயமாய் இருப்பது பெதம் குற்றமல்லவா.

இவ்விஷயம் அரசியல் கிஷயங் தெரிந்தவர்கள் அறி வார்கள் இப்பொழுது அரசாங்கம் ஆளுபவர்கள் எக் கக்ஷி அரசாங்கத்துக்கு கிரேதமாகவோ டேத்தையின் மூலம் அறிந்து அதைத் தடை செய்த பிறகு அக்கக்ஷி யில் சேர்ந்ததாகவோ அல்லது அதே அபிப்பிராயம் கொண்டதாகவோ இருப்பவர்களை கிசாரனை அன்றி காவலில் வைக்கிறார்களல்லவா? இன்னும்! அநேக ராஜ தந்திரங்கள் உண்டு. மேலும் இவன் ஏன் ராம கிரோ தம் செப்ப வேண்டும். மற்ற வானர்கள் எல்லோரும்

ராமருக்கு உபகாரம் செய்தார்கள் என்று கதைகளில்
 வருகிறது. அது தான் கவனிக்கத் தகுந்தது. இவன்
 ராமர் பிறப்புக்கு முன்பு ராவணன் மைத்துனன். துர்
 துரி என்றும் அவன் தம்பி மாயாவி என்றும் இரண்டு
 அஸூரர்கள் இருந்தார்கள். அதில் மாயாவி என்பவன்
 ஒரு ஸ்திரீயை வைத்திருந்தான். அவளை இவனும் அதர்
 வது வாலியும் அடைந்தானோ; அடைய வேண்டிய
 பிரயத்தனம் செய்தானோ அதன் மூலம் கிரோதம் ஏற்
 பட்டு அவனை இவனும் தம்பி ஸூக்ரீவனும் சென்று
 கிறட்டும் பேர்த தான் அவன் ஓடி ஒளிந்து கொள்ள
 அப்போது வாலி ஸூக்ரீவனை குகையின் வாயிலில் காவல்
 வைத்து விட்டு உள்ளே சென்று தேடினதில் வருஷம்
 ஒன்றுக்கு மேல் ஆனதாலும் குகையினில் சண்டை நடந்த
 தாலும் ரத்தம் வெளியில் வர அதைக் கண்டு ஸூக்ரீவன்
 பயந்து வருஷம் ஒன்றுக்கு மேலாகியும் அண்ணாவைக்
 காணாமே என்று உண்மையாகவே மனம் கொந்து,
 செத்தப்போய் விட்டான். தன் அண்ணன் என்று
 தீர்மானம் செய்த குகையின் வாயிலு பெரியபாகை
 யால் மூடிவைத்து விட்டு விடு வந்து மேலே செய்ய
 வேண்டிய காரியங்களைச் செய்து அதன் பிறகு மந்திரி
 கள் ஏல்லோரும் சேர்ந்து பட்டாபிஷேகம் செய்து
 கொண்டான் என்பது பிரஸித்தம். அப்பொழுது தரை
 கட ஸூக்ரீவனை அடைந்தான் என்பதும் கால்மீதியில்
 இருக்கிறது. அதன் பிறகு (அதாவது மாயாவி.) அவன்
 தமையன் துர்துரி என்பவன் எருமைக்கிடா வேஷத்
 துடன் சண்டைக்கு வந்து இவனால் கொல்லப்பட்டு அவன்
 சரிததை இவன் துக்கி எட்டி எறியும் போது தான்
 ரத்தமாம்பலங்கள் மதங்கமுனிவருச்சாமத்தில் கிழந்து
 ஆபாஸம் செய்ததை அவர் பார்த்து சாபம் கொடுத்து

இவன் அங்கு வந்தால் தலை வெடிக்கக்கூடாது என்றும் சொல்லி அது கேட்டு இவன் அங்கு சென்று முனி வரை வேண்டினபோதிலும் அவர் நிராகரித்த பிறகு தான், இந்த சாபம் அறிந்த துறவியார் ஸ்க்ரீவன் அங்கு குடியேறும்படி செய்தார். இதற்கு பிறகு இம்மாதிரி கிஷியம் தெரிந்த ராவணன் இவனிடம் வந்து குந்தி செப்ததில் ஒருவர்க்கொருவர் கம்பலமென்றறிந்த அக்ரி ஸாக்ஷியாய் ஸ்ரேகம் செய்து கொண்டார்கள். அதன் பிறகு தேவர்களும் தெரிந்து கொண்ட பிறகுதான் இவ னும் மனம் கொண்டு தேவர்களை வேண்டி பிறகு குற்ற வானியான வானிக்கு பிள்ளை உண்டாகும்படி செய்து அவனை சாமேர்ப்பதா கிஷயத்திலிருந்து கிடுகிடு செய்த தினால் தான் இவனும் பேசாமல் இருந்தான். மேலும் தான் செய்த குற்றத்திற்கு தண்டனை அடைந்தாலொழிய மோகனம் கிடையாது என்றும், அக்ரி ஸாக்ஷியாக க்ரேஹம் செய்து கொண்டதை மறக்கக் கூடாது, சாம ரிடம் வந்தால் ஸ்ரேஹ கிரோதம் தான் ஏற்படுமென்றத் தெரிந்து தான் பேசாமல் இருந்தான். மேலும் கன்றி கெட்டவன் என்று பேர் எடுத்து விட்டோம். அவர்கை யால் மர்ணமடைவது தான் நியாயம். அதிலும் குற்ற வானியான ராவணன் வததம் செய்வதற்கு முன்பு சாம் செய்யப்படவேண்டும் என்று எண்ணியே தானா எவ்வ ளவோசொல்லியும் கேளாமல் ஸ்க்ரீவன் கப்பிட்டபுடன் வந்து யுத்தம் செய்து வதமடைந்தான்.

மேலும் அவனை சாமரிடம் இதைச் சொல்லியும் விட்டான். நேர சரம் தான் முன் செய்த பாபத்தக் குத் தண்டனை கொடுத்துவிட்டார்கள். மேலும் இப் பொழுது தங்களை தாவித்த பிறகு இதற்கு வேறு தண்டனை செய்யாமல் என்னை தர்ம ஸம்பந்தமான

வாசகாலும் தங்கன் கருணையாலும் ஸ்வாக லோகம்
 செல்லும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டான்,
 என்றும் வால்மீகியால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது வாலியைத்
 தவிர மற்ற வான்களுக்கு பிள்ளை யிருப்பதாகத் தெரி
 யவில்லை. எல்லோரும் தேவலோகத்திலிருந்து யுயிரில் வந்
 தால் (அதாவது காண்டத்தின்) வம்சகிருத்தி செய்
 யும் வழக்கமில்லை. வாலி ஒருவனுக்கு மட்டில் மேலே
 கண்ட விஷயத்திற்கும் பொருத்தமாக அங்கதன் பிறந்து
 அதன்படியே ராமருக்கு உபகாரம் செய்த கதை புத்த
 காண்டம் வாசித்தால் நன்கு தெளியும். மற்றொரு கிசு
 கையும் என்னவென்றால் மாமர் வந்து ஸாக்ரீவனுடன் ஸ்வே
 தம் செய்து கொண்டு வாலிக்குத் தலைவலியுண்டா
 குமோ என்று கவலை அடைந்து அங்கதன் தாயான
 தானாயிடம் கொல்லி அங்கதத் தாயையும் அவனிடம்
 கொன்னான். இதனால் வாலியின் வேலையை அங்கதன்
 முன்பே ஏற்றுக் கொண்டு கிட்டான்
 என்பது மிகத் தெளிவு. இதனால் என்ன தெரிந்தது
 என்றால் கிதி (கர்மபு) எப்படி மனிதனை ஆட்டி வைக்கிறது
 என்று தெரிய வருகிறது. எதற்கு நாம் வந்து பிறந்து
 எவருக்கு நாம் உபகாரம் செய்ய வேண்டுமோ அது
 யில்லாமல் தடுத்துவிட்டது என்பது வாலியின் கதை.
 வேறு விஷயங்கள் என்னவென்றால் மாலை எப்படி, என்ன,
 பலம், பார் கொடுத்தது. அதனால் பாதுகாணம் என்று
 கிசாரித்தால் இந்திரன் கொடுத்த மாலை, தங்கச்சங்கிலி,
 அதில் ஸோபகம் அல்லது மத்தியில் பதக்கமோ டாலர்
 மாதிரி செய்து அதில் ஒரு களிப்பு மாதிரி சிறிய பிடிய்
 புக்கு ஏற்பாடு செய்துகொடுத்தான்.

அதை இந்த வாலி எப்பொழுதும் எங்கு சென்ற
 தும், மாலை யில்லாமல் வெளியே போவது கிடப்பாது. ஏன்

அதில் தான் அவனுடைய முக்யம் பல. என்னவென்றால் மாணியின் நடுவில் பதக்கம் அதன் நடுவில் ஒரு கல்ல வஜ்ரம் (அல்லது வைரம் டைமன்). அதை இந்திரன் தன் பிள்ளை யானதால் பிள்ளை என்றாயிருப்பது எப்பேர்தும் தகப்ப னுடை என்பது பிரஸித்தம் ஆதலால், அதை அமிருதத் தில் நனைத்து, இப்பொழுது கூட வைர நகைகள் செய் பவர்கள் ப்ரஜாஜாகர் வைரங்களாய் இருந்தாலும் கட்ட டத்தில் வைத்துக் கட்டும் போது ஒருவித மைவால் தோய்க்கப்படுவது வழக்கம். அது போலவே இந்திரன் வைரக்கல்லை அமிருதத்தில் நனைத்துக் கட்டி அது போட்டதால் அந்தப்பதக்கமும் சரியாய் மார்பில் பிரகாசன் எங்கு, முடிச்சு (கார்தி இருக்கிறதே, அதில் படும்படி மேலே கொன்ன கிளிப்பு அமைத்திருக்கிறது. அதை அவன் மார்பில் போட்டுக் கொண்டு எந்த வேலை செய்தாலும் களைப்பு, இளைப்பு, புசி, தாகம் கோர்வை சிரமம், இவைகள் உண்டாகாது. மேலும் அதற்கு மாறாக அவன் தேஹம் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அசைவு கொடுக்கிறதே அவ்வளவும் அந்த அமிருதம் கலந்த கல் லின் முக்ய குணம் அவன் பிராண முடிச்சுடன் கூடி டச்சு செய்யும்போது பலம் உதஸாஹம் தேஜஸ் மேல் மேலும் செய்யும் ஆசை இவைகள் உண்டாகின்றன. இத்துடன் அவன் பிராணனும் வேசாய் வெளியேறாது என்றும் சொல் கிறது. வேறுவிதமாய் மாணியின் கதையும் உண்டு. வாயு புராணத்தில் பிசம்மாகப்பிட்டு வாலியை ஏ வாலி உனக்கு இம்மாலை உன் எதிராளி பாசானுடும் பாதி பலம் அவ னுடையதை இம்மாலை இழத்துக்கொள்ளும். யார்க்கி மீதி பாதிபலத்தை நீ திர்த்து விடுவாய் என்றால், இவ் வாலிக்கு முடிவு உண்டாயென்பதை தீர்க்காலோஜனை செய்து பார்த்தால் இம்மாதிரி வரம் கொடுக்கவே முடி

யாது. ஹிரண்யசகிபு, ராவணன், சும்பகர்ணன், ஸூர்தோ
ஸூபந்தன் கழுசி விருத்தராவூரன், மஹிஷன், சண்டன்,
முண்டன், இவர்கள் எப்படியே ஸாமாத்திரமாய் கேட்டு
வரம் வாங்கியும் அவர்களை வதம் செய்யவில்லையா. இந்த
சண்டத்தை புள்ள வாலிக்கு மட்டில் ஸபெஷல் வரம்
பிரம்மா கொடுத்தாரு. ஆயோக்யப் பொதுப்புள்ளவனான
இவன் சாதாமல் வரம் அடையமுடியுமா. என்பதை
நாம் ஆலோசிக்கவேண்டாமா, தவிர மூலக்கு அந்தமாதிரி
பாதிபலம் இருக்குமேயானால் ராமபாணத்தின் பலம்
பாதிபலக்குறைவு படுத்தலாமே. அப்படி செய்திருந்
தால் அவன் சாதாமல்லவா இருக்கவேண்டும்.

அதனால்தான் மறைந்து அடித்தார் என்றால்
மறைந்து அனுதுண்டு போட்டால் வெடிக்காமல் போ
கிறதா, அல்லது மாலை கொடுக்குமேபோது உன்னை
மறைந்து யாசாவது அடித்தால் மாலையின் பவர் போய்
விடும் என்று யாசாமலின் வரமாம். இம்மாதிரி கேட்
டால் என்ன பதில் சூக்கியால் இவைகள் எல்லாம் பேத்
தல் என்று நிச்சயம். பின் ஏன் மறையவேண்டும் என்றால்
அதற்கு எமகானம் ஒவ்வொன்றுக்கும் பதில் வெகு
அழகாய் எடுத்து உறைக்கிறார். முதல்வது என்னை
அடிக்க யாது காரணம் என்றால் நீ குற்றம் செய்தாய்.
ஸூரீவன் பார்வையருமையை அடைந்தாய். மேலும்
அவனை ராஜ்யத்தை விட்டு விட்டாய். உன் சொந்த
சொத்து அல்ல இந்த கிஷ்கிந்தை என்னுடைய உப
காரத்திற்கு உன்னை இந்த கிஷ்கிந்தையில் நியமித்தார்
களே தவிர நீ ஸம்பாத்தம் செய்தோ, ஜயித்தோ, யுத்
தம் செய்து அடைந்தோ அல்ல இது உன் தூதப்
பன் ரிஷாஜஸஸும், இந்திரனும், பிரம்மா இம்மூன்று

போகளும சேர்ந்து கொடுத்தது விஷகந்த சாஸ்யம். அதில
யங்கு ஸுகரீவனுக்கும் உண்டு. அப்படியிருக்க நீ
மட்டில் தூண்டு அவனைத் தனியாக ஒத்தை வேஷடி
யுடன் தனியாகவே கிட்டு அவன் பெண்டாட்டியையும்
நீ அடைந்த குற்றத்திற்கு உன்னை சுட்டப்பிரகாசம்
கிராரிக்காமல் கொல்லவேண்டியது மனு நீதியில் நீ
செய்ததுபோல் செய்த குற்றம் அதாவது தம்பி
பெண்ணாதினையும் தமக்கை, அல்லது தங்கைகளையும், அல்
லது நாட்டுப்பெண்ணையும் பலாத்காரமாக கடினாக அக்
குற்றத்திற்கு கிராரிக்காமலும் ஸம்மன் அனுப்பாமலும்
கொல்லவேண்டியது என்று சுட்டம், நீதி. என் செய்
ததும் செய்வாததும் எப்படித் தெரியும், கிராரிக்காமல்
போனால், என்றால், கிராரிக்கவேண்டியது இவை. கிரா
ரிக்காமல் பைஸல் செய்வேண்டியவை, இவை, என்று,
யாகுபாடு உண்டு. அதன்படி நீ உன் தம்பியோடு
யாது காண முலம் மனஸ்தாபம் ஏற்பட்டபோதிலும்
எப்பொழுது அவன் உறவு வேண்டாம் என்று அவனை
கிறட்டி விட்டாயோ அவன் பாதி சரீரமான அவன்
பெண்டாட்டியும் அவனுடன்தான் அனுப்பவேண்டுமே
தவிர நீ வைத்தக்கான்வதற்கு என்ன நியாயம்.

ஒருகால் என் குறைவையில் சென்றபோது இந்த ஸுக
ரீவன் என் சாஜ்யத்தையும் என் பெண்டாட்டியையும்
அடைந்தானே என்று கேட்டால் பின்வருமாறு நியாயம்
ஸ்ரீ ராமர் சொல்லுகிறார். அது கிஷயம் நீ அரியாமலில்லை
உலக தர்மம் தெரிந்த நீ ஒருவன் செய்தது கிட்
டால் அவன் தம்பியோ அல்லது தமையோ அவன் சொத்
துக்களை அடைவது வழக்கம் அம்மாதிரியே இறந்தவன்
பெண்டாட்டியும் சேற இஷ்டப்பட்டால் அடையலாம்

அம்மா திரி தான் நீ குறையில் நுழைந்து ஒரு வருஷம் சென்று காத்திருந்து நிஜமாகவே நீ மாணமடைந்து விட்டாய் என்று எண்ணியே உன் கருமங்களைச் செய்துவிட்டு ராஜ்யமடைந்து அதன் பிறகு உன்பெண்டாட்டியும் அடைந்தான் என்பது வாஸ்தவம் அவனும் என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறான். நீயோ அவன் உயிரோடு இருக்கும் போதே அவன் மனைவி ருமை என்பவளை அடைந்தது பெருங்குற்றம். ஆகையால் தான், உன்னைக் கேளாமல் அடித்தேன். என் தம்பியும் நானும் என்ன செய்து கொண்டாலும் நீர்யார் என்றால் அதற்கு பூமிமுழுவதும் ஆளும் பொறுப்பு எங்களுடையது. இக்தவாகு வம்சம் மிருகம் பசுவி மனிதன் எல்லா வாயும் காக்கள் காப்பாற்றி வருகிறோம்.

அதை இப்போது 14-வருஷம் பாதன் ஆளுகிறான். நான் வனத்தில் இருக்கிறேன். எங்கள் குலம் எப் பொழுதும் தர்மம் செழித்து இங்கேவனுமென்று ஆவ லுள்ளவர்கள். நாங்கள் அதற்கு விரோதமாகவும் நீ ராஜா வாக்க இருந்தீ இவகித அக்கிரமம் செய்தால் நான் பார்த்தும் சும்மாயிருக்க முடியுமா? நீயும் இப்படித் தான் அல்லவா?

உலகில் எளிதவனை வலியவனடித்தால் பேசாமல் இருக்கக்கூடுமா? அதுபோல் நீ வலுத்திறனால் ஸூக்ரீ வனை அடித்தாய். அதன்மூலம் செய்தாய். அதை நான் கவனித்து எளியவனுன் ஸூக்ரீவனையும் காப்பாற்றி நீ செய்த பாபத்திற்கு தகுந்த தண்டனையும் கொடுத்து உன்னையும் குற்றத்திலிருந்து விடுவித்து ஸ்வர்கனாகம் அடையும்படி செய்துகிட்டேன் என்றார். ஸீதைபைத

தேட ஸூக்ரீவன் தான் வேண்டுமா? என்னிடம்
 கொன்னால் ராவணனைக் கேட்டு ஸீதாதேவியை அழைத்து
 வரமாட்டேனா என்பதற்கு ராமர் யதில் சொல்லுகிறார்.
 உன்னால் முடியுமென்றால் தண்டகாசனத்தில் கபர்தன்
 அல்லது (ததுபுத்ரன்) ஸூக்ரீவனால் தான் முடியும் என்
 றும், நீ அவன் கிரோதி, அபேபாச்யன் என்ற மல்லவா
 சொன்னான். மேலும் திருடனான ராவணனுடன் சேர்ந்து
 இவ்வித அக்கிரமம் செய்த உன்னை நான் சேர்த்துக்
 கொள்ளலாமா? மேலும் நான் வந்து ஸீதையைத்
 தேடி வந்தவனை நீ அறிந்தும் என்னிடம் வந்தாயா?
 ஒரு ஸமயம் வந்தால் ராவணனுக்கும் உனக்கும் ஏற்
 படடிருக்கும் ஒப்பந்தத்திற்கு கிரோதம் வரும் என்று
 பயந்தாய். அப்படியிருக்கும் உன்னை நான் மட்டில் வடு
 கில் வந்து கேழ்ப்பேனா. அவ்விதம் நான் என்ன உன்
 னைக் காட்டிலும் புலனானேனா. எப்படியிருந்தாலும்
 ஸூக்ரீவன் என்னிடம் செய்த ஸ்நேஹம், உபசாரம்
 இவைகளை நான் எப்படி மறக்கமுடியும். எவ்விதம் நீ
 யும் ராவணனும் ஸ்நேஹமோ அவ்விதம் நானும் ஸூக்
 ரீவனும் அகநீ முன்னிகையில் ஸத்யம் செய்து அவன்
 விருப்பப்படி உன்னைக் கொல்வது, அவன் ராஜ்யம்,
 பெண்டாட்டியை அவனிடம் கொடுத்து அவன் மூலம்
 ஸீதையைத் தேடிவது என்று நான் ஸத்யம் செய்து
 கொடுத்துகிட்டு பிறகு வேறு விதமாய் நடப்பது என்
 னால் முடிந்த காரியம்.

மேலும் முதலில் அவன் வந்து உன்னை யுத்தத்
 திற்கு அழைக்கும்போது என்னிடம் நீ வந்து நான்
 செய்த குற்றம் என்ன என்று கேழ்க்க வந்தாயா? வ
 கில்கு. இரண்டாவது தடவை உன் பெண்டாட்டி என்

கிஷயமாகச் சொல்லியும் நீ கேளாமல் சண்டை செய்தாய். ஒரு வேளை நான் மறைந்திருக்காமல் என்னை நேரில் கண்டால் நீ என் தாலில் கிழுந்துகிட்டால் என் பித்திக்கை வினாவிவிடும். ஸூதரீவன் கிரிய லாதகமும் ஆகாது. மேலும் உன் பாயமும் திராது. அகனூல்தான் நான் மறைந்திருந்து அடித்தது தான் தர்மம். இது கிஷயம் அறிவலும்.

நேரில் ஏன் என்னைக் கூப்பிட்டு அடிக்கக்கூடாது என்று கேட்டால் சொல்லுகிறேன். நீ ஒருவனே துஷ்டன், மற்ற வானரர்கள் எல்லோரும் ஸூதரீவன் போன்ற யோக்யமுள்ளவர்களாயிருப்பவர்கள். நான் உன்னை வெளியே வருவதற்கு கூப்பிடும்மடி ஸூதரீவனைத் தவிர வேறு யார் கூப்பிட்டாலும் டவுனுக்கு வெளியில் வரமாட்டாய். ஸாமான்யர்கள் மூலம் உன்னைத் கூப்பிட்டு நீ லராமல் போனால் என் தேபம் பாண்பரயோகம் செய்ய நேரிடும். அவ்விதம் செய்ய நேர்த்தால் ஸகல வானரர்களும் நாசமடைந்த பிறகு நீ வந்து உன்னையும் கொன்றுகிட்டால் எனக்கு லீக்த கபத் தேட ஆள்வேண்டும். என் அவதாரத்திற்கு உபகாரம் செய்ய தேவர்களால் உண்டுபண்ணப்பட்டவர்களைல்லவா நீங்கள். அவர்களில் இந்திரன் பிள்ளையான் நீ கிஷ்டிக்கைக்கு அரசன். எல்லாக் குரங்குகளுக்கும் முப்பஸ்தனும்கூட. அவ்விதமான நீ அயோக்யத்தனம், திருடனுடன் கூட்டாளியான உன் கிஷயமாக எல்லா வானரங்களையும் நாசம் செய்வதைக் காட்டிலும் நீயாய் கிரோதம் செய்துகொண்ட உன் தம்பி மூலமாகவே உன்னை வெளியில் வரவழைத்த நானும் மறைந்திருந்து அடித்தேன்.

தகிற லேரில் யுத்தம் செய்ய முடியாதென்று நீ
 நினைத்தால் உன்னைப்போல் முட்டாள் வேறு ஒருவரு
 மில்லை. நீயோ குங்கு. காஞ்சி ராஜா. வேட்டையாடு
 வது ராஜாஜின் தொழிலில் ஒன்று. அவ்வேட்டைக்குப்
 போகும் அரசன் புலி, கரடி, சிங்கம் முதலியமிருங்களுக்கு
 முன் எச்சரிக்கையோ, லோடலோ கொடுத்து அடிக்க
 மாட்டார்கள், எவ்வித மிருங்கனையும் தன்னை அவைகள்
 பார்க்கும்படி அடிக்கமாட்டார்கள். மேலும் நீ குங்கு
 தானே. நீ என்னுடன் யுத்தத்திற்கு அரங்கத்தில்லா
 தவன் ஆனால் நீ பலசாலியாக இருக்கலாம். எவ்வித
 மும் நீ குங்குதான். ராஜாவும் கூட, இந்திரன் பிள்ளை;
 மேலும் நீ என் உபகாரத்திற்காகவே பிறந்தவன். அதை
 கிட என் மனைவியைத்திருடினவனான ராவணன் சேர்க்கை
 இதைக்காட்டிலும் முக்ய தர்ம விரோதமான தம்பியை
 கிறட்டி, அவன் பெண்டாட்டியையும் அபஹரித்தாய்.
 ராவணன் என் மனைவியையும், நீ என் பத்தன் ஸ்கந்தர்
 வன் மனைவியையும் அபஹரித்த இவ்வித குற்றங்கள்
 செய்தவனான் உன்னைக்கொல்வது முக்ய தர்மமாகும்.
 உலகில் வேட்டையாடும் வழக்கம் தெரியுமல்லவா உனக்கு.
 ஆடு, பசு இவைகள் மூலம் புலி, கரடி, சிங்கங்கனையும்,
 கன்னிகைத்து, குழி வெட்டி, யானையை யானையின் மூலம்
 பிடிப்பதுபோல் மறைந்தோ, கிறட்டியோ, பயந்து ஓடும்
 போதோ மிருகங்களைப் பிடித்தும் அடித்துக்கொல்வது
 வழக்கம். அது போல் நீயும் சாகாமிருகம் என்ற குரங்கான
 தால் ானும் மறைந்து அடித்தேன் என்றார்.

மேலும் நீ செய்த குற்றம் மன்னிக்கமுடியாதது.
 வான் ஸ்கந்தியன். குறறத்தைக் கண்டபிறகு அது எந்த
 கிதமான குற்றம் அக்குறறத்திற்கு மனுநீதியில் உள்ள

தண்டனை வழங்க வேண்டும் விதித்தவேண்டும்) என்று சொல்லியிருக்கிறதோ அதன்படி நான் செய்தேன் இம் மாதிரி குற்றம் செய்தால் மரண தண்டனை தான் விதிக்க வேண்டும் என்றும் என் முன்னோர்கள் இவ்வித குற்றத்திற்கு தண்டனை விதித்திருக்கும் ரிகார்டுகளை எங்கள் அரண்மனையில் பார்க்கலாம். என் மூதாதையர்களாண் மாந்தாதாவால் ஒருவனை இம்மாதிரி குற்றத்திற்கு இக்கவிதமே தண்டனை விதித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் உன் வதர் எவ்விதத்திலும் நியாயமே. மேலும் உன் தகப்பன் இந்திரன் ராவண்ணால் துன்பப்பட்டு அவதிப்படும்போது நீ அந்த ராவண்ணுடன் ஸ்நேஹம் செய்து கொள்ளலாமா ஜம்பபமாக எண்ணிடும் சொல்லுகிறாய் நான் ராவண்ணை “கண்டே பத்வா” என்ற சலோகம் அதாவது கழுத்தில் கட்டி இழுத்து வந்த யுத்தம் சேர்ந்தாலும் அதில் அவனைக்கொன்று ஸீதையை உங்களிடம் கொடுப்பேனே, என்று ஜபாதஸ்தாய சொல்லுகிறாயே. அவ்வித சக்தி உனக்கு இருக்குமேயானால் உன் தகப்பன் இந்திரன் என்னை ஏன் ராவண்ணைக் கொல்லும்படி வேண்டிக்கொள்ள வேண்டும். நான் ஏன் பிறந்து அவதிப்பட வேண்டும், நீயே அந்தராவண்ணைக் கொன்று உலகத்திற்கு சேஷம் செய்து விடலாமே என்று சொல்லி எல்லோரும் உலகில் வாய்ப்பந்தல் போடலாமே தவிர காரியமாகாது என்று சொல்லி முடித்தார்.

இதைக் கேட்ட வாலியான்வன் தர்மம் தெரிந்து தன்னால் ராமரிடம் முன்பு சாட்டின குற்றப்பத்திரிகையை வாலீஸ் பெற்றுக்கொண்டு, ஹே ராம நான் செய்த பிழையைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டு மென்றும் என் பிள்ளையை என் பங்கிற்கு வைத்துக்கொண்டு காளை

வரும் புத்தத்தில் ஸுக்ரீவனைக் காட்டிலும் அதிக பலத்
துடன் சண்டை செய்வான். அப்படிப்பட்ட அங்கத்தளை
தங்கள் தம்பிகளுடன் லக்ஷ்மண, பரத, சத்ருக்களிடம்,
ஏன் தம்பி ஸுக்ரீவனிடமும் எவ்விதம் தங்களுக்கு அன்பு
உண்டோ அவ்வித அன்பை அங்கத்தனிடத்திலும் வைத்து
காப்பாற்ற வேண்டும். தாரை எவ்வளவு சொல்லியும்
நான் கேளாமல் என் விதிப்பயன் இப்படி செய்துகிட்
டது. அவள் மிகவும் புத்திசாலி. சகுனம், நிமித்தம்,
ஜ்யோதிஷம் முதலியவை அறிந்தவள். அவளை நான்
செய்த குற்றத்திற்காக அவளைத்தள்ளிகிடவேண்டாம்
என்று ஸுக்ரீவனிடம் சொல்லுங்கள் என்று வாலி
சொல்லிவிட்டு, தாரை அங்கதன் இவர்கள் வந்த பிறகு
அங்கதனை அழைத்து குழந்தாய் காலம் பேரில் நடந்து
கொள். ஸுக்ரீவனை விட்டு விலகாதே. சூனல் கொம்
பவும் நெருங்கிவிடாதே. ஜாக்கதையாய் இரு என்று
சொல்லிவிட்டு ஸுக்ரீவனைக்கூப்பிட்டு அப்பான தம்பியே
நீயும் நானும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இருக்கும் பரம்பம்
கிடைக்கவில்லை. இருந்தாலும் என்னைப்போல் சாமகாரி
பத்தில் அலக்ஷயமாக இராதே அங்கதனையும், தாரை
யையும் கவனித்துக்கொள். இந்த மானையை என்னிட
மிருந்து பெற்றுக்கொள். இதில் கம்பிசமான ஜயலெக்சுமி
இருக்கிறாள். நான் மாணமுடைந்த பிறகு இதை நீ தரித்
துக்கொண்டால் பிரயோஜனமில்லை. இப்பொழுதே வரக்
கிக்கொள். இனிமேல் நாம் இருவரும் கிரோதத்தை விட்டு
விட்டு ஸ்நேஹமாக இருப்போமென்று உயிரை விட்டான்
என்றும் வால்மீகியில் சொல்லியிருக்கிறது. இவ்வளவு
ந்யாயம் சொல்லியும் குற்றம் சாட்டினவன் அதை வாபிஸ்
பெற்றுக்கொண்டும் பலவித தர்மங்களைக் காண்பித்தும்
அனேக காரணங்கள் சொல்லியும் இன்னொருவர்

தேறும் நீங்காவிட்டால் அவர்கள் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். அல்லது ராமர்பேரில் குற்றம் தான் என்ன. கிருபணம் செய்து இதற்கு பதில் எழுதினால் நானும் அதற்கு பதில் எழுதுகிறேன்.

மற்ற கதைகளில், சொன்னவை என்னவென்றால் வாலியால் சுட்டப்பட்ட ராவணன் கார்த்தவீரபார்ஜனனால் ஜெயிலில் வைக்கப்பட்டவன், மந்தாதாவால் ஜெயிக்கப்பட்டவன், சுவேதத்வியில் வஸிக்கும் வைஷ்ணவப் பெண்களால் வண்டு மாதிரி சுத்தி எரியப்பட்ட ராவணன் மஹாபலியின் காது கடுக்களை தூக்க முடியாத ராவணன் இம்மாதிரி எல்லோரிடமும் அபஜெயப்பட்ட ராவணனை ராமர் ஜெயித்தால் அது நியமாகுமா என்பதை படிப்பவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமே தவிர நான் எழுதிப் பிரயோஜனமில்லை. மேலும் ராமர்-ஒரோ பாணத் தால் வாஸி, மாரீசன், கான், தூஷணன், கும்பகர்ணன் முதலியவர்களை அடித்த ராமர் ராவணனோடு கடைசி யுத்தத்தில் அடிக்கும்பொழுது பின் வருமாறு சொல் கிறார். என்னவென்றால் தனக்குத் தேரோட்டும் இந்திர ஸாரதியைப் பார்த்து ஓஹ மாதலே முன்பு அநேக யுத்தங்களில் இம்மாதிரி பாணங்களில் ஒவ்வொன்றினால் கீழே சொல்லப்பட்ட வீரர்களை அடித்து ஸாக்ஷி ரூப மாண அப்பேற்றப்பட்ட பாணங்களில் ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களால் அடித்தும் ராவணன் சாகவில்லை. அவ் வளவு மஹிமை பொருந்திய ராவணனை கீழே சொல் லப்பட்டவர்களிடம் அபஜெயப்பட்டான் ராவணன் என் றால் எப்படிப் பொருந்தும். இது தவிர இதே குற்றம் செய்த (அதாவது வாஸி செய்த குற்றம்) ராவணனுக்கு அகத்தன் மூலமாக தூது அனுப்பி யுத்தத்திற்கு வரு

கிறேன் என்று எச்சரிக்கையும் செய்தார் ராமர் என்று கேட்டால் அவ்விதம் அனுப்பினது உண்மைதான்.

எவ்விதமெனில் ராவணன் ஸீதையை அபஹரித்தான் என்ற குற்றத்தைத் தவிர ஸீதையின் கற்பிற்கு பங்கமில்லை. வாலி கிஷயம் அபஹரித்ததோடுமில்லாமல் கற்பிற்கு பங்கமும் ஏற்பட்டது. கிபிஷணன் மூலம் கேட்டுத் தான் துறும் எச்சரிக்கையும் ராவணனுக்கு அனுப்பி வைத்தார். மேலும் அங்கு ராவணி (இந்திரஜித்) ராவணனுதி துஷ்டர்கள் எல்லோரும் நாசமுடைய வேண்டியவர்கள், தான். கிபிஷணனும் அவன் மந்திரிகளும் யோக்யர்கள். மேலும் அவர்கள் ராமரிடம் வந்துவிட்டார்கள். இவ்வித காரணங்களால் ஸீதாதேவியின் கற்பிற்கு கெடுதல். இவ்வாததாலும் அனாவச்யமாய் ஜீவகோடிகளை ஹிம்லிச்ச வேண்டாமென்றிரு கருணியால் தான் ராமர் அங்கதன் னாதம், கிபிஷணன் யோஜனையும் கேட்டுச் செய்தார். இந்த வித்பாஸந்தான் ராவண வதத்திற்கும் வாலி வதத்திற்கும் உள்ள தாரசமயம். இத்துடன் வாலி கிஷயம் அனேகமாய் முடிவடைந்துவிட்டது.

இனிமேல் கிபிஷணன் ராமரிடம் வந்தது ஸரியா. அது பூரூதரு த்ரோஹமல்லவா என்ற கேழ்வி. தவிர உலத்தில் அண்ணனை மோசம் செய்தவன், பிதாவுக்குத் த்ரோஹம் செய்தவன், தாபைக் கொன்றவன் இவர்கள் எல்லோரும் வைஷ்ணவர்கள் (அதாவது கிஷ்ணு பக்தர்கள்) என்று அபவாதம் சொல்லுவார்கள். எனக்கு அதில் இஷ்டமில்லை. அப்படிச்சொல்லவும் கூடாது. இவ்விதமாக யாரும் செய்யவுமில்லை. பார்த்துத் த்ரோஹம் கிபிஷணன், பித்ருத்ரோஹம் ப்ரஹ்லாதன், மாத்ருத் த்ரோஹம் பாக்ராமன், இன்னும்பலவிதம் உண்டு. முத

லாவது கிபிஷணன் தமயனான சாவணனுக்கு எவ்வளவு ஓயிதம் சொல்லக்கூடுமோ அவ்வளவும் சொல்லிவிட்டான். இவைகளைக்கேட்ட சாவணன் தம்பி கிபிஷணனுடைய இனிமேல் இங்கிருந்தால் உன் தலை போய் விடுமென்று தாதுமாருகப் பேசி திரஸ்காரம் செய்து கிரட்டினானே தவிர தானாகவே கிபிஷணன் வந்ததாக ஒரு சாமாயணத்திலும் சொல்லவுமில்லை, எழுதவுமில்லை. இவ்வந்தமிருக்கத் தோஷம் செய்தது சாவணனு அல்லது கிபிஷணனு என்று யோஜித்தால் சாவணன் தான் தீரோஷி என்று தீர்மானம் செய்யலாம் எப்படி?

முதலாவது கிபிஷணன் சாவணனுக்கு ஓயிதோபதேசம் செய்தானே தவிர அவன் சொன்ன வார்த்தைகளில் ஒரு வார்த்தையாவது நான் சாமனிடம் போவேனென்று அர்த்தம் உண்டாகிறதா என்று பாதித்தவர்கள் அறிப லாம். நான் சொல்வதைக் கேளாகிட்டால் சாமன் பக்கம் போய் சேர்ந்துவிடுவேனென்று சொல்லவேயில்லை. இது ஸர்வ நிச்சயம். கும்பகர்ணன் கிஷபம் வேறு. கிபிஷணன் ஸமாசாரம் வேறு. என்னவென்றால் லங்கை என்பது சாவணனுக்கு ஸொந்தம். அவனால் ஜெயிக்கப் பட்ட டவுன். ஸ்வயார்ஜிதமும் கூட. கும்பகர்ணன் கிபிஷணனாகிவிட்டு பாத்தயை ஒன்றும் கிடைப்பாது. அதனால் கும்பகர்ணன் துங்குமூஞ்சி வரம் பெற்றான். அதனால் துங்குவதற்கு இடம், சாப்பாடு, தங்குமிடம், விடு, வாசல், பெண்டாட்டி. பிள்ளைகள் இவைகளைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு, இவைகள் சாவணனுக்கு அவச்யமாயிற்று. ஏனென்றால் அவனுக்கு புகளிடமில்லை. அதனால் கும்பகர்ணன் குடும்பப்பொறுப்பு சாவணனுக்கு சமந்தம்.

விபீஷணன் அப்படி கிள்ளாவிட யோசனையுடையதும், தாழ்த்து
கூடியும், ராவணனும்பகர்ணன் மாநிரி பாபங்களில் ஒன்
றிலும் சேருவதில்லை. அவன் குடும்பம் தனிபே. எப்
பொழுதும் அவன் யாதான கோகத்தில் தபஸ் செய்வது
தவிர வேறு ஜோடியே கிடையாது. மேலும் எந்தச்
சண்டையிலாவது (ராவணன் செய்ததில்) கலந்ததாக
பாராவது நிரூபிக்கமுடியுமா? முடியவே முடியாது. அப்
பேற்பட்டவனை இங்கு நில்லாதே ஒடிய்போ என்று
இவன் சொன்னானே தவிர அவனுக்குப் போகவில்லை.
மேலும் அவனுக்குப் புகழிடம் வேறு கிடையாது. பார்த்
துப் போவதற்கு அவகாசமும் இல்லை அவ்வளவு அவ
ஸரமான ராவணனுடைய சடு உத்திரவால் அவன்
பெண்டாட்டி பிள்ளைகளைப் பார்க்க டயங்கூட கொடுக்கா
மா விறட்டிவிட்டான். இது கடும (முஹத்தான) த்ரோ
ஹம். குடும்பகர்ணன் ஹிதம் சொல்லவில்லையா? மாரீசன்
மால்யவான், ஸுபார்க்வன் முதலிய பல ராக்ஷஸர்கள்
ஹிதம் சொல்லவில்லையா? இவனை மட்டிலு ஏன் ராவ
ணன் அவ்வளவு கடுமையாக பேசி வெளியே விறட்டி
யடிக்கவேண்டும்.

தவிர ராவணன், குடும்பகர்ணன், விபீஷணன் மூன்று
பேர்களும் கோகர்ண சேஷத்திரத்திவ் தபஸ் செய்து
பரம்மா வந்து வரம் கொடுத்தபோது, முதலாவது ராவ
ணன் கேட்ட வரம் சாகாத வரம் வேண்டும். அது
முடியாவிட்டால் தேவ, தானவ, யக்ஷ, கந்தர்வ, பிசாசு
முதலியவர்களாலும் வதம் கூடாதென்றும் கேட்க இவன்
கேட்டவைகளில் மணிதர்களையும், குங்குகளையும் தவிர
பாக்கி ஒருவராலும் வதம் கூடாது என்று கேட்டான்.
அதைக் கேட்ட பரம்மா அது ஸரி என்று சொல்லி

நீ இவ்வளவு புத்திசாலித்தனமாக மனிதர்களையும், தூங்கு
கூளையும் கிட்டுகிட்டு மற்றவர்களிடம் வதம் வேண்டாம்
என்று வரம் கேட்டதில் ஸந்தோஷமடைந்த நான் என்
இஷ்டப்படி உனக்கு இரண்டு வரம் தருகிறேன்.

அவ்வரம் யாதென்றால், என் வரவிற்காக நீ ஆயிர
வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை ஒரு தலை விதம் பதினாயிர
வருஷங்களில் 110 தலைகளையும் வெட்டி அக்ரீயில் போட்ட
தால் இனிமேல் யார் உன் தலையை வெட்டினாலும் வெட்ட
வெட்டத் துளிர்க்கும். மேலும் உன் மனதில் எந்த
ரூபம் எடுக்கவேண்டுமென்று எண்ணுவாயோ அவ்வித
ரூபம் எடுப்பாய் என்று சொல்லிகிட்டு கிபிஷணனிடம்
வந்து உன் தயஸ்ஸால் ஸந்தோஷம் கொண்டேன்.
உனக்கு என்ன வரங்கள் வேண்டும் என்று கிணவ
அதற்கு அவன் என் தயஸ்ஸால் நீங்கள் ஸந்தோஷ
மடைகிறீர்களேயானால் எப்பொழுதும் தர்மத்திலிருந்து
புத்தி ஒரு காலமும் கழுவக்கூடாது. எந்த ஸமயத்தி
லும், எந்தெந்த ஆச்சரமத்திலும் நான் எதைக் கைகொண்டு
வருகிறேனோ அது தர்மமாகவே இருக்கவேண்டும். எனக்கு
ஸந்தவித ஆபத்து கோந்தயோதிலும் தர்மம் என் மன
தை விட்டு விலகக்கூடாது. நான் நினைத்தவுடன் (அநா
வது கில் முதலியவைகள் இல்லாமல்) ப்ரம்ஹாஸ்திரம்
என் மனதில் உண்டாகி ப்ரயோகம் செய்யத் தெரிய
வேண்டும். இவைதான் என் வரங்கள் என்றார்.
இதைக் கேட்ட ப்ரம்ஹாவானவர் ஸந்தோஷமடைந்த
தோ கிபிஷணு உன் வரங்களை நீ கேட்டபடியே கொடுத்தேன்.
மேலும் காணாக உனக்கு ஒரு வரம் தருகிறேன்.
ஏனென்றால் எப்பொழுது உனக்கு தர்மத்திலேயே
புத்தி செலுத்திறதோ அதனால் நீ எப்பொழுதும் சாஸா

மல் தேவர்களையோல் இருப்பாய் என்றுர். இதைக் கவி
வித்தீர்களா? ராவணன் தேட்ட சாகாதவரத்தைக் கெட
தேக்க முடியாதென்றார். கிபிஷணன் கேளாமல் தர்ம
புத்தி வேண்டும் என்று கேட்டவனுக்கு வலுவில் அம்
சத்யம் கொடுத்தார். இதனால் என்ன தெரிந்துகொண்
டோம். ப்ரம்ஜாவோ, கிஷ்ணுவோ, ப்ரமசிவனோ இவர்
களை ஏமாற்றி வரம் பெற முடியாதது. அவர்களும் கேட்
டவர்கள் போத்யத்தை அறிந்துதான் கொடுப்பார்கள்.
இதற்கு கிரோதமாக அப்படி இப்படி வரம் வாங்கினான்.
படனே வரம் கொடுத்து கிட்டு ஒடினார் என்று சொல்
வதெல்லாம் கட்டுக்கதைகள் என்பது நிச்சயம்.

அதன் பிறகு கும்பகர்ணன் தபஸ், செய்யுமிடம்
வந்த உனக்கு என்ன வரம் வேண்டும் என்று கேழ்த்துக்
அவன் நித்யத்வம் வேண்டும் என்று (அதாவது எப்
பொழுதும் அழிவாமலிருப்பது) கேழ்த்து அவன் வாயில்
வார்த்தை வருவதற்குள் தேவர்களும் ப்ரம்ஜாவை வேண்ட
அவரும் ஸர்ஸ்வதியைக் கய்பிட்டு இவன் நாக்கை பிற
னும்படி செய்ததில் நித்யத்வம் என்பதற்கு நித்யத்வம்
என்று கேட்டுவிட்டான். அதனால்தான் துங்கம்போது
ராவணன் சகித்த காரணத்தால் ஓறிதம் கொல்லிப்
பார்த்தம் கேளாததினால் கும்பகர்ணன் ராவணனோடு
சேர்ந்த யுத்தம் செய்தான். கிபிஷணன் ராமரிடம்
வராமல் வேறு பாரிடம் வாக்கடும். தர்மகார்யம் செய்
பவன் தர்மிஷ்டார்களிடம் வருவானேயல்லாமல் அதர்
மிஷ்டார்களிடம் சேருவானா. அதனால் ராமரிடம் வந்தது
தான் தர்மம் இது நிற்க, யாராவது ஸங்கையை அடைய
கிடுவது தர்மமா? இவனைடந்தால் ராவணனாகளுக்கு
ஸ்ரார்த்தம், தர்ப்பணம். இவையாவது செய்வான். நகிர

அவன் பெண்களாகித் தனது அனாதையாகி விடாமல் காப்பாற்றுவான். வேறுயாழ்வாறு வங்கையை அடைந்தால் தர்ப்பணம் செய்ய மாட்டான், ஸ்திரீகள் கெட்டுப்போவார்கள். இப்பாதி கரணங்களால் விபிஷணன் ராமரிடம் வந்தது தர்மமே.

அடுத்தது த்ரிஜகை என்பவன் விபிஷணன் பெண் என்று மிகவும் விஷயமறிந்த வால்மீகி ராமாயண வியாக்யானம் செய்த தெங்கலை வைஷ்ணவர் கோவிந்தராஜியர்க்கு மூலத்திற்கு கிரோதமாக சொல்லியிருக்கிறார். இவர் வ்யாக்யானம்தான் மிகவும் பெரிது. ஆனால் இவர் பெரிய சிவதவேஷி. இவர் செய்த வியாக்யானங்களில் சிவன் என்று பெயர் வந்தால் போதும். உடனே கட்டுக்கதை கட்டுவார். பாலகாண்டத்தில் கடைசியில் பரசுராமர் வந்து ராமரை அணுகி நீர் சிவதனுஸை ஒடித்ததாக கேழ்க்கப்பட்டேன். அது த்ரிஜமானால் அதேமாதிரி மற்றொரு கிஸ் இது. விஷ்ணுவின் தனுஸை நீர் ஒடித்தது சிவனுடையது. இவை இரண்டும் ஒரே பன்முள்ளவை. முன்பு சொன்னது தேவர்கள் மூலம் ஜனகவம்சத்தில் தேவராதரிடம் வந்து அது முதல் அந்த வம்சத்து ராஜாக்களால் பூஜித்து வந்து உரமால் துரோபணம் செய்யுங்கால் ஒடிந்துவிட்டது என்று கேட்டவுடன் இவ்வளவு பலவானான உம்மிடம் இந்த (விஷ்ணு) கில்லையும் காண்பித்த இறையும் துரோபணம் செய்து விட்டால் உம்மை ஒரு வீரசென்றும் எனக்கு ஸமானமானவசென்றும் போக்பதாபதர்மம் கொடுக்கிறேன் என்றார். அதைக்கேட்ட ராமர் உடனே அவர் கையிலிருந்து கில்லைப் பிடுங்கி வளைத்து எண் கயர்சூட்டி பாணம் ஒன்றை எடுத்து என்ன சொல்லுகிறீர் என்று கேட்டவுடன் அந்த பரசு

சாமர் தன் தபோபலம் ஜடாவையும் கொடுத்தவிட்டு
ஸ்ரீ சாமர் கிட்ட பாண்டேசத்தின் மூலமாகவே மஹேக்
திர மனை சென்றார். என்னும் கதைகளை அழகாகச் சொல்லி
யிருக்கும்பொழுது இந்த வ்யாக்யானம் செய்தவர் மூலத்
தில் இவ்வாதை இவராக ஒரு கட்டுக்கதை செய்த
7-சுலோகங்கள் மூலம் சொல்லியிருக்கிறார். அதன்
கருத்து பின்வருமாறு :—

ஹே ராம! நீர் ஒடித்த கில் பழையது. மேலும்
உளுத்துப்போனது. எப்படியென்றால் முன்பு தேவர்கள்
கட்டம் கூடிய சமஸ்தாவிடம் போய் எங்களுக்கு ஒரு ஸந்
தேஹம். விஷ்ணு பெரியவரா? சிவன் பெரியவரா? அத்
னால் நீங்கள் அந்த விஷ்ணு—சிவன் இரண்டுபேர்களுக்
கும் சண்டையை உண்டுபண்ணி உயர் ஜயித்திருக்கிறீர்கள்
என்று பார்த்து ஜயித்தவரை பூஜிக்கவேண்டும் என்றார்
கள். அப்படியே விரோதத்தை உண்டாக்கி சிவ—விஷ்ணு
இருவர்களும் சண்டை செய்தபோது உபயோகித்த கில்து
கள். நீர் ஒடித்ததும், நான் வைத்திருப்பதும் இவை
தான். அச்சண்டை ஆரம்பமாகும்போது விஷ்ணு சிவ
னைப் பார்த்து உறுமினாராம். கர்ஜித்து சிந்திராதமும்
செய்தாராம். அவ்வளவுதான், விஷ்ணுவின் கர்ஜனையைக்
கேட்டு சிவன் அப்படியே நடுங்கி ஒடுங்கி கில்தும் உளுத்
துப் போய் மரம்போல் நின்றார் சிவன் என்றும். அதைக்
கண்ட அக்ரி முதலிய தேவர்களும் விஷ்ணுவே பெரிய
வர் என்று பூஜை செய்தார்கள் என்று 7-சுலோகங்களை
எழுதி மூலத்துடன் சேர்த்து வ்யாக்யானமும் செய்து
கிட்டார்.

இப்படியேதான் இவர் வ்யாக்யானம் முழுமையும்
சிவத்வேஷம் நிறைந்தது. மேலும் வால்மீகியின் மூலத்
திற்கு பல இடங்களில் விரோதமும் கூட. தவிர இவர்

சொன்னபடி உறுத்தலில்லை ஒடித்த ராமரிடம் நல்ல
 கில்லுடைய பரசுராமர் சண்டைக்கு வரலாமா என்று
 கேட்டால் பதில் என்ன. மேலும் சிவனும் கிஷ்ணுவும்
 சண்டை போடும்படி பரமஹா சொல்லி செய்யும் பகைத்
 தில் அவர்களென்ன அவ்வளவு அசடா? நாம் பால்யத்
 தில் திண்ணையில் உட்கார்ந்து வீதியில் விளையாடும் சிறு
 பையன்களை பூவா தலையா என்று போட்டு குஸ்தி செய்
 யச்சொல்லி அவர்கள் சண்டையிட்டு விழுந்த பிறனும்
 போது ஜெயித்தவனை பவே என்றும் தோற்றவனை
 அசடென்று சொல்வதுபோல் அல்லவா இருக்கிறது
 இந்தக் கதை. இதன் கருத்துத்தான் என்ன? சிவனும்
 கிஷ்ணுவும் குஸ்தி செய்பவர்கள். பரமமா கேப்டன்.
 தேவர்கள் யஜமானர்கள் என்று நோணுகிறது. ஐயோ
 பாவம்! இவ்வளவு மூளை சிவதுஷணையில் புகுந்து அழ
 கான வால்மீகி ராமாயணத்தைக் கெடுத்த பாயம் இவ
 ராசாச்சாரும். மேலும் இவர் பெரிய வைஷ்ணவர். பக்த
 ரும் கூட. தன் கைவத்தின் பேரில் என்ன அபிமானம்
 பாருங்கள். குஸ்திபோடும் கடவுளென்று கொண்டாடுகிறார்.
 மேலும் இவர்களுடைய ஆலயங்களில் முதல் தீர்த்தம்,
 இரண்டாவது தீர்த்தம் என்று பார்லிமெண்ட் வகையி
 லும் போய் ஜெயித்துவிட்டு வந்தால் அந்த ஆலயங்களில்
 தீர்த்த யாஜாதங்கள் ஜெயித்தவர்களுக்கு கிடைக்குமே
 தவிர தோல்வியடைந்தவர்களுக்கு கிடையாது. அம்மாதிரி
 இவர் வ்யாக்யானமூலம் சிவனை துஷிக்கப்போய் கிஷ்
 ணுவை மட்டப்படுத்திக்கொண்டார். இவர்தான் த்ரிஜடை
 விவீணன் பெண் என்றும் சாதிக்கிறார். காரணம்
 பின்வருமாறு :-

வால்மீகியில் சொல்வதையும் கவனிப்போம். ஸீதை
 யைத் தொடாதீர்கள். ராவணன் நாசமடையப்போகிறான்.

நான் எவ்வாறு கூண்டேன். ஸீதைதான் ஸ்ரீ ராமர் சீக்
 கிரமா உகட்டிக்கொண்டு போகப்போகிறார். நல்ல சகுன
 மாகிறது என்று சொன்னதால் ஸீதைக்கு நல்லது செய்
 யக்கடியவள் விபீஷணன் பெண்ணாய்த்தான் இருந்தவேண்
 டும் என்று முன் சொன்னவர் கஷ்டியே கவித. வேறு
 ஒன்றுமில்லை. வரல்கி ராமாயணம் ஸ்ரீராமகாண்டம்
 37-வது ஸர்கத்தில் ஸீதாதேவி ஹநுமாரிடம் பின்வரு
 மாக சொல்லுகிறார். மே ஆஞ்சநேயசே. என் விஷய
 மாக ராவணன் அபிப்ராயம் தெரிய விபீஷணன் முயற்சி
 செய்து பார்த்ததாயும் ராவணன் தன் பிராணன் போது
 லொழிய கிடமாட்டான் என்றும் சொன்னதை அவர்
 தன் வீட்டில் சொல்லிக்கொண்டிருந்த விஷயத்தை
 விபீஷணன் பார்வையான ஸ்ரீமான் என்பவன் தன் மூத்த
 பெண்ணை அனலா என்பவள் மூலம் எனக்கு இந்த
 விஷயம் தெரிந்தது என்று எழுதியிருக்கிறார். இதனால்
 விபீஷணன் பெண் மூத்தவள் அனலா என்றும் இரண்டா
 வது பெண் ஒருவள் இருக்கிறாள் என்றும் தெரியவரு
 கிறது. அதனால் ஹநுமாரே சீர் எப்படியாவது ராமரை
 அழைத்துவந்து ராவணனைக் கொன்றொழிய என்னை
 விடுதலை செய்வமுடியாது என்று ஸீதாதேவி சொல்லி
 இருக்குமபோது இவர் எப்படி த்ரிஜடை விபீஷணன்
 பெண் என்று சொல்லமுடியும்? ஸ்ரீராமகத்தில் "ரக்ஷஸீ
 த்ரிஜடா வருத்தா ராமர வாக்யமப்ரவித்" என்றார்.
 இதன் கருத்த ஓர் அறக்கி த்ரிஜடா என்பவள் (கிழி)
 படுத்துக்கொண்டு கொன்னாள்.

இதனால் விபீஷணன் யௌவகம். பெண்த்ரிஜடை
 யானால் கிழியாயிருப்பாளா? படுத்துக்கொண்டு பேசு
 கிறவள் பாட்டியா சிறு பெண்ணா? மேலும் முன்பின்
 ஸ்ரீராமனை வேண்டும். உலக அறியும் வேண்டும். ராஜாங்க

தர்மம், தந்திரம், சட்டம் இவைகள், இருக்கும் இருக்கூதா என்று விமர்சனம் செய்ய சக்தியும் வேண்டும். தவிர, விபிஷணன் பெண் வேலைக்காரியாக இருப்பானா. ராஜ குடும்பத்தில் உள்ளவனை அடிமை வேலை செய்யும்படி வைப்பானா. ராவணன் தான் அப்படிச் செய்வானா. விபிஷணர் அதற்குஸம்மதம் கொடுப்பாரா? அவர் ஸம்ஸாரம் ஸரணம் என்பவன் இடம் கொடுப்பாரா? அப்பெண் தான் இவ்வடிமை வேலையை ஏற்றுக்கொள்ளுமா. இவைகளை ஆலோசித்தவேண்டாமா. மேலும் விபிஷணன் பெண்ணையிருந்தால் கல்யாணமாகி புருஷன் விட்டால் இருக்கமாட்டானா. அப்படியிருந்தாலும் விபிஷணன் ராமரை சரணடைந்தபின் யுத்தகாண்டம் 45-வது ஸர்கத்தில் இந்திரஜித் வாகாஸ்திரத்தின் மூலம் கட்டுண்ட ராம லக்ஷ்மணர்கள் மூர்ச்சையடைந்ததைப் பார்த்தும்படி ராவணன் தரிசுடையைக் கப்பிட்டு புஷ்பக விமானத்தில் ஸீதாதேவியை ஏற்றிக்கொண்டு யுத்தக்களம் சென்று பூமியில் படுத்திருக்கும் ராமலக்ஷ்மணர்களைக் காண்பித்து அழைத்து வர என்று சொல்லியிருக்கிறது. விபிஷணன் பெண்ணானால் அவன் சொல்லுவானா? இவள் தான் கேழப்பாளா? இது கூடத் தெரியாமல் வாய்மீகி ராமாயணத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்ய வந்தது சிவ துஷணை செய்வவா? இம்மாதிரியே பாலகாண்டம் 36-வது ஸர்கத்தில் கங்கையை சிவன் தரித்தார் என்று சொல்லும்பொழுது இந்த தென்கலைவஞ்ணவர் சிவன் தலைமயிர் பட்டதால் அதில் ஸ்னானம் செய்ய மாட்டோம் என்று அங்கும் சிவ துஷணை செய்திருக்கிறார்.

மேலும் அபோத்வா காண்டம் 108-வது ஸர்கத்தில் பாதர் ராமரிடம் பேசுங்கால் மதேஹச்வரர் போல் தான்

எனும் தயை செய்யவேணும். நேர ராம பிராணிகளிடங்
களில் சிவ பெருமானுக்கு இருக்கும் தயவு வேறு
யாருக்கும் இல்லை என்று பொருள். இங்கும் அவர்
மனோசுவர் என்றால் கிஷ்ணுவே தவிர சிவன் இல்லை
என்றார். கிஷ்ணு தான் ராமனாகச்சே. அவரிடந்தான் பர
தன் பேசுகிறார். இம்மாதிரியே சும்பகோணம் (லேட்) C.R.
சேனாவால் அய்யங்கார் எழுதின வரல்கீதி ராமாயணத்
தமிழ் மொழி பெயர்ப்பிலும் காணலாம். ஐயப்பர் அப்படி
என்ன சிவன் பெயர் கூடச் சொல்லாமல் ஏன் வ்யாக்யா
னம் செய்யவேணும். தவிர அமரலிம்மன் என் கிற
மறையகி புத்த மதத்தைச் சார்ந்தவன். ஹெயர் தான்
செய்த அமரதேசம் அல்லது நாம் விஞ்ஞா சூனம்.
இக்கேள்ஷ் டிஷ்ணரி. அதில் மனோசுவர் என்றால் சிவ
பெருமான் என்பது நிச்சயம் செய்திருக்கிறார்.

ஆரண்ய காண்டம் அகஸ்த்யாச்சாரம் கதையில் சிவ
பூஜை செய்யக்கூடாது. அதனால் தான் அகஸ்த்யாச்சாரம்
தில் எல்லா தேவதைகளுக்கும் பூஜா வந்தானம் இருப்ப
தையும் சிவனுக்கு மட்டும் இல்லையென்றும் இவர் சொல்
லுகிறார். இல்லையென்பது இவர் எப்படி கண்டார். ஒரு
ஸமயம் இருக்கும் ச்லோகத்தை இவர் எடுத்த விட்டு
வைச்சாக்கு சேர்ப்பது இவர் வழக்கம். அது போல்
இதையும் செய்து விட்டாரே. தவிர இல்லையென்று
எப்படிச் சொல்ல முடியும். அங்கு சொல்லியவைகளில்
சிலை சொல்லியிருக்கலாம். சிலை மறந்திருக்கலாம்.
இது நிற்க புத்த காண்டம் ஸீதை அக்னி பரவேச
மான பிறகு பரமஹிதி தேவதைகள் ராமரை ஸ்நோதாரம்
செய்யுங்கால் பரமேசுவர் ராமரைக் கூப்பிட்டு இதோ
பார் உன் தசப்பனா தசாதர் என்று வக்கையில் தேவர்

கள் முன்னிலையில் காண்பித்தோ அப்பொழுது இவர்
வ்யாக்யானம் பூஜ்யமே. மேலும் எத்தனையோ இடங்
களில் ராமருக்கு உயமானம் பரமசிவன் தான் என்கு
சொல்லுமபோதும், பரமசிவப்ரீதியாக ராமர் அச்வமேத
யாகம் செய்தார், என்றும் சொல்லும்போதும் லேதுகின்
மஹிமையில் பரமேசுவரன் இங்கு அனுகூலமாக செய்
தார். இது தான் சூதி லேது என்று சிவ மஹிமையை
சொல்லுமிடங்களில் இவர் வ்யாக்யானம் வெள்ளைமடைந்
துவிடும். இந்தமாதிரி வ்யாக்யானம் இவர் எழுதினதா
லும் இவரைப் போன்ற மற்றவர்களுடைய யாதவதம் முத
லியவைகளில் சிவ துஷணையை எழுதியதான் அதற்கு
பதில் ஸ்கார்க் புராணத்தில் எழுதியிருக்கிறது. இதனால்
தீர்மானம் விபேஷணன் பெண் அல்ல என்பது நிச்சயம்.

யுத்தகாண்டத்தில் ராவணன் மாயர் மூலம் ராமர் தலை
போல் செய்து வில், கத்தி, அம்பு, அம்புராத்தூணிகள்
ஸீதை ஹனுமாரிடம் கொடுத்த சூடாமணி உட்பட கித்
யுத்தஜிஹ்வன் என்ற மாயாவிபால் உண்பெண்ணைச் செய்து
அதன் மூலம் ஸீதையைக் கண்டு இதோ பார் உன் புரு
ஷன் தலையை வெட்டிக் கொண்டு வந்து விட்டான் என்
லேனாபதி ப்ரஹஸ்தன், என்று, காண்பித்து, ஸீதையை,
ஈம்புப்படி செய்து அவளும் புலம்பும் மையம் இது
மத்தியில் ஸ்ரீ ராமர் வானவர்களுடன் கண்டைக்கு ஏற்
பாடு செய்து ஸீதைக்குள் பிடிவேசிக்க இதைக் கண்ட
ப்ரஹஸ்தன் பயந்த ஒரு லோல்கரை அகழ்த்து ராவ
ணனைக் கூப்பிட்டு வாச் சொல்ல அவளும் அகோக வனத்
தில் ஸீதையை பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கும் ராவண
னைப் பார்த்து தங்களைப் பார்க்க விரும்புகிறார் லேனாபதி
ப்ரஹஸ்தன் என்று சொன்னவுடன் அந்த ரீதியிலே இவ

இம் புறப்பட அந்த மாயா ரூபமான ராமன் தகையும் மறைய இது என்னவென்று ஸீதை போஜிக்கும் போது சரம என்ற சரக்ஷை. இவளும் த்ரிஜடை மாதிரி ஒரு தேவழி, க்ஷேமத்திற்கு கல்வள். ஆனால் விபிஷணன் பெண்டாட்டிக்கு ஸரமை என்று பெயர் தான். அவளல்ல இவள். ஸீதையின் வேண்டுகோளின் பேரில் பறவை ரூபம் எடுத்துக் கொண்டு ராம லக்ஷ்மண ஸர்க்ரீவாதி வான்சார் களாய் பார்த்துவிட்டு க்ஷேமமென்று ஸீதையிடம் சொன்னதாக வால்மீகி எழுதியிருக்கிறார். அவளையும் இவர் விபிஷணன் பார்ப்பை என்றும் சொல்லுவார். இவையெல்லாம் பேத்தல் தான்.

இதன் பிறகு விபிஷணன் சரணமடைந்ததை வைஷ்ணவர்கள் சொல்லுவது போல் ப்ரபத்தி, ஸரணாகதி; காஸ்திராம், பகவத் கைங்கர்யம் அல்கதி பத்தன் என்றெல்லாம் இவர் வ்யாச்யானம். தகிற பெரியவாக்கிரன் சின்னை ராமாணஜீயர், வீரராகவியர் இம்மாதிரி உள்ளவர்கள் சொல்வது ஒன்றும் வால்மீகி சொல்லவில்லை. வால்மீகி முனிவர் சொல்வது ராஜ ப்ரகத. ராமர் ஐயித்த ராவணனைக் கொன்று விட்டால் லங்கையை என்ன செய்வார். அவரோ பிறர் சொத்தக்கு ஆகைய் படாதவர். மேலும் சத்ருவின் லங்கை எதற்கென்று காலியான லங்கையை யாராவது ஒரு குாங்குக்கு கொடுத்து விட்டுப் போனால் என்ன செய்கிறதென்றும் போஜனை தான். விபிஷணன் லங்கா ராஜ்யம் தனக்கு வேணும் என்று கன்னுக்கக் கேட்டுக்கொண்டும் ஸர்க்ரீவன் எவ்விதம் தமையன் ராஜ்யம் தனக்கு வேண்டுமென்றுகூறா அது போலவே காம் ஏன் அடையக் கூடாதென்று நிச்சயம் செய்து வந்தான் என்றே சொல்கிறார். ராமர் இது தான் மிகவும் ஸீரீ என்று ஆமோதிக்கிறார். மிகவும் புத்திமானான ஹனுமனும் இதை உறுதி

செய்கிறார். இவைபெயல்லாம் வால்மீகியில் இருக்கின்றன. ஜைனத்தினவர்கள் சொல்வதெல்லாம் அவர்கள் ஜாதிக், கட்பெப்பாடும் சூழ்வாராதிகள் அபிப்பிராயமும் இந்த விஷயத்தைச் சாணுக்கி மூலம் சேர்த்துவிட்டார்கள். கம்பர் கூட தன் சாமாயணத்தில் ப்ரஹ்மாதன் கதைபையும் சேர்த்திருக்கிறார். ப்ராணர் த்ரோஹியில் பித்ரு த்ரோஹிபையும் சேர்த்துவிட்டார். அந்தோ பரிதாபம். என் த்ரோஹி என்று சொல்ல என் மனம் துணியாது. எல்லாவற்றிற்கும் துணிந்தவர்கள் எவர்களோ அவர்கள் சொல்லுட்டும்.

விஷயம் என்னவென்றால் ஹிரண்யகசிபு அவன் தம்பி ஹிரண்யாக்ஷன் இவ்விருவர்களும் உலகம் படைக்கும் போதே உண்டானவர்கள். அதிதி தேவதையின் பிள்ளை இந்திரன். திதியின் பிள்ளைகள் ஹிரண்யகசிபு, ஹிரண்யாக்ஷன். இவர்களைக் கொல்ல நாரிமஹாவதாரம், வரஹாவதாரம், ஷூபர்கள் கொள்ளுப்பேரன் மஹாபலியை, அடக்க வாமனாவதாரம். இவ்விதம் ஒரே வம்சத்தில் பிறந்த அஸுரர்களை அடக்குவதற்கு மூன்று தடவை அவதாரம் செய்திருக்கிறதாக தெரிகிறது. முதலாவது ஹிரண்யகசிபு தஷ்டனானும் பிள்ளையான ப்ரஹ்மாதனை அடிக்கவோ, பெண்டாட்டி மூலம் விஷம் கொடுக்கச் செய்தோ, கடலில் கட்டிப்போட்டோ, யானை மூலம் பிள்ளையை காலால் மிதிக்கும்படி செய்தோ, இடறும்படி செய்தோ இன்னும் பலவித ஹிம்ஸைகள் செய்ததாக பாகவதம் நாரத புராணம், விஷ்ணு புராணம் இம்மாதிரி பற்பல புதுப்புராணங்களில் இருக்கிறது தவிர உண்மையான ராமாயண, மஹாபாரத, ஆதார புராண, இதிலாஸங்களில் கிடையாது.

மேலும் தர்மம், அதர்மம், கடமை, பித்ரு பக்தி, மாத்ரு பக்தி இவைகள் எல்லோருக்கும் பொதுவானது.

அஸூரர்கள், தேவர்கள் இவர்களில் வெவ்வேறு தர்ம மென்பது கிடையாது. உலகிலுள்ள ஆற்றிவுள்ள பிராணிகளுக்கு தர்மம், ஸத்யம், இவை ஒரே மாதிரிதான். அப்படியிருக்க ப்ரஹ்மலாதன் தகப்பன் ஏன் அப்படி ஹிம்வை செய்யவேண்டும்? காரணம் பின் வருமாறு. பாகவதத்தில் செல்லியிருக்கிறது. அதாவது ஒரு காலத்தில் இந்திரன் ஹிரண்யகசிபுவின் மனைகி கர்பமாய்ப்பிருக்கும் பொழுது (அதாவது ப்ரஹ்மலாதன் கர்பவாஸம் செய்யும் மையம்) அவளை எப்படியோ அபஹாரம் செய்து சிறையில் வைக்கவேண்டும் என்று அழைத்து வருங்கால் காரதர் நடுவில் கண்டு இந்திர அப்படிச் செய்யாதே. இந்த ப்ரஹ்மலாதன் விஷ்ணு தீக்ஷயடைந்தவன். (இது விஷயம் இப்பொழுதும் வைஷ்ணவர்கள் சங்கு சக்கரம் முதலியவைகளை இரு தோளிலும், முத்திரை குத்திக்கொள்வது வழக்கம். இவ்விதமே வீர சைவர்கள் பாசுபத மந்தமென்று சைவர்கள் சூலம் ரிஷபம் இவை இரு தோளிலும் குத்திக்கொள்வது வழக்கம். இதில் மற்றொரு சைவர்கள் விந் கத்தையே கட்டிக்கொள்வார்கள். முன் சொன்ன வைஷ்ணவ தீக்ஷையின் பொருள் கர்பதீக்ஷை அடைவதென்றால் ஸீமந்தம் ஆகும்பொழுதே வைகாணஸமென்ற வைஷ்ணவ மதஸ்தர்கள் செய்துகொள்ளும் வழக்கம். இப்படிச் செய்துகொண்டவன் ப்ரஹ்மலாதன். ஆகையால் கர்பஸ்திரியை அழைத்தகொண்டு போவது உசிதமில்லை. இவள் வயிற்றிலிருக்கும் சிசுவால் உனக்கு அனுகூலம். அவனால் ஹிரண்பகசிபு நாசமடைப்ப போகிறான் என்று சொல்லி அவளை விடுதலை செய்தார். உடனே பிறந்த ப்ரஹ்மலாதன் ஒம் நமோ காராயணம் என்ற அஷ்டாக்ஷரத்தை ஜபித்தான் என்றும் இதைக்கண்ட அஸூரன் அஸூரருக்கள் மூலம் சொல்லியும் கேளாமல் காராயண

சாமத்தையே சொல்லும்போது தண்ணீர்க்காட்டிலும் அந்த
 ஈராயணன் பெரியவனா என்று கேட்டதற்கு உனக்கு
 மட்டிலல்லாமல் உலகத்திற்கும், 14-லாகத்திற்கும் ஆதி,
 10, முடிவு இவை இல்லாமல் ஆக்கல், அழித்தல் படைத்
 தல் இம் மூன்று தொழிலும் செய்வார். அவரைத்தவிர
 வேறு பெரியவர் கிடையாது என்றவுடன் கண்கள் சிவந்து
 கீழே கண்ட தண்டனைகளைச் செய்தும் பிறகு துணைக்
 காண்பித்துக் கேட்டதும், (காலால்) உதைத்ததும் அதிவி
 ருந்து வெளி வந்த ஈரளிமீதூர் கொன்றார் என்ற கதை
 இருக்கிறது.

இது ஸரியா என்பது தான்கேள்கி. தகப்பன் பின்
 கையை இவ்விதம் ஹிப்ளிக்கலாமா? பிள்ளையும் தகப்பன்
 சொல்படி கேழ்க்காமல் இருக்கலாமா? இவ்விதமிருந்தால்
 ஹிபண்டகசிபுவைக் கொல்வதற்கு அவதாரமா. ப்ரஹ்
 மாதனைக் காப்பாற்றுவதற்கு அவதாரமா என்றும் கேழ்வி
 வரும். மேலும் தாய் தகப்பன் சொல்படி கேழ்ப்பது
 அஸூர தேவதிகளுக்கு கிடையாதா? அப்படியானால்
 ஸ்ரீ ராமர் தகப்பனார் பேச்சைக் கேட்டதும் யயாதி
 பிள்ளை யூரு என்பவன் தகப்பனுடைய கிழத் தன்மையை
 வாங்கிக் கொண்டதும் பரசராமர் தகப்பன் உத்திரவால்
 தாயைக் கொன்றதும், ஸகர புத்திரர்கள் பித்ரு வாக்யக்
 தால் கபில வாஸுதேவர் மூலம் ராசமடைந்ததும், இந்
 திரவித் ராவணனுடைய சொல்லைக் கேட்டு யுத்தத்தில்
 மடிந்ததும் இம்மாதிரி பல கதைகள் பொய்யா? மேலும்
 பக்தன் என்றும் சொல்லுவார்கள். பக்தி செய்து தாய்
 தகப்பனைக் கொல்வதற்கு காரணமானால் பக்தியாகுமா?
 புருஷனைக் கொல்வதும் பக்தியா? இவ்விதமிருந்தால் தர்ம
 காஸ்திரம், வேதம் ஸ்ம்ருதி இவைகள் எங்கே?

உலகில் தகப்பன், தாய், தான் பேசும் தெய்வம், வளர்த்த தெய்வம். அறிவூட்டி, தர்லாட்டி இவ்வளவு கன்மை செய்த தாய் தகப்பனுக்கு கிரோதமாக நடந்தால் ஒருவித நல்ல னோகமும் கிடையாது என்று பூர்ணவதாரம் செய்த மஹாவிஷ்ணுவான் ராமர் அவ்விதம் செய்து காண்பித்தும் தகப்பனுக்கு த்ரோஹம் செய்த ப்ரஹ்மாதனை ஒப்புக்கொள்வாரா? ஒரு மையம் பாகவதத்தில் சொல்லும் விஷ்ணுவோ? ராமாயண விஷ்ணுவோ? என்று தீர யோஜனை செய்து பார்த்தால் ப்ரஹ்மாதன் ஒரு குற்றமும் செய்யவில்லை. தகப்பனாரால் அவனும்கஷ்டப்படவில்லை. இவ்விஷயம் இப்படியிருக்க இதே கதையை வ்யாஸர் மஹாபாரதம், ஸபா பர்வம், ராஜ ஸூய யாத கட்டத்தில் பகவான் விஷ்ணு சூபணன் கிருஷ்ணனுக்கு அக்ர பூஜை செய்யக் கூடாதென்று சிகபாலன் என்பவன் தடுத்த சூகேதபம் செய்தான். இந்த கிருஷ்ணனுக்கு பாண்டவர்கள் அத்தையின் பிள்ளைகள். சிகபாலனும் மற்றொரு அத்தையின் பிள்ளையே.

அவ்விதமிருந்தும் தர்ம புத்தர் தன் சிறு தாயார் பிள்ளையான சிகபாலனை கிருஷ்ண பகவானை சிந்திக்காமல் இரு என்று எவ்வளவோ வேண்டிக் கொண்டுமே அவன் கோபம் தணியாமல் தாருமாராகப் பேசியும் மணமுடைந்து யோஜிக்கும் பொழுது அப்ரும்ஹாண்ட ஸபையில் (அது எப்பேற்ப்பட்ட ஸபை என்பது இங்கு வாசிப்பவர்கள் தெரிந்து கொள்ளலாம். என்ன நடந்ததென்பது பின் வருமாறு :— வெறும் கட்டமில்லை. சகலிக்கட்டமுமில்லை. பத்தர்கள் கட்டமுமில்லை. தசாவதாரம் செய்த மஹாவிஷ்ணு தான் அக்ரானம் வழிக்கிறார். புராணங்கள் 18-ம் மற்றும் வேதம் முதலிய தத்வ சாஸ்திரங்களை

உண்டு பண்ணிய வ்யாஸ பகவான் அங்கு தான் பாகத்
தில் ப்ரம்ஹ ஸ்தானம் வஹிக்கிறார். தர்மபுத்ரர் கதை
தேழ்க்கிறார், மஹா ஜிதேந்திரிபராஜ கங்கையின் பிள்ளை
தான், கதை சொல்லுகிறார். த்ரோணர், க்ருப, விதுர
தௌமய, நாரத, தும்பரு, இன்னும் பற்பல மஹாமுனி
வர்களும் மஹரிஷிகளும், தேவர்களும் கைலாச ராஜாச்
சனும் மற்றுமுள்ள எல்லா ஜாதிகளும் கூடியிருக்கும் அம்
மஹா ஸபையில் கீழே கண்டவாறு சிகராலன் கோபிக்க
திருஷ்ண பாமாத்மா தலைமை வஹிக்க யுதிஷ்டிரர் ஏன்
இப்படி ஆகேஷபம் செய்கிறான் என்று கேழ்க அதற்கு
யிஷ்டமர் பதில் சொல்லி, மத்ஸ்ய, கூர்ம, வராஹ இவ்வ
வதாரங்களை சொல்லிவிட்டு நாலிம்மாயதரம் சொல்வதை
கவனித்தால் தெரியவரும்.

என்னவென்றால் ஹிரண்யகசிபுவின் வயது 5 கோடி
61-கியுதகன் 66000 வருஷங்கள் ஆண்ட பிறகு தான்
தேவர்கள் எல்லோரும் ப்ரம்ஹாவுடன் கூடிச் சலந்த அவர்
யோஜனையின் மூலம் விஷ்ணு, பாதி ஸிம்ஹமும் பாதி ரா
சுபம் எடுத்துவந்து எல்லோரையும் அடித்து ராசம் செய்ய
கடைசியில் இவனும் எதிர்க்க வாயக்கால வேளையில் வீட்
டின் மத்தியிலுள்ள வாசற்படியில் தன் மடியில் வைத்து
கங்களால் கிழித்து ராசம் செய்தார் என்று சொன்னாரே
தவிர அவன் வயிற்றில் குடைந்து பார்த்து ஒன்றுமில்
லாதிருப்பதைக் கண்டு யோஜிக்கும் விஷ்ணுவை தேவர்
கள், என்ன யோஜித்தீர்கள் என்று கேட்டதாக
வும் அதற்கு பதில் விஷ்ணு ப்ரஹ்மாதிகைப் போல் இன்
னும் ஒரு பிள்ளை இருக்கிறானு என்றும் பார்த்ததாகச்
சொன்னாராம். இதுவும் பாகவத பக்தர்கள் கதை. இதைக்

தேட்டால் ஊர் தான் சிரிக்கமாட்டார்கள். இதெல்லாம் மஹாபாசத்தில் பிஷ்மர் சொல்லவில்லை. வ்யாஸர் எழுதவில்லை. தான் விஷயமும் அப்படியே. ப்ரஹ்மாதன் பெயரைக் கூடச் சொல்லவில்லை. இதற்கு மாறுதலாக அதே இடம் அதே ஆகாரமுள்ள அடுத்த அவதாரமான் வரமன் மஹாபலியை அடக்கும் போது எந்த பாகவதோத்தமன் என்று இவர்கள் வானமளாவப் புகழ்கிறார் களோ அந்த ப்ரஹ்மாதன் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து மஹாபலியை விஷ்ணு தன் காலால் அவன் தலையில் வைத்து பாதாளத்தில் அழுத்தும் போது இவர்களும் சண்டையிட்டு ப்ரஹ்மாதன் உள்பட பாதாளம் சென்ற தாசச் சொல்கிறார். இவ்விதம் கதைகள் சொல்லி வரும் போது நாமதரோ, வ்யாஸரோ, கிருஷ்ணரோ, மற்றவர் களோ ஆசேபனை செய்ததாகத் தெரியவில்லை. இவ்விதம் வ்யாஸர் சொல்லியிருக்க அதே வ்யாஸர் பாகவதம் செய்து முன் சொன்னது போல் எழுதுவானா? ஃசுக் தான் சொல்வாரா? என்ன கலிகால கட்டுக் கதை.

மேலும் ஹிமண்யகசிபு பிள்ளை ப்ரஹ்மாதனை மட்டில் தான் இவர்கள் அறிவார்கள். அவனுக்கு தம்பிகள் நாலு பேர்கள் உண்டு. ப்ரஹ்மாதன், அனுஹ்மாதன், ஸம்ஹ்மாதன், கிஹ்மாதன், ஹ்மாதன் என்று ஐந்து பேர்கள். இவர்களில் இரண்டாவதான் அனுஹ்மாதன் இந்திரன் கல்பாணம் செய்துகொள்ள நிச்சயம் செய்து சசி தேவியை அடையும்போது காணவில்லை. காரணம்? முன் சொன்ன அனுஹ்மாதன் அவளை எங்கேயோ கொண்டு போய்விட்டான். இது விஷயம் தேடி அலைந்து கண்டு பிடித்து அந்த அனுஹ்மாதனை ஜெயித்து சசி தேவியை இந்திரன் அடைந்தான் என்று வால்மீகி ராமாயணத்தில்

ஸூக்ரீவன் சொல்லுகிறான். இது எப்படி? தன் மனைவியைப் பறிகொடுத்திருக்கும் இந்திரன் ஹிரண்யகசிபுவின் மனைவியை அபஹரித்தார் என்றால் என்ன விந்தை? மேலும் இதே மாதிரி நாகாஸூரன் என்பவன் கிஷ்ணுவால் கொல்லப்பட்டான் என்று வால்மீகி ராமாயணம் கிஷ்ணு கிந்தா காண்டம் ஸீதைஸ்யத் தேடும் கதையில் ஸூக்ரீவன் சொல்லுகிறான். இதையே யுத்தகாண்டம் அதிகாப யுத்தத்தின்போது த்ரிசிரஸ் என்ற ராவணன் பிள்ளையும் கிஷ்ணு எவ்விதம் நாகாஸூரனைக் கொன்றாரோ அது போல் நானும் ராமனைக் கொன்றுவிடுவேன் என்றும் சொல்லுகிறான்.

மஹாபாரதம் ஆதிபர்வாவில் பாண்டு ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்யும்போது இந்த நாகாஸூரன் பிள்ளை பகதத்தன் என்றவனோடு யுத்தம் செய்தான். பாண்டு ராவில் நாகாஸூரன் உயிருடன் இல்லை. பிறகு அர்ஜுனன் பிறந்தான். அர்ஜுனன் பிறப்பிற்கு 7-ளாள் முன்பு கோவ்ரிணி நகரத்திற்கில் கிருஷ்ணன் பிறப்பு. இவ்வர்ஜுனனும் பகதத்தனைச் சண்டையில் ஜெயித்தான். பாரதத்தின் முடிவில் இவனைக் கொன்றும் விட்டான். பாகவதத்திலே நாகாஸூரனை கிருஷ்ணன் கொன்றார் என்றும் அவன் வைத்திருந்த 16000 வீதிரீகளை அழைத்துவந்தாரென்றும் சொல்லுகிறது. எது நிஜம்? இப்படியெல்லாம் தறுமாறுக் கழுதினால் ஏன் நாய்திகர்கள் பரிஹாஸம் செய்யமாட்டார்கள்? மேலும் கிருஷ்ணன் பாரிஜாத வ்ருஷம் கொண்டுவந்தார் என்ற ஒரு கதை அதுவும் இந்திரனோடு சண்டை செய்து ஜெயித்து தன் மனைவி வத்யபாகமக்காக செய்தாரென்றால் ராவணன் ஹிரண்யகசிபு, நமுசி, ஸூர்தோபஸூர்தன், கேசி, இவர்களும் இந்திரனுடன் சண்டைபோட்டார்கள். அவர்களுக்கும் கிருஷ்ணனுக்கும் வித்தியாஸம்தான் என்ன?

இது தவிர, ஹிரண்யகசிபு பிள்ளை ப்ரஹ்மலாதன். அவன் பிள்ளை விரோசனன். அவன் பிள்ளை மஹாபதி. அவன் பிள்ளை மாணன். அவன் பெண் உஷா. இந்த பாஞ்சஸூரன் காலம் ராவணனுக்கு ஸமமானது. அவ்வளவு காலத்திற்கு முன்பிருந்த பாஞ்சஸூரன் பெண்ணை நேற்றுப் பிறந்த (அதாவது கலியுகம் பிறத்தும் பின்பு) கிருஷ்ணனுக்கு வயது 108 என்று கலியுகம் பிறந்த 5052. இது 1950-க்கு ஸமகாலம். ராவணன் காலம் வைவஸ்வத மன்வந்தரம். 24-வது சுற்று த்ரேதாயுகம் மாருதடைய காலம். அதில் ஒன்று போக மீதி மூன்றும் 25-ல் நான்கும், 26-ல் நான்கும், 27-ல் நான்கும். 28-ல் நாலாவது யுகத்திற்கு. முன்புத் தவாபாயுக முடிவு கலியுக ஆரம்பம். இவ்விதக் கணக்கு அதே மஹாபாரதம், ஸபா பர்வம், ராஜஸூய யாகம், சிசுபாலன் வத கதையில் தான் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது (பார்க்கலாம்.) 18-யுகம் தாண்டி பிறந்த கிருஷ்ணன். அவர் பிள்ளை ப்ருத்யுஷன். அவர் பிள்ளை அனிருத்தன். இவன் தான் பாஞ்சஸூரன் பெண்ணை உஷா என்பவளைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டதாக ஸாக்ஷி பாகவதம் சொல்லுகிறது. 18-யுகம் கழித்து ஒரு பெண் கல்யாணமாகாமல் இருந்தது நேற்றுத் தான். கல்யாணம் செய்து கொண்டாளுவதில் விரைவிலும் விரைத. இக்கும் சிவத்வேஷம் செய்வதற்குத் தான் உஷையைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டு பாஞ்சஸூரன் வீட்டில் இருக்கும்பொழுது அனிருத்தனைக் காணாமல் தேடிப்பார்க்கக்கூட முடியாமல் நவகோடி நாராயணர்களைன்ற 9-கோடி பிள்ளைகளை அடைந்த கிருஷ்ண பகவான் எந்த பிள்ளையைத் தேடுவார். இவ்வித ஸமயம் சண்டை முட்டிவிடும் தொழிலுள்ள நாரதர் துதி சென்று அவர் மூலம் கிருஷ்ணன் அறிந்து பலசாமர் பாத்யுமனன் முத

லிய யாதவர்களுடன் கிருஷ்ணன் பாணஸூரனுடைய டவு
னுக்கு வந்து சோணித புரி என்ற அவன் நகரத்திற்கு
4-பக்கமும் காவலாளிகளாயிருக்கும் விபுலகருக்கு குழக்
கட்டை, இட்லி முதலியவைகளைக் கொடுத்தும், முருகக்
கடவுளை உனக்கு நான் மாமனல்லவா என்று சொல்லி
யும் மற்றொரு கோட்டையில் சண்டிகேச்வரரை செவிடர்
என்று பரிஹாஸம் பண்ணியும் கடைசியில் பாமசிவனை
அடித்துக் கீழே தள்ளி பாணஸூரனையும் அடித்து
ஜெயித்து அவனுடைய 2000-கைகளையும் வெட்டுமபோது
1998-கைகளையும் வெட்டு, எண்ணெய்ப்பூஜை செய்த 2-கை
களையும் வெட்டாதே என்று கேட்டதால் விட்டுவிட்டு
அணிருத்தனையும் உஷையையும் அழைத்து வந்ததாக பாக
வதம் சொல்லுகிறது. இதில் ஏதாவது சாஸம் இருக்கி
றதா? கிரஸம் தான். சிவ துஷணை தான் பிரதானம்.

இம்மாதிரியே இவர்கள் எழுதும் கதைகள். தவிர
பிறக்கும் போதே கிருஷ்ணர் சங்கு சக்ரத்துடன் பிறந்
தாமென்றும், பாகவதம் ப்ரமாதமாய் எழுதுகிறது. மஹர்
பாரதத்திலோ வஜ்ரநாயகம் என்கிற சக்ரம் அக்ரி பகவான்
கொடுத்தார். அப்போது தான் காண்டவ வந தழுவனம்
செய்ய முயற்சிக்கும் போது தேர் குதிரைகள், காண்டவம்
அக்ஷயமான அப்புராத்நுணிகள், கத்தி, குரங்குக் கொடி
முதலியவைகள் அர்ஜுனனுக்கு கொடுக்கும்போதுதான்
கிருஷ்ணனுக்கும் அதே அக்ரி அந்த ஸமயம் யமுனா
தீரத்தில் கொடுத்ததாக எழுதியிருக்கிறார். இது எப்படி
இருக்கிறது? பாஞ்ச ஜன்மம் என்ற சங்கும், தேவதத்தம்
என்ற சங்கும் இவை இரண்டும் மயன் கொடுத்ததாகத் தெரிக்
கிறது. 1-வது கிருஷ்ணனது. 2-வது அர்ஜுனனது. இது
மாதிரி மாறுபாடுகள் எவ்வளவோ எழுதும்படி நேரும்.
கிரிவாகுமே என்றது என் எண்ணம்.

அடுத்த கேள்வி :- இந்திரஜித்தின் மனைவி ஸ்திரீ ஸாலோசனா, மயில்சாவணன், ராவணன் மார்பில் அம்ருத கலசம் இருப்பது, இந்திரஜித் என்னால் முடியாது ராம ருடன் சண்டை போட, என்று சொன்னதும் கிடையாது. இவையெல்லாம் சுத்தப் பேத்தல். லங்கை என்பது இப் பொழுது விளங்கிவரும் சிலோன்தானா என்கிற கேழ்விக்கு இது இல்லையென்றும் கண்டிப்பாய்ச் சொல்லிவிடலாம். ஏனென்றால் வால்மீகியில், ச்லோகம் அழகாய் எழுகியிருக்கிறார். விர்திய பர்வதத்தின் தென்மேற்குக் கோடியில் உள்ள ஸமுத்ரத்தைக் கண்டார்கள் என்றும், காவேரி நதியின் உற்பத்தி ஸ்தலமான ஸஹ்ய மலை என்பதும், இதிலிருந்து 1000-மைல் தாண்டி த்ரிகுடமலை என்றும் மூன்று சிகரங்கள் உள்ளது. அதில் லங்கை என்றும், ஸாவேலம் என்பது மற்றொன்று. லங்கா நகரம் உண்டுபண்ணப்பட்டது ஒன்று, லம்பமலை என்றும் ஆக மூன்று சிகரங்கள் என்றும், இவைகள் பூமியில் இல்லை (அதாவது லங்கையில் யஸிக்கும் ஜனங்களுக்கும் பூமிக்கும் அதிக ஸம்மந்த மில்லை என்று அர்த்தம். இதை அழகுபடுத்தி ஸீதாதேவி லங்கையில் தானாகப் புலம்பும்போது சொல்கிறாள். என்னைத் தேடவில்லை என்றால் பூமியில் நான் இருந்தாலல்லவா தேடமுடியும்?

தவிர ராமர் அனை கட்டினதும், அந்த இடமும் இப் பொழுது சொல்லப்படும் ராமேச்வரம், தர்பசயனம், நவ பாஷாணம், கோடிக்கரை இவை அல்ல. கோடிக்கரை மற்றொன்று வேதாசனயம் பக்கமும் உள்ளது. இதுதான் முதலாவது அனைக்கட்டு. அது ராவணன் விட்டுக்குக் கொல்லைப்புறம் என்று விட்டுவிட்டு ராமனாதபுரம் ஜில்லா ராமேச்வரம் வந்து கட்டினார் என்பார்கள். திருநெல்வேலி ஜில்லா வானிகள் நான்குணைகிக்குப் பக்கமுள்ள திருக்காங்

குடி மலைப்பிரதேசம். இந்தத் திருக்காங்குடி மலைதான் மஹேந்திரமலை என்றும் அதிலிருந்துதான் ராமர் அணை கட்டினதாகச் சொல்வார்கள். இம் மூன்று இடங்களிலும் இல்லை. வால்மீகி சொன்னது ஸரியான இடம். காவேரி உற்பத்தி ஸ்தானமாகிய குடகு ராஜ்யம். இங்கு சந்தன மலை. இங்கு இருக்கும் சந்தன மலைக்கு மலையம், தார்தாம், ஸஹ்யம் என்ற மூன்று மலைகள் உண்டு. மேலும் இங்கு ஓர் சிவ சேஷத்ரம் இப்பொழுதும் இருக்கிறது. அதற்கு கோகர்ணம் என்று பெயர். இங்குதான் ஓர் அணை கட்டியிருக்கிறது. (வடமொழியில் லேது என்று பெயர்.) இந்த அணை எதற்கென்றால் கோகர்ண ஸ்வாமியை தரிசனம் செய்பவெண்டிய ஜனங்கள் போக்குவரத்திற்காக கட்டப் பட்ட அணை. இதற்குத்தான் ஆதி லேது என்று பெயர். இதைத்தான் ராமர் “லேது பந்த இதிக்யாதம் த்மாலோக் யேநாபி பூஜிதம், இதம் பரித்ரம் பாபக்ஷம் புண்யம் வேஷாத்ரஸ ஸம்மிதம்” என்றார். இது புத்தகாண்டம். ஸ்ரீராமர் புஷ்பக விமானம் வரி ஸீதை, லக்ஷ்மண, விபீஷண, ஸாத்தீவர்தி வானரர்களுடன் வரும்போது சொல்லுமிடத்தில் ஏ ஸீதை இதோ பார் லங்கை, அதோ பார் புத்தம் செய்த இடம். இங்கு பார் ராவணன் விழுந்தது, இவ்விடந்தான் விபீஷணன் வந்தான், இந்த இடத்தில் என்னால் கட்டப்பட்ட அணை.

இது தான் மத்தியக்கடல். ஹனுமார் உன்னைப் பார்க்க வரும் போது களைப்பாறவதற்கு மைனாக் மலை வந்தது. இதோ பார் முன்பு கட்டப்பட்ட ஆதி லேது. இது தான் புண்யம், பரிசுத்தம், வேதங்களால் புகழ் பெற்றது. தேவர்களாலும் கொண்டாடப்பட்டது. முடி கைகளிலும் ச்பாதி அடைந்தது, இந்த இடத்தில் தான் மஹாதேவர் எல்லோருக்கும் தரிசனம் கொடுத்தார். அவர்

மஹா ப்ரபு என்று ராமர் சொன்னதாக வால்மீகி எழுதிவிருக்கிறார். இந்த இடத்தில் வைஷ்ணவர்கள் மஹா தேவரென்றால் அவர்களுக்கு விஷம். மேலும் இந்த இடத்தில் ஸமுத்ர ராஜா வந்து அணை கட்டிக் கொள்ளும் படி ஸம்மதித்தார். இதில் ஓர் விசேஷம் என்னவென்றால் ஹே ராம என்னிடம் அணை கட்டும் விஷயம் இது வரை நான் ஒருவருக்கும் கொடுத்தது கிடையாது. பயத்தினாலோ, ஆசையினாலோ, கோபத்தினாலோ பாருக்கும் கொடுக்க மாட்டேன். தங்கள் விஷயம் வெகு முன்புமான்தால் என் பேரில் அணை கட்ட உங்கள் ஸேனைகளில் கிச்வகர்மாயின் பிள்ளை நளன் இருக்கிறான். அவனால் அணை அழகாய் கட்ட முடியும். அது எப்படியென்றால் அவன் கையால் கல்லோ, பாறையோ, இலையோ, கிளையோ, மரங்களோ, எது போட்டாலும் அவைகளை நான் என் மூச்சுக்கட்டால் (அதாவது ஜலத்தின் மேலே மிதக்கும்படி செய்து விடுகிறேன். அதின் பேரில் தூசாள மாசு வானரங்கள் பயமன்னியில் போகலாம். ஆனால் போகும் போது ஏதாவது கடந்து போன் குரங்குகள் தவறி விழுந்துவிட்டால் ஜலத்தில் என்னிடமுள்ள ஜந்துக்கள், பெரிய முதலை, திமிங்கலம், சுராமீன்கள் அடித்துக் கடித்துத் தின்றாலும் நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன். எது வரை தங்கள் ஸேனை வங்கையை அடையுமோ அது வரை பாலம் இருக்கும். (உங்கள் ஸேனை அக்கரை போகும் வரையில் தான் அணை இருக்குமென்று அர்த்தம்.) அதன் பிறகு அணைக்கட்டு அப்படியே ஜலத்தில் அமிழ்ந்துவிடுமென்று உங்கருத்து. இதனால் தான் ராமர் கட்டின அணையானது யுத்த காலப் பாலம் போல் தான். எப்பொழுதும் இருக்கும் அணையல்ல, என்று எக்ரிமெண்ட் மூலம் உறுதியாகிறது. இப்படியிருக்கும் பொழுது ராமர்

புண்பக விமானத்தில், ஊதக்து திருப்புகால், எங்கு பாதன்
 ஸ்ளாகிவிட்டதெனது அந்நி ப்ஷேச செய்து விடுவானே
 என்று அவ்ஸரமிக வநா ராயர் சிவலிங்க ப்ரதிஷ்டை
 செய்யவாவது. ஊனுடர் கசித்து போய் ஸபடி ளிங்
 கா கொண்டு வரப் போவாவது. அகற்றுள் ஸீதா
 தேவி மண்ணைக் குவித்து சிவலிங்க ஸ்தாபனம் செய்யும்
 போது ஊனுடர் வந்த கோபங்கொண்டு அங்குப்
 பிடுங்கி எறிப எத்தனம் செய்ய வால் அறநது கிழே
 கிழுந்தது என்றெல்லாம் கட்டுக்கதை ஆனால் கூர்ம புரா
 ணத்தில் சிவலிங்க ப்ரதிஷ்டாபனம் செய்திருக்கிறதாச்
 சொல்லியிருக்கிறது. ராமாயண கதைக்கு கூர்ம புராணம்
 எப்படி ஆதாரமாகும? ஆகையால் நயபத் தருக்கதில்லை.

மேலுப சிலர் அபிப்பிராயம் ராமர் ராணனைக் கொன்
 றது பரமஹம் தி கோஷம். அதற்காக சிவலிங்க ப்ரதிஷ்
 டை செய்தார் என்று கைவர்கள் கட்டுக்கதை. ஆகையால்
 எல்லாம் கட்டுக்கதைகள். வால்மீகியில் எது சொல்லியிருக்
 கிறதோ அதான் ஸரிபானது அழகு, நயபம், கர்மம்,
 ஒழுங்குவுள் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதது. பல தடவை சொல்லு
 கிறேன். ஆயிரம் தடவை சொன்னாலும் த்கும். இதனால்
 ஸேது என்பது ராமேஸ்வரத்தில் உள்ளது அல்ல. சிவ
 லிங்கமும் ராமர் செபதகல்ல இந்த ஸிலோன் வகையும
 அல்ல. தேவி பாஷணம் தகலக நய பாஷணம், தர்ப
 ஸபணம் என்பது இப்போது இருப்பதம் அல்ல என்பது
 ஸர்வ நிச்சயம். இதெல்லாம் கள்ளவட்டத்தில் பேளிகேட்
 செபது பிழைப்பிறகு வழி தேடி இருக்கிறார்கள் என்
 பதம் ஸர்வ நிச்சயம் தான்.

அடுத்தது லக்ஷ்மணர் 14-வருஷம் தூக்கம்மலும், சரப்
 கிடாமலும் இருந்தார். இந்திராஜித்தை கொல்வதற்காக
 என்ற பேழ்கி. இக்கேள்விகு ஆதாரம் வால்மீகியிற்

கிடையாது. அதற்கு மாறாக சாப்பிட்டார், துங்கினார் என்று அயோத்யா காண்டக் கதையில் இருக்கிறது, காட்டுக்கு வந்து 4-வது காளில் துங்கும் லக்ஷ்மணனை ராமர் எழுப்பினார் என்றும் மூன்றாவது நாள் அவ்விருவர்களும் பசியால் அவதிப்பட்டு மான் முதலியவை கொண்டு வந்து சாப்பிட்டார்கள் என்று இருப்பதாலும், முன் சொன்ன விஷயங்கள் கம்பத் தருந்ததில்லை லக்ஷ்மணன் மாப்பிள்ளை இந்திரஜித் என்றும், அவன் பெண்டாட்டி ஸ்திஸுலோசனா என்றும் கிடையாது. மற்றபடி மயில் ராவணன், அஹிமஹி, சதகண்ட ராவணன் முதலிய கதைகள் ஒன்றமே கிடையாது. தவிர அணைகட்டும் போது அணில் ஒத்தாசை செய்தது. அதன் முதுகில் ராமர் மூன்று விரல்களால் தடவினதால் மூன்று கோடுகள் இருக்கிறதென்றும் சொல்வதுண்டு. அப்படியானால் அரணை முதுகிலும் இம்மாதிரி மூன்று கோடுகள் உண்டு. இன்னும் பச்சைப் பாம்பு, ஒலைப்பாம்பு முதுகில் ஓடினால் மூன்று கோடுகள் காணலாம். இவை யாவும் இதில் இல்லை. தவிர அணை கட்டின நளன் கல் மரம், இலை, கிளை இவைகளில் ராமா என்று எழுதியதால் (அதாவது சேர்க்குமிடங்களில் ஐன்றில் 'ரர'வும் மற்றொன்றில் 'மர'வும் எழுதிச் சேர்த்தால் ஓட்டிக் கொள்ளும். மேலும் அந்த நளன் கைட்டில் எதையும் எடுத்து ஜலத்தில் போட்டால் ஜலத்தில் மிதக்குமென்றும் இவ்விதம் அவன் தகப்பன் பிள்ளைக்கு வரம கொடுத்தான் என்றும் இவை யாவும் சட்டத்திற்கே, தர்மத்திற்கே கதைக்கோ பொறுத்தமில்லை என்கிற விஷயத்தை இதை வாசிக்கும் ஜனங்கள் விரிவா தெரிந்து கொள்வதற்கு இந்த விமர்சனம் எழுதினேன். (1st Part) முதலாவது பார்ட் முடிவுற்றது. அடுத்தது கடிவ சீக்கிரம் வெளி வரும்.

கடம்!

கடம்!!

கடம்!!!

இப்படிக்கு,

முல்லக்குடி ராமாயணம்

M. R. ஸுத்தரேச சாஸ்திரிகள்

விஷய அப்தவணை.

இதில் கண்ட கேழ்விக்கு பதிலும் தக்க ஸமாதானமும், சோல்லப்படும். அருமையான புத்தகம் இதில் மேலே வரும் பதில்களை வாசித்து நேயர்கள் அறியவும்.

1. வால்மீகி என்பவர் வேடரில்லை என்பதை நிரூபணம் செய்வது.

2. பாயணம் எப்படி பங்கிட்டுக் கொடுத்தது?

3. அஹல்யை கல்லல்ல.

4. ஸ்ரீ ராமர் காட்டுக்கு ஏன் போக வேண்டும்?

5. கைகேயிக்கும் கனிக்கும் ராமரிடம் பூர்வ ஜன்மந்திர கிரோதம் உண்டா?

6. ஹரிச்சந்திரனின் கதை தர்ம ஞாயத்திற்கு உகந்ததா? ஷெ பெயருள்ளவன் இஷ்வாகு குலத்தில் இருந்தானா?

7. ராவணன் ஸீதையை எப்படி தூக்கிக்கொண்டு போனான்?

8. வாலி வதத்துக்கு ஸமாதானம் எப்படி?

9. மயில் ராவணன் கதை, ஸாலோசனு கதையும் உண்டா?

10. ராவணனுக்கு மார்பில் அமிர்தகலசம் இருக்கிறதா?

11. ஸுப்பொழுதிருக்கும் ராமேச்வரம் என்பது வால்மீகி ராமாயணத்தில் சொல்லப்பட்டதா?

12. ராமர் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டாபனம் செய்தாரா?

13. ஹதமார் காசியிலிருந்து சிவலிங்கம் கொண்டு வந்தாரா?

14. யுத்தோதாரம் ராமாவதாரம் உண்டா?

15. இப்பொழுது கட்டியிருக்கும் அணை ராமர் கட்டினதுதானா?

16. லங்கை யென்பது இப்பொழுது விளங்கி வருவதுதானா?

இம்மாதிரி இன்னும் பல ஸந்தேதங்களுக்கும், ஆதார பூர்வமான ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்தின் மூலம் விமர்சனம் செய்யப்பட்டது.

இன்னும் பல வியாஸ பாரதம், பாகவதம், தேவி பாகவதம் முதலிய இதர புராணங்களின் ஸந்தேதங்களையும் விமர்சனம் செய்து கூடிய சீக்கிரம் அச்சிட்டு வெளியிடப்படும்.

ஷெ யார் எழுதிய ராமாயணம்

0-5-0

புராண விமர்சனம்

1-4-0

M. R. ஸுந்தசே சாஸ்திரிகள்,
No. 104 எத்தேரு, :: கோரநாடு, மாயூரம்.

-***-

Printed at the Sri Janardana Printing Works Ltd.,
Town High School Road, Kumbakonam.